

ருமாகாமி
அருள்மனிமாலை

புலவர்

கபிலவாணி

துமாரசாமி

அருள் மணி மாலை

புலவர் தழிலூராமன்

This book is printed and published With the financial assistance of Thirumala Triupati Devas-thanams under the "Aid to Author's Scheme."

புலவர் கபிலவாணி,
வெற்றிவேல் தீல்லம்,
255, திருவொற்றியூர் நடுஞ்சாலை,
வண்ணாரப் பேட்டை, சென்னை-600 021.

நூலின் வரலாறு

○ நூலின் பெயர்	: குமாரசாமி அருள்மணி மாலை (பக்திநெறி, தவயோக இலக்ஷ்யம்) கவிதை நூல்.
○ ஆசிரியர்	: கவிஞர் கவிலவாணன்
○ ஒவியர்	: ஒவியர் மா. முத்து
○ பயன்படுத்தப் பட்டுள்ள தாள்	: 11.6. கி. கி. வெள்ளை
○ அச்செழுத்து	: 10—புள்ளிகள்
○ அச்சகம்	: மணியன் அச்சகம் : 172-சன்முகம்பிள்ளைத் தெரு, மைலாப்பூர், சென்னை-600 004
○ நூல் கட்டமைப்பு	: பூநி விக்னேஸ்வரா பைண்டிங் பேன்பேட்டை, நந்தனம் சென்னை-600 035.
○ மேலட்டை அச்சடிப்பு	: நீலிமா பிரின்டர்ஸ் 29/2-P.V. கோயில் தெரு சென்னை-600 004.
நூலின் விலை	: ரூ. 20-00

குண்ணலூர்

எம் கவிதாதேவி, திருவருள் வேட்கையில் குமாரசாமி அருள்மணிமாலையைப் பெற்றெறடுத்திருக்கிறாள்! நூலின் பாடுபொருள், ஆறுபடை வீடுகளில் அமர்ந்த பரம்பொருள்; உருவாய், அருவாய், உளதாய், இலதாய், விரிந்துயர்ந்த செவ்வேட் பரம்பொருளைப் பாடுவதால் — ஏற்கனவே உயர்ந்திருந்த எம் கவிததுவம் இப்போது பேருருக்கொண்டு நிமிர்ந்து நிற்கிறது! கவிதாவின் மணி வயிற்றில் கந்தவேன் என்னும்போது வேறு பேறிறன் வேண்டியிருக்கிறது?

ஆழ அகலத்தை, திட்ப நுட்பத்தைத் திறனாய்வு செய்துஅணிந்துரைவடிவாக்கி, நூலில்சேர்த்து வெளியிட விரும்பவில்லை. மலருக்கு மலர் சூட்ட வேண்டுமா என்ன? நிலவைச் சுட்டிக்காட்டுதற்குக் கைவிளக்கு எதற்கு?

பற்றற்றவர்கள்—நிர்மலமானவர்கள் மலம்பட்ட இட மெல்லாம் தங்கவயலாகிலிடும்... அவர்கள் திருவுள்ளம கொள்ளவேண்டும்! எம்மதமும் தொட்டுக்காட்டாத தவ யோசத்தை, இங்காட்டுப் பெரியோர்கள் மிக எளிமையாகத் தொட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

கழுமரம் பற்றியெரிந்ததும், அமாவாசை முழு நிலா நாளானதும் பொய்க்கதை என்று புரிந்துகொண்டிருக்கின்ற மக்களுக்கிடையில், விரித்து வைத்த கடை விரித்து வைத்தபடியே இருக்கிறது. குளிக்கவந்தவர்கள் சேற்றிலே புரண்டுகொண்டிருக்கிறார்கள். வெளிநாட்டிலிருந்து வந்த வியாதிகள் கூட விற்பனையாகிக்கொண்டிருக்கின்றன. இங்கிலையில் சாகாத் பெருவாழ்வும் வேகாத் நல்லுடம்பும்— ஏவுகண்களைப் படைத்து மகிழ்பவர்க்கு எவ்வாறு கிட்டும்?

புறம்போந்து புரள் நினைப்பவர்களைத் தவிர, ஏனைய வர்களுக்கெல்லாம் இந்நால், நன்னூலாகப் பயன்படும். பக்தியோகத்தையும், தவயோகத்தையும் மேற்கொள்ள இந்நால் தூண்டுதலாக அமையும். சரப்பயிற்சி, தவயோக நிட்டை மேப்பாடு, மறைபொருட் குறியீடுகள் போன்ற வற்றை ஆங்காங்கே விளக்கியுள்ளோம்.

முறையாக இந்நாலைப் பயன்படுத்தலாம்; பாடிப் பரவலாம். குமாரக்கடவுளின் திருவருள் மேவும். வைணவர்களின் மகாநம்பிக்கை இந்நாலைத் தொடுபவர்க்கு இருப்பின், காரியசித்தி கைமேலாகும். தவிர, இலக்கியச்சலை ஓர்வாரும், கவிதை நயம் காண விரும்புவாரும் படித்தின்புறலாம்! எனிய நடையென்று சொல்லி, தமிழ்த் தேவியை கர்வபங்கம் செய்துவிடாமலும் படிமங்கள் என்றற்றிச் சிக்கலாக்கி விடாமலும் கவிதையாக நாமே விளைந்திருக்கிறோம்.

ஆறுபடை வீடுகளின் முறைவைப்பு ஆய்வுக் கூடத்திற்கு அப்பாற்பட்டது! தெய்வத்திருவருளோடு தொடர்புடையது. எமக்கு முன்னோடிகளாய் விளங்கும் அருணகிரிநாதரும், பாம்பன் அடிகளாரும், வண்ணச் சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகளும் உள்ளங்கொண்டபடியேயாழும் என்னுகின்றோம்.

திருவேங்கடத்தானின் திருவருள், நிதியுதவியாகக் கிடைத்திருக்கிறது. காப்புத் தெய்வ மாலவனைக் கைகூப்பி வணங்குகின்றோம். தொடர்புடைய அதிகாரி களுக்கு எம் நன்றியைப் புலப்படுத்தி மகிழ்கிறோம். திரு இறைமுதல்வன், திரு அனந்தநாராயணன், பழங்குபாதயாத்திரைக் குருசாமி S.T.S, பிரணவஜோதி விநாயகர் பக்தர்கள் நற்பணி மன்றத்தினர் போன்றவர்களுக்கு எம் நன்றி. வெளியீட்டு விழாக்குமுனினருக்கும் பெரிதும் நன்றியுடையோம்.

உற்றுழி உதவியும் மேம்பாட்டில் கவனம் செலுத்தி யும் வரும் கெழுதகையாளர் திரு. சிருஷ்ணதாஸ் அவர்களுக்கும், அன்புச் சகோதரி பேராசிரியை விஜயானுக்கும் நம் நன்றி உரித்தாகுக.

மானுடம் மேம்பட வேண்டும். ‘நாமார்க்கும் குடியல் லோம் நமனையஞ்சோம்’ என்று மனிதன் வாழுவேண்டும். ஆட்டிப்படைக்கின்ற பகை, எதிர்மறைச் சக்தி ஒய்க்கு, அன்புப் பெருக்கிலே அமைதி நிலவேண்டும். இப்பெரு விண்ணப்பத்தையே செவ்வேட்பரம் பொருளின் திருமுன் வேண்டுகோளாய் வைக்கின்றனம்.

குகப்பெருமான் திருவருள் மேவலால் இந்த வையம் இன்புற்று வாழுமாக!

வாழ்க வையகம்।

வளர்க அருள் நெறி.

சென்னை-21.

அன்புடன்,
கபிலவராஜன்.

மாலையில் அமைந்த மணிகள்

1. கணபதியே காப்பு	7
2. கலைமகளே காப்பு	8
3. மயில்மீது வரவேண்டும்	9
4. ஆறுதலை யானவன்	10
5. செந்தமிழ்ச் செல்வம்	11
6. அழகா! முருகா!	12
7. நெஞ்சம் உருகுதடி	13
8. சிக்கலில் கோயில்கொண்டான்	14
9. வெற்றிவேல்	15
10. பிள்ளைத் தமிழைப் பாடுகிறேன்	16
11. குமாரசாமி அருள்மணிமாலை	17
12. மணவாளமுருகா போற்றி	54
13. செந்தூர்ப் பதிகந்தா	63
14. திருவாவினன் குடித்தெய்வமே போற்றி	74
15. சுவாமிமலை நாதனே வா! வா!	87
16. செருச்சினம் தணிந்த ஈசா!	96
17. பழமுதிர்ச் சோலைச் செம்மல்	108
18. திருப்போரூர்த் திருவிருத்தம்	114
19. வினைதீர்க்கும் வேல்விருத்தம்	132
20. குருவாய் வா! வா!	150
21. சாமியே முருகையா	182
22. தமிழ் தந்த குமரன்	187

ஒம் சரவணபவ

நெப்பியே காப்பு

மணிகள் பதித்தவம் பொற்காப்பும்
மறவர் தம்படைத் தற்காப்பும்
மதிலும் அகழியும் காப்பாமோ?
மதிநதி தலைவைத் தார்மகனே...!

பணிந்தவர்க் கருள்செயும் கரிமுகனே !
பார்வதி புத்திர ஐங்கரனே...!
பாரதம் தந்த கடக்களிறுன்
பாதத் தாமரை மலர்போற்றி,

வணிகச் செட்டியாய் வளாசமந்த
வடிவேற் கநதனைப் பாடுகிறேன்
வெல்லச் சொற்கவி மழைதருவாய்
விக்கினம் இலாச்செங் திருவருள்வாய்

பிணிக்கொரு மருந்தே ! பெருவிருந்தே
பிரும்மாண் டமான வயிற்றோனே !
பிறைமருப் பிறையே உன்காப்பே
பீடுறும்; மலர்த்தாள் துதிக்கின்றேன்.

கறிமைகளே காப்பு

எண்ணாய் எழுத்தாய் எனக்குள்ளே
 இருங்தெனை இயக்கும் கலைவாணி !
 பவளச் சக்கர மலர்த்தேரில்
 பறக்கும் படிகமே அற்புதமே !

விண்ணனையும் மன்னையும் உணரவைக்கும்
 வித்தகி, நர்த்தகி, தயாபாரி, நீ
 வெள்ளொத் தாமரைப் பூவிருந்தும்
 விழைங்தென் நாவினில் வீற்றிருப்பாய்;

பண்புத் தொகையே பாட்டரசி
 படைப்பவர் தேவியே உன்னால்நான்,
 பா-ரதி யானேன் இலகக்யமே
 பரம்பொருள் வேட்கையும் மிகக்கொண்டேன் !

வண்ணஞ் செறிந்த கவிபொழிய
 வடிவேற் சேய்மிகு சித்தாடக
 கவி-தா-மதுரமே அருள்பொழிவாய்
 கம்பர்க் கருளிய பாங்கினிலே !

மயில் மீது வரவேண்டும்

மயில் மீது வரவேண்டும் அயில் வேலனே
புவியாவும் அரசாஞ்சும் சிவபாலனே!
எழில் மேவுர் குறமாதும் தவஞானப் பிடியாஞ்சும்
ஒருசேர நடமாடும் புள்ளி...மயில் மீது

உதியாத நதிபாலா எனையாஞ்சும் சுடர் வேலா
அதிஞான குகநாதா குறமானின் மணவாளா
சதிராடும் மயில் மீது கனிக்காக வலர்வங்கத
அதிருப மலர்ப்பாதா மிடிதீர்க்கும் மறைநாதா !

மயில் மீது வரவேண்டும் அயில் வேலனே
புவியாவும் அரசாஞ்சும் சிவபாலனே
எழில் மேவும் குறமாதும் தவஞானப் பிடியாஞ்சும்
ஒருசேர நடமாடும் புள்ளி...மயில் மீது...

ஙுகக்காலம் தவக்கோலம் உளக்காக இருப்பேனே
உளங்காணும் பெரும் பேறு கிடைத்தாலே வீடாகும்;
குகநாதா பலதீர்க்கையே அடியோடு தீர்ப்பாய்நீ;
தமிழ்த்தாயை எமக்களித்த தவயோக குருநாதா!

மயில் மீது வரவேண்டும் அயில் வேலனே
புவியாவும் அரசாஞ்சும் சிவபாலனே
எழில் மேவும் குறமாதும் தவஞானப் பிடியாஞ்சும்
ஒருசேர நடமாடும் புள்ளி...மயில் மீது...

மலைதோறும் நினதாடல் மலைத்தேனே அருளாளா
கலைஞான யுவராஜா படைவீடு களில் மேவும்,
நிலையான திருத்தேவே சிரம்தாழ்த்தித் தொழுகின்றேன்
கொலைவேடர் குறமாதை மணந்தாய்கீ இரங்காயோ !

ஆறுதலையானவன்

ஆறுதலை யானவனே திருமுருகா — எனக்கு
ஆறுதலைத் தந்தருள்வாய் மால்மருகா !

வள்ளிமயில் மனமகிழும் பேரழகா ! — நீலப்
புள்ளிமயில் தனில்வருவாய் வேலழகா !
தெள்ளுதமிழ்த் தேன்சொரிந்தேன் குகாதா — உன்றன்
திருவடியே சரணமையா குருநாதா !

ஆறுதலை யானவனே திருமுருகா — எனக்கு
ஆறுதலைத் தந்தருள்வாய் மால்மருகா !

வைதாலும் தமிழென்றால் வாழவைப்பாய் — அடியார்
வல்வினையை வேலாலே தீர்த்துவைப்பாய் !
மெய்ஞ்ஞானச் செவ்வேள்ளி வரமளிப்பாய் — உன்றன்
திருப்பெயரை நான்படிக்க வரமளிப்பாய் !

ஆறுதலை யானவனே திருமுருகா — எனக்கு
ஆறுதலைத் தந்தருள்வாய் மால்மருகா !

நினைத்தவற்றை நினைத்தவர்க்கு அருளுவோனே குறிஞ்சி
நிலத்தலையில் இருந்துல்கை ஆளுவோனே !
வினைக்கணக்கை மனக்கணக்காய் உபதேசித்திடு-வீட்டுப்-
பாடங்களும் எனக்கருளி வாழ்வித்திடு

ஆறுதலை யானவனே திருமுருகா — எனக்கு
ஆறுதலைத் தந்தருள்வாய் மால்மருகா !

செந்தமிழ்ச் செல்வம்

செந்தமிழ்ச் செல்வமே சிவக்குமரா ! — எனக்கு
அருள்மழை பொழிவாய்நீ திருமுருகா!...

கோடி மின்னல் உருவான சிவக்கொழுந்தே—வள்ளிக்
குறமயிலை ஆண்டுகொண்ட பெருவிருந்தே
தேஷ்வங்கு நோய்தீர்க்கும் திருமருந்தே — எனக்கு
வெற்றிபல தந்திடுவாய் துணையிருந்தே...

செந்தமிழ்ச் செல்வமே சிவக்குமரா — எனக்கு
அருள்மழை பொழிவாய்நீ திருமுருகா !

சத்தியமாய் நிற்பவனே ! சரவணனே — சுத்த
சத்தி சிவம் சேர்ந்து சிற்கும் குருபரனே !
முத்தமிழின் வித்தகனே சண்முகனே ! — எனக்கு
உணையன்றி யேதுகதி உமைகனே...

செந்தமிழ்ச் செல்வமே சிவக்குமரா — எனக்கு
அருள்மழை பொழிவாய்நீ திருமுருகா !

திருச்செவிக்கு என் வேண்டல் வரவில்லையோ — என்
தேடலுக்கு அருள்பொழிய மனமில்லையோ ?
இருசக்தி எனக்கருள விடவில்லையோ ? — என்ன
இருந்தாலும் நானுன்றன்மகனில்லையோ ?

செந்தமிழ்ச் செல்வமே சிவக்குமரா — எனக்கு
அருள்மழை பொழிவாய்நீ திருமுருகா

அழகா...முருகா...!

அழகா...முருகா... உனக்கு

ஆறுதலை ஆனதென்ன.. பேரழகா ?

கங்கைமுடி வைத்தவனின் தீருமகனே — மார்பில்
மங்கைகுடி வைத்தவனின் மருமகனே !

யானைமுக விநாயகனின் பின்னவனே — எனை
ஆண்டருள்வாய் எங்கள் தமிழ் மன்னவனே !

அழகா...முருகா... உனக்கு

ஆறுதலை ஆனதென்ன பேரழகா...?

ஆறெழுத்தில் நிற்கும் சரவணபவா

அமுதத் தமிழ் தந்த குருபரகுகா

பார்த்தாலென் பழவினை தீருமையா ! — உனைப்
பாடியே கதியடையப் பாருமையா !

அழகா... முருகா... உனக்கு

ஆறுதலை ஆனதென்ன பேரழகா...?

பிரணவப் பொருளுரைத்த சிகாமணியே — குறப்
பெண்மயிலை மணம்புரிந்த தவமணியே !

பரம்பொருட் சிவமான மாமணியே ! — தமிழ்ப்
பாமாலை சூட்டினேன் அருள்வாய்மணியே !

அழகா... முருகா... உனக்கு

ஆறுதலை ஆனதென்ன... பேரழகா...?

எல்லாம் உன்வினையாடலா — ஞானமே

இன்றமிழால் உனைப்பாடவா...?

குன்றெலாம் நின்றிடும் கொற்றவா — தமிழ்க்
குமரனே மனக்குறை தீர்க்கவா...?

அழகா... முருகா.. உனக்கு

ஆறுதலை ஆனதென்ன... பேரழகா ?

நெஞ்சம் உருகுதடி...

முருகனின் பேரைச் சென்னால்
முகமலர் மிகமார்ந்து
உருகுதென் நெஞ்சமடி—கிளியே
உலகமே விவருக்குதடி...

அருள்மழை பொழி முகிலை
அகத்தினில் கட்டிவைக்க,
பெருகுது ஆவலடி—கிளியே
பெண்மனப் துடிக்குதடி,
வீரத்தின் விளாங்கிலத்தை
வரம்பிலா ஆற்றல்தன்னை,
சேரவே துடிக்குதடி—கிளியே
சிந்தையே நோகுதடி...

முருகனின்..

நம்பிக்கை வைத்தபேரை
நாதனார் சேர்வாரென்று
நம்பிக்கை வைத்தேனடி—கிளியே
நாளௌலாம் அழுதேனடி...
பார்த்திடும் இடத்தி எல்லாம்
பரமபொருட் தோற்றமாகி,
வேர்த்திடச் செய்குதடி—கிளியே
வேதனை வளருதடி...

முருகனின்..

பால்பழும் கசங் துபோச்சு
டஞ்சணை நெறிஞ்சியாச்சு
வேலனை எண்ணி நெஞ்சம்—கிளியே
விரகத்தால் துடிக்குதடி...
ஜம்புலன் வேலைசெய்ய
அடியோடு மறுத்ததாலே
தையல்நான் நினைவிழந்தேன்—கிளியே
தரையையும் மறந்தேனடி   முருகனின்..

காலம் வீணாவதையே
காந்தனார் அறியவில்லை
நேரத்தே வரச்சொல்லடி—கிளியே
நெஞ்சத்தைச் சொல்லிவிடு
மனம் நோகச் செய்வதெல்லாம்
மகாசேனர் காகாதென்று
மனம்கொள்ளச் சொல்வாயடி—கிளியே
மலர்வாங்கி வருவாயடி...   முருகனின்..

சிக்கலில் கோயில் கொண்டான்

எங்கள்—சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்கா
தமிழ்க்குமரனே நீயின்தச்
சிக்கலில் கோயில்கொண்டாய்...?

சிங்கார வேலனே ! உமையம்மை பாலனே
செந்தமிழ்த் தேவனே ! சங்கப் புலவனே !
குறிஞ்சித் தலைவனே நீவாவா—வள்ளிக்
குறுமகள் நேசனே படைவீடு வாசனே ! வா ! வா !

அழகும் இளமையுமுன் உருவம்— உனை
அகத்தினில் நினைத்தால் தீருமென் கருமம்
எங்கள்—சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்கா— தமிழ்க்குமரனே நீயின்தச்
சிக்கலில் கோயில் கொண்டாய்...?

ஆறுபடை வீட்டிருக்கும் வேலவனே ! —முரு
காற்றுப் படைபோற்றும் காவலனே !
மாறுபாடு குரரை வெற்றவனே —திரு
வடியார்க்கு அருள்செய்யும் மன்னவனே ! நீ

அருள்கிரிநாதர் அகத்தியர் தொழுதிடும் ஆசான்
அடியவர் நெஞ்சினில் ஞானவொளி யேற்றுமநேசன்
எங்கள்—சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்கா— தமிழ்க்குமரனே நீயின்தச்
சிக்கலில் கோயில்கொண்டாய்...?

உறுதிப்பொருள் நான்கின் முதலானவன்—நீ
உலகெங்கும் நிறையுமருட் கடலானவன் !
ஆதியந்தம் ஏதுமிலாச் சேயானவன்— முருகா
அகிலத்தின் துயர்தீர்க்கும் தாயானவன்— நீ
தங்கை தாயானவன்... !

வந்தெனை ஆதரி முருகா ! சுடர்
வடிவேலா மால் மருகா... ! வா ! வா... .

வெற்றி வேல்

வெற்றிவேல் வெற்றிவேல்
வினாயைத் தீக்கும் வெற்றிவேல்

மாறுபடு சூரனையே கொன்றவேல்— அடியார்
மனக்குறையைத் தீர்த்துவைக்கும் சக்திவேல்!
வீறுகொண்டு துள்ளிவரும் முத்துவேல்— எந்த
வேளையிலும் காத்தருளும் ஞானவேல்   (வெற்றிவேல்)

கோடிகோடிச் சூரியன்போல் வந்தவேல்— முன்பு
குன்றெரித்துப் பூத்ததையும் அழித்தவேல்
அடியாடி ஒடிவரும் தங்கவேல்— பக்தர்
அகக்கோயில் தனிலிருக்கும் வைரவேல்! (வெற்றிவேல்)

பகைவர்களின் உயிர்குடிக்கும் ராஜவேல்— ஆறு
படையமர்ந்த ஆறுமுகன் அழகுவேல்
தீதுவரா தடைக்கலமாய்க் காக்கும்வேல்— எங்கள்
திருத்தனிகைக் குன்றிலாடும் வீரவேல்   (வெற்றிவேல்)

சித்திமுத்தி கொடுத்தருளும் பழங்கிவேல்— நல்ல
சிக்கலிலே அருளும்சிங் காரவேல்
சத்தியத்தைக் காத்துநிற்கும் குமரவேல்— அண்ட
சராசரமே வணங்குகின்ற வெற்றிவேல் (வெற்றிவேல்)

தேவர்குறை தீர்த்துவைத்த மோனவேல்— சிவன்
தேவிசக்தி வடிவமான தெய்வவேல்
பாவயிருட் கெதிரியான சாமிவேல்— அழியாப்
பஶ்மபொருளைக் காட்டுநெறி யூட்டுவேல் (வெற்றிவேல்)

உலகவாழ்வைச் செழிக்கவைக்கும் யோகவேல்
உயர்ஞானம் அருளவல்ல யோகவேல்
பலகலைகள் ஒங்குதற்கு வந்தவேல்— எங்கள்
பரமகுரு மந்திரித்துத் தந்தவேல்!   (வெற்றிவேல்)

பிள்ளைத் தமிழைப் பாடுகிறேன்

பிள்ளைத் தமிழைப் பாடுகிறேன் — முருகப்
பெருமான் உனையே தேடுகிறேன் !

நீலமயிலேறி வரவேண்டும்
ஙிம்மதி எனக்குஞ் தரவேண்டும்
ஞாலம் வலம்வந்த வேல்மறவா
ஞானோப தேசமும் செயவேண்டும்

(பிள்ளைத் தமிழை)

கலியுகத் தெய்வமும் நீயன்றோ — நான்
கண்ணாரக் காண்பது தானென்றோ ?
சலியா மனத்துடன் தமிழ்படைத்தேன்
சரவண பவன் உனைத் தினமதுதித்தேன் !

(பிள்ளைத் தமிழை)

திருப்புகழுக் கருளிய மால்மருகா
சிங்கதயில் இனித்திடும் வேலமுருகா
திருத்தணி நோக்கியே தொழுகின்றேன்
திருவருட் காகவே அழுகின்றேன் !

(பிள்ளைத் தமிழை)

பேறு பதினாறும் அருள்பவனே — அழியாப்
பேசெழில் ஞானமாய் உறைபவனே !
ஆறுமுகமான சங்கரனே — எனை
ஆதரித் தாள்வதும் உன்கடனே !

(பிள்ளைத் தமிழை)

குமாரசாமி

இருள் மணி மாலை

அஞ்சிடும் பொழுதில் எல்லாம்
 அருள்மழை பொழியும் விண்ணாய்,
 செஞ்சிடர் வண்ணா, கந்தா,
 சிக்கலைத் தீர்க்கும் மன்னா,
 நெஞ்சினிற் கோயில் கொள்ளும்
 நித்தியா குமார நாதா !
 கஞ்சம்நேர்த் தாள்கள் தங்கு
 காத்திடத் துதிசெய் கின்றேன் !   1

ஆறு; மலைகள் காற்றும்
 அனல்புனல் பூவும் விண்ணும்,
 ஆறுங்கல் அளிக்கும் வேலா !
 ஐயா; வினையை (ச) சுட்ட
 நீறு வெகாண் டெட்டுக்கி வைக்கும்
 நிமலன்நீ ஞானம் நீயே !
 குறுதற் கொண்ணா ஆறுறல்
 குன்றமே துதிசெய் கின்றேன் !   2

18 O குமாரதாழி அருள் மணி மாலை

இருட்டறைக் குள்ளி ருக்தும்
எற்றாத தீபம் போலே,
மருஞக்குள் சுழல்கின் ரேனை,
மாயையின் வலைக்குள் வீழ்ந்து
திருவருள் ஊற்றுக் கண்ணேத்
திறந்திட முடியா தேனை,
திருப்புகழ்க் காரா காப்பாய்.
தெய்வமே துதிசெய் கின்றேன்.

3

ஈராறு விழிகள் கொண்ட
எட்டியே தேவர்க் காகப்
போராடி வெற்றி கண்ட
புரவலா வள்ளி நேசா,
யாரோரோ தடுத்த போதும்
அடியவர் அழைப்பைக் கேட்டால்,
தேரோடும் வந்தெம் துன்பம்
தீர்ப்பாய் துதிசெய் கின்றேன்.

4

உடற்பையை இயக்கு கின்ற
உயிரையான் வளர்த்துக் கொள்ளा,
கடற்குள்ளே சுகித்தி ருக்க,
காங்கேயா அறியா என்னை,
நடத்திடும் குருவாய் வந்தால்
நாத!என் பெரும்பே நாகும்;
கிடக்கின்ற சிக்க ருப்பாய்...
முருகையா துதிசெய் கின்றேன்.

5

ஆமையைப் பாட வைத்தும்
 உடற்குறை தீர்த்து வைத்தும்,
 தீமையின் வேர ருக்கும்
     திருக்குகா ! குமார நாதா !
 ஆமைபோல் அடங்கும் ஆற்றல்
     அறியானின் பிழைபொ றுத்தென்
 தீமையை வாங்கிக் கொள்வாய்
     சரவணா துதிசெய் கிண்றேன்.

6

எப்படி வணங்கி னாலும்
 இன்னருள் சுரக்கும் வள்ளல்
 சுப்பையன் துவிர வேநோர்
     கதியெனக் கொன்று மில்லை;
 முப்பாலும் வீடும் நல்கும்
     முருகனே ! ராஜ ராஜா
 திப்பி யமாய் விளங்கும்
     தெய்வமே ! துதிசெய் கிண்றேன்.

7

ஏதுநான் பிழைசெய் தாலும்
 நன்னெறி செலுத்து கின்ற
 சாதுக்கள் வணங்கும் மெய்யா !
     சமயத்தில் புரப்பாய் ஜயா,
 வாதுக்கு நேர மில்லை
     வருவாயே வருவாய் என்னை(ச்)
 சுதுகள் தொடுமுன் காக்கச்
     சுரபதி தொழுகின் ரேனே !

8

20 ○ குமாரசாமி அருள் மணி மாலை

ஜூயைங்தின் விரிவே வையம்;
 ஆறாறே தத்து வங்கள்;
 தையலாம் வள்ளி மானைத்
 தானாகத் தேடிக் கொண்ட
 வையத்தின் அரசே! மஞ்ஞை
 வாகனா! கார்த்தி கேயா!
 வையுமுன் காப்ப ஸிக்க
 நலம்பெறத் துதிசெய் கின்றேன்.

8

ஒருவனே தேவன் என்றால்
 உனையன்றி யாரும் இல்லை;
 ஒருவனே மறவன் என்றால்,
 உனையன்றி யாரும் இல்லை;
 ஒருவனே அழகன் என்றால்,
 உனையன்றி எவனும் இல்லை;
 முருகனே இளைஞன்; ஞானன்.
 முழுப்பொருள்; துதிசெய் கின்றேன்!

10

ஒத்திடும் மறைகட் கெல்லாம்
 உட்பொரு ளான வன்றி;
 நீதிக்கும் சத்யத் திற்கும்
 நீதானே அன்னை தந்தை?
 ஜோதிக்கும் ஜோதி யான
 சு-ப்ரும்ம மண்யா யார்க்கும்
 போதிக்கும் ஞானாச் சார்யா
 புகழ்முனீஇ துதிசெய் கின்றேன்.

11

ஒன்டதம் தீர்க்கா நோயை
 அருளினால் தீர்த்து வைக்கும்,
 மைத்தடங்கண் வள்ளி கேள்வா!
 மலையினைப் பிளந்த பாலா!
 தைத்திங்கள் நிலவைப் போலே
 தண்ணருள் பொழியும் வேங்தே
 கைத்திடா முன்னால் வந்து
 காத்திடத் துதிசெய் கின்றேன்!

12

கல்லையும் உருக வைப்பாய்
 கனல்கக்கும் பாலநி லத்தை
 நல்லதோர் சோலை யாக்கும்
 நளினமே குமார சாமி!
 தொல்லையால் படும ரத்தை (த)
 துளிர்த்துபின் பூக்க வைக்கும்
 எல்லையில் ஆற்றல் மேரே
 எந்தையே துதிசெய் கின்றேன்!

18

ஙாகரம்போல் துணையைக் கொண்டு
 நகருமென் நிலையைப் பார்த்துச்
 சிகரமாய் நிலைக்க வைப்பாய்
 செந்தில்வாழ் சுப்ர மண்யா!
 சகரமோர் ஆறை முத்தில்
 சர்வமும் அடக்கிக் காட்டும்
 குகநாதா வளங்கள் நல்க-க(க)
 குறையறத் துதிசெய் கின்றேன்!

14

சத்துவாய்த் திகழும் வேதா
 சங்கரர் போற்றும் மைந்தா !
 தித்தித்தி ருக்கும் கண்டோ !
 தீரிமூர்த்திக் கருஞும் கோவோ !
 முத்திக் கோர் வித்தே, ஞான
 முழுமையே தணிகை வேளே !
 இத்தரைக் கடன்கள் தீர்த்தே
 எனையாளத் துதிசெய் கின்றேன்.

15-

ஞானம்; பழும்; சுற்றும்
 நவகோள்கள் தலைவன் நீயோ !
 மோனம் நீ; வான்; பூத
 முழுப்பொருஞும் வணங்கு கின்ற
 தானம் நீ; தர்மும்; செய்
 தவமும் நீ; தவப்ப யன்;
 காஸ்; வித்தை யும்;
 கழலினைத் துதிசெய் கின்றேன்.

16.

டம்டம்டம் என்றி சைக்கும்
 உடுக்கையொலிக் காடு கின்ற
 தம்பிரார்க் காசா னான
 குருபரா ! மழூர நாதா !
 செய்பொருள் கோடி கோடி
 வேளைவெலும் அழகு ரூபா !
 நம்பினோர்க் கருள்செய் வாய் நீ
 நாளெலாம் துதிசெய் கின்றேன்.

17

இணக்கமிற் பகைக்கு லத்தின்
 இதயங்கள் துணுக்குற் றாட
 கணங்களும் பேய்க்கு ழாழும்
 களிப்பெய்தி உனனக்கொண் டாட(க)
 குணக்குன்றாம் தவத்தின் மிக்கோர்
 குறைதீர்ந்த நிலைகண் டாடக்
 கணக்கிலா வேல்போ ழிந்த
 கந்தனே துதிசெய் கின்றேன்.

18

தண்டமிற்க் கொண்ட லே உன்
 தயையினால் அன்றோ முன்னாள்
 அண்டர்சோன் பதிய டைந்தான் ?
 அபரர்கள் உய்வுற் றார்கள் ?
 மண்டலர் சிறப்ப தற்கும்
 மாமிவங் துறைவ தற்கும்
 அண்ண ஓுன் அருள்வி ழிக்குள்
 குளித்தெழுத் துதிசெய் கின்றேன்.

19

நக்கீரர் நாச்சுப் போரில்
 வல்லவர், வணங்கிப் போற்றத்
 தக்கவர் ; பூத்த தாலே
 தளையட்டுக் கிடந்த போது
 சொக்கேசர் மகனுன் கைவேல்
 பூத்ததை அளித்த தோடும்
 அக்குன்றைப் பிளந்த தையா
 அருள்செய்வாய் துதிசெய் கின்றேன்.

20

24 O குமாரசுவி அருள் மணி மாலை

பரம்பொருள் வரப்ர சாதி
பரங்கிரி மேல்நின் றாடும்
வரம்பிலாக் கருணை வள்ளல்
சன்முகன் உன்னை யன்றி
வரம்தரும் தெய்வ முண்டோ ?
வரதனே ! வாகு லேயா
சிரந்தாழ்த்தி, மலர்கள் தூவிச்
செவ்வேளே துதிசெய் கின்றேன்.

21

மரகதம் பவளம் நீலம்
மணிக்குவை நிறைந்த போதும்,
உரம்மிகும் வீரர் கோடி
உயிர்காக்க நின்ற போதும்,
அரன்மகன் முருகா, கூர்மை
அனைத்துமே இருந்த போதும்
உரம்மிகும் வினையை வெல்ல
ஒல்லாது; துதிசெய் கின்றேன்।

22

யாருக்கும் உணர்ந்து கொள்ள
முடியாத பிரும்மம் நீயே;
நீருக்குள் காற்றைப் போலும்
நிலத்திற்குள் தண்ணீர் போலும்
பாருக்குள் விளங்கு கின்றாய்
பாட்டிற்கும் பொருளாய் உள்வாய்;
சிருற்ற தண்ட பாணி(த)
தெய்வமே துதிசெய் கின்றேன்।

23

ருத்திரர் களுக்குள் நீயோர்
 காலாக்னி ருத்ர னாவாய்;
 சித்திகள் வழங்கும் விஷ்ணு
 தெய்வத்தில் வாச தேவன்;
 எத்தனையோ பிரும்ம னுக்குள்
 ஈடில்லாப் பிரும்மன் நீயே !
 வித்தகன் கங்கை ; கந்தா
 விழைந்துனைத் துதிசெய் கின்றேன். 24

இலக்கண, இலக்கி யத்தை
 இசைத்தமிழ்ப் பிறப்பி டத்தைப்
 புலவர்க்குப் புலவ ரான
 அகத்தியர்க் குரைத்த தேவா
 புலன்பொறி யடக்கும் வித்தை
 போதிக்கும் குருவே பூவை
 வலம்வந்த மழூர நாதா
 மருந்துனைத் துதிசெய் கின்றேன். 25

வள்ளித்தாய் தன்னைக் கொண்டே
 இகசுக மனிக்கின் றாய் நீ :
 உள்ளத்தில் இனிக்கும் ஜாற்றே
 ஒங்கார முருகா எங்கள்
 வள்ளல்தே வானை யாலே
 பரசுகம் உவந்த ஸிப்பாய்
 தெள்ளுறும் அமுதே ! ஞானம்
 அருளுவாய் துதிசெய் கின்றேன் ! 26

இழந்ததோ கணக்கில் நாள்கள்
 இயவுனுன் அடிபோற் றாமல்
 குழகனே வாழ்ந்த போதும்
 குரல்கேட்டென் அருகில் வந்தாய்
 வழக்கேதும் இல்லை யப்பா !
 வரந்தரும் திருவே வந்தென்
 பழவினாக் கொடுமை தீர்ப்பாய்;
 குநுபரா துதிசெய் கின்றேன் !

27

இளமையாய் இருக்கும் குன்றக்
 குநரனே ஈடில் லானே !
 களப்பும் அகிலும் பூசும்
 கடம்பனே ! சேயைப் பார்க்கும்
 உளமுனக் கிலையோ ஜியா ?
 ஓடிவங் தேற்றுக் கொள்வாய் !
 வள வெலாம் அருளிக் காக்கும்
 வடிவேலா துதிசெய் கின்றேன்.

28

அறவாழி அந்த ணன் நீ ;
 அன்பெனும் கைக்க டங்கும்
 பிறப்பிறப் பேது மில்லா(ப்)
 பெருமலை யான வன்நீ ;
 குறக்கொடி படர்வ தற்கோர்
 கொழுகொம்பாய் நின்ற வன்நீ ;
 பிறவாழி நீந்தக் கந்தா
 பெம்மானே துதிசெய் கின்றேன்.

28

இனத்திலே மெல்லி னத்திற
 கிண்ணருள் சுரந்து காக்கும்
 தனக்குநேர் இல்லா ஸ்வாமி
 சேவலம் கொடியை ஏந்தி,
 மனக்கவல் தீர்க்க வாராய்
 மால்மருக பதப்பு தாராய்;
 தினமும்பா மாலை குட்டித்
 தியானித்துத் துதிசெய் கின்றேன்.

30-

அழகப்பா மந்தர வித்தைக்
 ககப்படாச் சாமி யப்பா !
 பழும்பொருள் பழுஙி யப்பா
 பண்டித னான சுப்பா...!
 குழகப்பா ! நீகொ டுத்த
 குளிர்தமிழுப் பாவா லப்பா
 வழக்கமாய் வேண்டி வேண்டி
 வணங்கிநான் துதிசெய் கின்றேன்.

31

அன்னமும் சொர்னம் வைரம்
 அளந்திட முடியாப் பொன்னும்
 பின்னமில் மண்ணும் ஆவும்
 பெருநிதி பலவும் நல்கும்
 பொன்னையே இல்லி ருத்திப்
 தூசொர்க்க வாழ்வ ஸிக்கும்,
 மன்னியா சுவாமி நாதா !
 மலர்தூவித் துதிசெய் கின்றேன்.

32

வருத்தும்நோய் இருமல் காய்ச்சல்,
வாதங்கள் பலது முப்பு,
உருக்கிடும் காசம் பித்தம்
உள்வெளி மூலம் பான்டு
இருட்டிலே நடக்கும் நோய், நீ
ரிழிவுடன் சொறிசி ரங்கு
கருமேகம் எல்லாம் தீர்க்கும்
கந்தனே துதிசெய் கின்றேன்.

33

மாறனம், மையைப் பூசி
மயக்கிடும் தம்ப னங்கள்
வேறுபல் வசியம் வித்வ
வேடனம் மோக னம்மும்,
கூறுமுச் சாடணம் யாவும்
கொடியதோர் ஏவல் வைப்பும்,
நீராக, வினைகள் தீர்க்கும்
செங்கோடா துதிசெய் கின்றேன்.

34

குச்சலாற் கலங்க வைக்கும்
குளிப்பேய், அலகைக் கூட்டம்,
பேய்ச்சி பினங்கள் திண்ணும்
பேர்சொல்லாக் காளி, நீலி
ஆச்சர்யக் குறளி, ஆளை
அடித்துணும் முனிகாட் டேரி
நீச்சப்பேய் இவற்றை வெல்ல
அருள்குகா துதிசெய் கின்றேன் !

35

வல்வாயர், மிலேச்சர், ஆய்த
வலிமையை நம்பு வோர்கள்,
சொல்லினா யாட்டுக் காரர்
குழ்ச்சியிற்கை தேர்ந்த வர்கள்,
பொல்லாரே குழ்ந்த போதும்
புறமகப் பகையை வெல்லும்
வல்லமை அருளும் வேலா
வாழ்த்தியே துதிசெய் கிண்றேன் !

36

குருதியிற் குளித்து வெற்றி
கொணர்ந்தது; எதிர்த்து நின்ற
, பெருவரை கிரெளஞ்சுங் தள்ளனப்
பிளங்தது பொடியாய்ப் போக ;
குருபெரும் மாம ரத்தை
இருக்குறாய்ச் செய்த துன்றன்
திருக்கைவேல்; ஞானா சக்தி
அருளும்வேல் துதிசெய் கிண்றேன் !

37

ஆயிரம் புன்னி கொண்ட
அழகிய நீலத் தோகை
பாயினைப் போல்வி ரித்துப்
பறந்திடும் மயிலின் மீது
மாயிருள் போக்கும் பாலா
மகிழ்வுடன் அமர்ந்து கொண்டிச்
சேயினைப் புரக்க வாராய்
செவ்வேளே துதிசெய் கிண்றேன்.

38

30 ஓ குராசாமி அருள் மணி மாலை

சொற்களில் வாக்கி யத்தை(ச)
 சுருக்கியே காட்டு கின்ற
 அற்புதக் கவித்து வத்தின்
 ஆசானே ஏர கத்தின்
 விற்பனை ஞானஸ் கந்தா
 வேண்டினாற் கல்வி நல்கும்
 தற்பர தாபா ! உன்னைத்
 தமிழாலே துதிசெய் கின்றேன் !

39

எழுத்திலீ உயிரெ முத்தாம்,
 இசையில்கல் யாணி யாவாய்;
 பழுத்துற்ற பழங்க ஞக்குள்
 மாபலா வாழை யாவாய்;
 அழுக்கிலா மதிப்ரகாசங் கொண்ட
 அதிருப சுந்த ரணீ;
 வழுத்துவார் குறைகள் தீர்க்கும்
 வயலூரா துதிசெய் கின்றேன்.

40

தோகையைக் கொண்டோம் என்றே
 தொடர்ந்தொரு வட்டம் காட்டும்
 தோகைமேல் அமர்ந்தி ரண்டு
 தோகையர் சேவை செய்ய
 வாகையாய் வீற்றி ருப்பாய்
 வஸங்தத்தைக் கொடுத்த ருள்வாய்;
 யாகைப்போல் இனிக்கும் பாவால்
 குமரனே! துதிசெய் கின்றேன்!

41

தினைப்புனர் காத்த பெண்ணைத்
 திருடியே கொண்ட போதும்,
 மணமுறைச் சடங்கால் ஏற்ற
 மணவாளா! குமார நாதா
 இனைத்தெனப் பகுத்துக் கூற
 இயலாப்பே ரழகு ரூபா!
 மனையறம் சிறக்கச் செய்யும்
 மாமுனீஇ துதிசெய் கின்றேன் !

42

தொகைநிலை எச்சம் முற்று
 தோன்றாத விழுப்பொ ருள்கள்,
 குகைக்குள்ளே இருந்து கொண்டு
 கொடுக்கின்ற சுப்ர மன்யா!
 நகைப்பாரைச் சூடும்நெ ருப்பே
 நல்லோரின் காப்ப கம்மே!
 இகலெனத் தீண்டா வாறும்
 அருஞுவாய் துதிசெய் கின்றேன் !

43

குரியன் மதிநெ ருப்பு (ச)
 சுடர்களுன் விழிக எாகும்;
 பாரினிற் நிசைகள் கைகள்;
 பஞ்சடி தங்கள் யாவும்
 கூரிய பொறிபு வன்கள்
 சொர்க்கமே சிரச தாகும்;
 வாரிதி யனைத்தும் ஆடை;
 வடிவேலா துதிசெய் கின்றேன் .

44

எழுபா தாள லோகத்
 திறுதியே பாத மாக
 எழுவென் ணிலாப் பரப்பும்
 இயவுஞன் கணுக்கா லாக,
 வாழுமோர் வின்னே நாபி
 விஷ்ணுதான் இடத்தி ருக்க,
 சூழ்ந்தவர் துதிக்க நின்ற
 சுரர்பதீ துதிசெய் கின்றேன்.

45

நவவீரர் தலைவ ரான
 வீரவாகுத் தேவர் போற்றும்
 யுவராஜா மந்ரத் போதா
 யுகங்களின் தலைவா! செய்யும்
 தவத்திற்கும் காப்பாய் நிற்பாய்
 தவப்பயன் கொடுத்த ரூள்வாய் !
 பவக்கடல் இருந்து காக்கும்
 பாவகீ துதிசெய் கின்றேன் !

46.

கலைமகள் வாக்காய் நிற்கக்
 கரியவர் இடத்தி ருக்க,
 மலைமகள் புத்தி யாக,
 மகேஸ்வரன் ஆத்மா வாக,
 அலைமகள் ஜஸ்வர் யத்திற்
 கதிகாரி யாய்வி ளங்க,
 மலையென உயர்ந்து நின்ற
 சரவணா துதிசெய் கின்றேன்.

47

வெண்ணெயை வாரி யுண்ட
கண்ணனின் விழிகள் தந்த
பெண்களை மணந்து கொண்டாய்
பிரும்மமாம் கந்த வேள்ளீ;
வண்ணத்தால் துதித்து வந்தார்
வறுமையைத் தீர்த்தா யன்றோ ?
பண்ணவா குறிஞ்சி நாடா
பாவினால் துதிசெய் கின்றேன்.

48

புலவர்க்குப் புலவ ராகிப
பொருள்தரும் வள்ள லாகி,
உலகத்தின் நாத னாகி
உயர்வேதப் பொருளு மாகி,
கலங்களைச் செலுத்து கின்ற
கரையிலா ஆற்ற லாகி,
கலந்தரும் விசாகா ! உன்னை,
நலம்பெறத் துதிசெய் கின்றேன்.

49

ஆண்டியாய் வேடம் பூண்ட
அகழுனே பழுநி யப்பா !
வேண்டாமை உணர்த்து தற்கோ
விரும்பியிவ் வட்டவில நின்றாய் ?
ஆண்டவா ஞான வேளே !
அடியவர் குறைகள் தீர்க்கும்
தாண்டவன் மைந்தா ! னறன்
தாள்களைத் துதிசெய் கின்றேன்.

50

மறைவல்ல னான்மு கற்கு
 மறையறி வில்லை யென்றே
 சிறைவைத்த சுப்ர மண்யா
 மறையையும் விளக்கிச் சொன்னாய்;
 இறைவனே அந்தி வான்போல்
 சடிலாச் சோதி மெய்யாய்
 குறையிலா திந்த வையம்
 கொழிக்கவே துதிசெய் கின்றேன்.

51

கல்வியின் பெருக்கி னாலும்
 செல்வத்தின் செருக்கி னாலும்
 வல்லமை வீரத் தாலும்
 குகாட்டனைக் காணொ னாது;
 எல்லையிற் பரம்பொ ருள்ளீ
 எனிமையாய்ப் பக்தர் நெஞ்சில்
 சொல்லுக்குள் பொருள்போல் நிற்பாய்;
 சுகம்பெறத் துதிசெய் கின்றேன்.

52

பார்வதிக் கண்பு மைந்தன்
 பரம்பொருள் சிவன்த னக்கோ,
 பேர்தேடித் தந்த செல்வம்,
 பிள்ளையார் தம்பி யாவாய்;
 சீர்மிக்க நெடிய வர்க்குச்
 சிறப்பான மருகன் நீயே !
 பார்போற்றும் முருகா | உன்னைப்
 பரவியே துதிசெய் கின்றேன்.

53

உண்ணிலே சக்தி யண்டு
உயர்சிவன் நீயே ஆவாய்;
தன்யனாம் விஷ்ணும் உண்டு:
பிரும்மனும் உனக்குள் நிற்பான்
இன்னலைத் தீர்த்து வைக்கும்
கணபதி உனக்குள் உள்ளார்;
புண்ணியா ! முருகா உன்னைப்
போற்றியே துதிசெய் கின்றேன்.

54

குர்யன் சந்தரன் செவ்வாய்
சுகம்தரும் புதன்வி யாழன்
பார்போற்றும் வெள்ளி காரி
பாம்பான ராகு கேது
சீர்பெற்றுத் திகழ்வ தற்குச்
செய்யோய் நீ மூல மாணாய்;
குர்தடிந்து உலகைக் காத்த
முருகையா துதிசெய் கின்றேன்.

55

மேடமும் ரிஷிபம் போற்றும்
மிதுனமும் கடகம் சிம்மம்,
வாடாத கண்ணி, நற்றேள்,
வடிவான தனுச, மீன்போல்
ஒடாத மகரம், கும்பம்
உயர்மீனம் ராசிக் கெல்லாம்
தேடரும் சக்தி தங்த
திருக்குகா துதிசெய் கின்றேன்.

56

36 O ஹராமி அனுள் மனி மாலை

கரண்மோர் பதினெணான் நாகும்
யோகமோர் இருபத் தேழாம்;
தரமிகும் உடுக்கள் கூட
இருபத்தேழ் இவற்றை யெல்லாம்.

பரம்பொருட் குமரா...என்னை(ப்)
பாதிக்கா வகைசெ லுத்தி
நிரம்புஙிம் மதிய ருள்வாய்
நித்தமும் துதிசெய் கின்றேன்.

57

சுரங்களோர் ஏழை வைத்தே
சுகராகம் பலப டைப்பார்;
இரத்னாங்கி, கனகாங்கீ, நல்
காளமூர்த்தி, தாள ரூபி,
கரகரப்பியா, சக்ர வாகம்,
ஹாடகாம்பரி, சூர்ய காந்தம்,
தரமிகுகீ ரவாணி கேட்கும்
தாருகாரி ! துதிசெய் கின்றேன்.

58

சாருகேசி, கரிகாம் போதி,
சரசாங்கி, சங்க்ரா பரணம்,
சீருற்ற ராக வர்த்தி,
சலநாட்டை, ஸ்யாம் ளாங்கி,
தேருஷ்ணமுகப் பிரியா வோடு
ஹேமவதி ராகத் திற்கும்,
ஆறுமுகா ! இரக்கம் காட்டும்
இசைப்பிரியா துதிசெய் கின்றேன்.

59

கங்கையைத் தலையில் வைத்தான்

அபிசேஷகப் பிரிய னாவான் !

மங்கையை மார்பில் வைத்தான்

அலங்காரப் பிரிய னாவான் !

எங்களின் தலைவ னான்

முருகன்றீ அபிசேஷ கத்தும்

பங்கமில் அலங்கா ரத்தும்

பிரியனாம்; துதிசெய் கிண்றேன் !

६०

புதிதுக்கும் புதுமை யாகிப்

பழமைக்கும் பழமை யாகி

அதிமதுர மாக நெஞ்சை

ஆக்கிடும் இளம்பூர் னாடன்

மதிப்பிர காசங் காட்டி

மலர்த்தாள்கள் இரண்டும் காட்டி,
துதிப்பவர் வினையை யோட்டும்

சிவசாமி துதிசெய் கிண்றேன்;

६१

பொன்னகர்க் கரச னான்

புரந்தரன் மகளை ஏற்று

விண்ணவர்க் கருள்பா லித்தாய்

வேட்டுவர் கொடியைக் கொண்டு

மண்ணில்வாழ் மனித்த ருக்கும்

மகத்துவம் அறிந்த ஸித்தாய்;

பன்னலச் சமுத்ர மான

பண்டிதா ! துதிசெய் கிண்றேன்.

६२

கருணைத்தேன் பிலிற்றும் கண்கள்
 கடப்பந்தார் அணிந்த தோள்கள்
 மருவிலாக் கோடித் திங்கள்
 ஒளிதரும் முகங்க ளாறும்,
 அருமணி மகுடம் கொண்ட—
 ஆறிரு கரத்தில் ஆய்தம்
 பொருந்திய வாறி லங்கும்
 ஆறுமுகா ! துதிசெய் கின்றேன்.

63:

வேவின் குவல் கேட்டால்
 சிறுமையாம் குணங்க ளெல்லாம்,
 ஆவவிற் பிடித்தி ருந்த
 அகத்தைவிட் டோடிப் போகும்.
 தேவர்க்கும் மற்று மூள
 திவ்விய குணமுள் ளார்க்கும்
 நாவலன் முருகன் தானே
 நற்றுணை; துதிசெய் கின்றேன்.

64:

மூலாதா ரத்தில் தாங்கும்,
 மூரியை எழுப்பு தற்கும்,
 நாலாறு ஆக மங்கள்
 நவில்கின்ற யோக நிட்டை,
 வேலாகை கூடு தற்கும்
 தாங்காமல் தாங்கு தற்கும்
 பாலா உன் ஏருள்தான் வேண்டும்
 பரவி நான் துதிசெய் கின்றேன் !

65

அருணையர் நோயைத் தீர்த்தாய்
 திருப்புகழ் பாட வைத்தாய்;
 குருபரர்க்கு வாக்க ஸித்தாய்
 கவிவெண்பா இயற்ற வைத்தாய்;
 வருந்திய பகழிக் கூத்தர்
 வயிற்றுநோய் தீர்த்து வைத்து
 ஒருபிள்ளைத் தமிழும் கொண்டாய்;
 சேந்தனே! துதிசெய் கின்றேன்.

६६

குருதாஸர்க் கொடிந்த காலை(க்)
 கூட்டிப்பின் காட்சி தந்தாய்;
 மருந்தாகி விருந்து மான
 மகாசேனா...! எனக்கி ரங்கி,
 இருமையும் சிறக்கு மாறுன்
 இணையடி விழல்கொ டுத்தே
 அருள்மழை பொழிவாய் ஜயா
 அனுதினம் துதிசெய் கின்றேன்.

६७

வைரச்சொல் வழங்கு கின்ற
 வாலையாம் கவிதா தேவி,
 உயிரேளன் முருகா, போற்றி
 உவங்துவங் தெழுது கின்றாள்;
 தயிரைப்போல் நொங்தே ஞுக்குத்
 தயைகாட்ட வில்லை என்றால்,
 பயிருக்குள் களைபோன் நார்கள்
 பழியாரோ? துதிசெய் கின்றேன்.

६८

ச(ஷ) ட்டியிற் பகைக்கு லத்தைச்
சம்காரம் செய்த வேலா

க(ஷ) ட்டத்தில் வந்து காக்கும்
கவியுக வரதா ! கந்தா !

இ(ஷ)ட்டமாய் உனைவ ணங்கும்
எளியேனின் தமிழுக் காக

ந(ஷ)ட்டத்தில் இருந்து காப்பாய்
நம்பியே துதிசெய் கின்றேன்... 69

பொருளொரு நான்கைப் பற்றி(ப)
புலவோர்கள் எடுத்து ரைக்கும்
கருத்தையும் உணர்த்தி வைப்பாய்
கவிராஜ னாக்கு வாய் நீ;
மருத்துவம் தருவாய்; சித்தி
மகிமாமுதல் எலாம்வ முங்கி
இருநிலம் தொழுமா றாக்கும்
குபதி துதிசெய் கின்றேன்.

70

நினைத்தவோர் மாத்தி ரைக்குள்
நிலையெலாம் உணர்த்தி வைப்பாய்
வினைத்தொகை இருப்பை யெல்லாம்.
வீட்டுக்கணக் காலே தீர்ப்பாய்;
தீணைப்புனக் குறத்தி பின்னால்
தீரிந்தவா குமார வேலா,
உனைத்தொழும் பேறு பெற்றேன்
குவிசாய்தா துதிசெய் கின்றேன்.

71

காவடி யெடுக்கும் பக்தர்
 கலியெலாம் தீர்த்து வைக்கும்
 பூவடிக் குமார நாதா
 பொன்னடிக் கமலங் தாராய்;
 பாவடிக் கருள்பொ ழிங்கெதன்
 பாடெலாம் தீர்த்து வைப்பாய்;
 சேவடி நெஞ்சில் வைத்துச்
 சிவபாலா துதிசெய் கின்றேன்.

72

காப்பியம், இலக்க ணங்கள்,
 கலம்பகம், தூது நூல்கள்,
 யாப்பியல், அலங்கா ரங்கள்,
 அகம்புறம் விளக்கும் நூல்கள்,
 தாப்பிசைப் பொருள்கோள், மற்றும்
 தர்க்கமும் உன்றன் மேன்மைப்
 பூப் பாதம் காட்ட வொண்ணா...
 போரூரா ! துதிசெய் கின்றேன்.

73

அட்டமா சித்தி யெல்லாம்
 அடைந்தவர் யோகத் தாலே,
 நிட்டையில் வெற்றி மேலே
 நிற்பவர் என்ற போதும்,
 தொட்டேதும் காட்ட மாட்டார்
 துணைவேண்டி இறைஞ்சா வண்ணம்,
 சட்கோணத் திறைவா வித்தை
 தந்தருள் துதிசெய் கின்றேன்.

74

நச்சப்பால் ஜட்ட வந்த

அரக்கியின் உயிர்கு டித்தான்—

மெச்சிடும் முருகை யாாி

நச்சினார்க் கிளிய னாவாய்;

உச்சிமேற் சுற்று கின்ற

ஒப்பிலாத் தரீம ரைமேல்

இச்சித்தி ருத்தல் வேண்டி

இறைஞ்சியே துதிசெய் கின்றேன்.

75

வேண்டியே தொழுவார் நெஞ்ச

வீரத்தைக் கீறிப் பார்த்தும்

வேண்டாமல் அழுவார்க் குள்ள

விளைகளைத் தானாய்த் தீர்த்தும்

ஆண்டிடும் தண்ட பாணி

ஆண்டவா ! இரங்கி வங்து

குண்டுக்குள் இருப்பான் துன்பம்

தீர்த்தருள் துதிசெய் கின்றேன்.

76

சற்குணப் பிரும்ம மாகச்

சரவணன் நீயி ருந்தால்,

விற்பனைர் அல்லார் கூட

வீடுபே நடைவார் என்று

சற்குணன் ஆகி நின்றாய்

நிர்க்குணப் பிரும்மம் தொன்;

அற்பமென் நொதுக்கா தென்னை

ஆண்டிடத் துதிசெய் கின்றேன்;

77

முக்குணத் தாட்சிக் குள்ளே
 மூழ்கியோன் வினைவ யத்தால்,
 மிக்கவை செய்த போதும்
 தங்கதை பொறுத்தல் வேண்டும்.
 குக்குடப் பதாகை நாதா!

குறைதீர்க்கும் குமார சாமி,
 முக்காலும் உணர்த்த நம்பி,
 முதல்வனே துதிசெய் கிண்றேன் !

78.

கல்லையும் பேச வைத்தாள்
 கதவையும் திறக்க வைத்தாள்;
 எல்லைப்போல் தனித்தி யங்கும்
 இயல்பினாள் தமிழ் ணங்கு:
 பொல்லாத நிங்கை பேசும்
 புல்லர்க்கும் வாழ்வ ஸிக்கும்
 நல்லியற் றமிழைக் கொண்டே
 காங்கேயா ! துதிசெய் கிண்றேன்.

79.

ழுவைக்கும் ஷுவை யான
 தேவானை தவத்தை மெச்சி,
 ஷுவையை யேற்றுப் போற்றும்
 ஷுதலத் தரசே! யிங்குப்
 பாவைக்கும் பாவ லற்குப்
 பரிவுகொண் டுவந்து வந்து
 தேவைக்கும் அருள்டா லிப்பாய்!
 செந்தாரா துதிசெய் கிண்றேன்.

80.

தனிவழி நடக்கும் போதும்
 தடைகள் வந்தெதிர்க்கும் போதும்,
 தினியிருட் கங்குற் போதில்
 திசைதெரியா திருக்கும் போதும்
 இனியர்போல் நடித்து வஞ்சர்
 ஏமாற்ற முயலும் போதும்
 தனித்துவம் இழக்கா தென்னை
 யருள்குகா துதிசெய் கிண்றேன்.

81

பூமிப்பெண் உடுத்திக் கொள்ள
 பூவாடை, பச்சைப் பட்டும்
 சாமி நீ யருள்செய் துள்ளாய்
 சமுத்திரமும் ந்தியும் தந்தாய்;
 யாமினிது வந்தி ருக்க
 காற்றோடு தீயும் விண்ணும்,
 தீமையிற் சடரும் தந்தாய்
 சன்முகா துதிசெய் கிண்றேன்.

82

மாணிக்கக் கிண்ணாந் தன்னை
 மண்ணிலே கவிழ்த்த நைப்போல்
 வானிலே தலைவைத் துள்ள
 வரையெல்லாம் அழகு கூட்டும்;
 நாணிக்கொண் டோடு கின்ற
 நங்கையாய் நழுவும் ஆறு;
 மாணிடர்க் குதவத் தந்த
 மயிலோனே துதிசெய் கிண்றேன்.

83

அரும்புப்பல் விரித்துக் காட்டி,
 அழைக்கின்ற தாவ ரங்கள்,
 கரும்புப்புல் இனிப்பைக் காட்டிக்
     களிப்பாக்கு மாறும் செய்தாய்;
 மருவினும் மருவாய் நிற்கும்
     மன்னவா ! குமார நாதா !
 திருவாவினன் குடியாய் உன்னன(த)
     தினங்தோறும் துதிசெய் கின்றேன்.

84

ஆழ்கடல் வயிற்றுக் குள்ளே
     அற்புத முத்தை வைத்தும்,
 தாழ்வற்ற பூமிக் குள்ளே
     தங்கத்தைக் கலந்து வைத்தும்,
 பாழ்பட்ட மண்வ யிற்றில்
     வைரத்தை மூடி வைத்தும்
 வாழ்விக்கும் ஆடல் செய்யும்
     வடிவேலா ! துதிசெய் கின்றேன்.

85

வெற்றுடம் போடு நிற்கும்
     விரிவானம் முகிலூடுத்தும்;
 வற்றாத நதிகள், பாடும்
     வண்ணத்தால் கிறங்க வைக்கும்;
 சுற்றிடும் சுடர்க ளெல்லாம்
     ஒளியாலே கதைகள் சொல்லும்;
 முற்றில்லா முருகா ! உன்றன்
     இயக்கத்தால் துதிசெய் கின்றேன்.

86

48 O மஹாஸமி அருள் மணி மாலை

வானத்தை மறைக்கும் வண்ணம்
வடிவான நீண்ட தோகை;
கூனாமல் நிமிர்ந்து நிற்கும்
கோலஞ்சேர் நீள்க முத்து
சனரை நடுங்க வைக்கும்
எடுப்பான அகவல் ஓசை
ஆனவை கொண்ட யஞ்ஞஞக்
கதிபதீ துதிசெய் கின்றேன்.

87

நினைத்தவோர் இடத்திற் கந்த
நேரத்தே கொண்டு சேர்க்கும்
முனைக்கூர்மை அலகும், மொய்ம்பும்
மோகன வடிவும் கொண்ட
தினைமயில், பறவை வேந்தாம்
திரிலோக வேந்தே சேந்தன்;
அனைத்தையும் மாற்ற வல்ல
அரன்மைந்த ! துதிசெய் கின்றேன்.

88

நெற்றியில் நீறும் பொட்டும்;
கமுத்தினில் உருத்தி ராட்சம்;
வெற்றிவேற் கையாய் மார்பில்
விதம்வித ஆரம் மின்ன,
பற்றில்லா ஞானச் செல்வா!
பாதத்தில் கழல்னி ளங்க,
நற்றவர்க் கருள்வ மூங்கும்
செவ்வேளே ! துதிசெய் கின்றேன்.

89

உலகெலாம் உடையா ஓான
 ஒங்காரி கொடுத்த தாலே
 வலன்தரும் சக்தி வேல் இவ்
 வையத்தை மீட்ட கூர்வேல்;
 பலகோடி ஞாயி நொன்றாய்
 உருவான சுடர்வேல் உன்வேல்;
 மலக்குறும் பறுக்கும் சீர்வேல்
 குகாதா ! துதிசெய் கிண்றேன்.

90

துதிப்பவர் கிரக்கம் கொண்டு
 பகைக்கடல் குடித்த கைவேல்;
 கதிரொளிச் சுடர்வேல் செய்ய
 ஞானவேல் கதிர்வே லாகும்;
 பதியெலாம் வணங்கிப் போற்றும்
 வச்சிரவேல் ஏந்து கிண்ற
 மதிப்புல விளக்கே ! கொல்லிச்
 சிலம்பனே துதிசெய் கிண்றேன்.

91

பாடிய புலவோர்க் கெல்லாம்
 பரிசுகள் கொடுத்துள் ஓாய்நீ;
 வாடினோர் வேண்டற் கெல்லாம்
 வந்துநீ யருள்செய் துள்ளாய்;
 கோடியாய் மலர்கள் தூவிக்
 கும்பிட்டுப் பாடு கிண்றேன்
 வாடிய சேய்க்குத் தாயாய்
 வரும்குகா ! துதிசெய் கிண்றேன் !

92

அடைக்கல மானோர் தம்மை
 அற்பரும் காக்கும் போது,
 படைக்கலம் கைக்கொண் டுள்ள
 பரங்கிரிக் கரசே ! காக்கத்
 தடையென்ன ? தள்ளி னும்யான்
 தாள்போற்றத் தவறேன் ஜூயா !
 விடையேறும் சிவனார் மைந்தா
 வேலவா ! துதிசெய் கிண்றேன்.

93

மரகதக் குன்றின் மேலே
 பவளத்தேர் நிற்ப தைப்போல்
 உரகரை வென்ற வேலோன்
 உவந்துநீ யிருக்கும் போது,
 நிரம்புவெவ் வினைகள் என்னை
 நினைத்தற்கும் நியாய முன்டோ?
 புரவலா...! மழூர நாதா
 போற்றியே துதிசெய் கிண்றேன்.

94

ஆதனத் திருந்து கொண்டென்
 அகத்தையோர் நிலைப்ப டுத்தி(ச)
 சாதனம் செய்வ தற்கோ—
 சமாதியை உணர்வ தற்கோ
 மாதவம் அறியேன் ஜூயா !
 கண்ணப்பன் அன்பு மில்லேன்,
 சோதனைக் காளாக் காமல்
 ஆள்குகா ! துதிசெய் கிண்றேன்.

95

பட்டரின் பத்திக் கன்னார்
 பாவிற்கு மதிப்ப ஸித்து
 முட்டான இருட்டு நாளில்
     முழுநிலா வானில் காட்டி,
 சட்கோணத் தலைவா உன்தாய்
     சாதனை புரிந்தாள் அன்று;
 மட்டலர் மலர்கள் தூவி,
     வெலாய்தா துதிசெய் கின்றேன்.

१६

வந்திமு தாட்டி யன்பை
     வாரியே உண்டார் உன்றன்
 தங்தையார் மண்சு மந்தார்;
     பிரம்படி வாங்கிக் கொண்டார்;
 சிங்கூர வண்ணா! செங்கூர்
     நெய்தற்கு வந்த மன்னா!
 செங்தமிழ்ப் பாத்தொ டுத்துன்
     சீர்பெறுத துதிசெய் கின்றேன்.

१७

ஏரகத்துள் வீற்றி ருக்கும்
     எந்தையாம் செட்டி யாரென்
 சீரகத்தில் குடியிருந்தால்
     சிக்கும்மோ மிடிமை வந்து?
 பாரகத் திவ்வெங் காயம்
     சுக்காகிப் போதும் முன்னால்,
 நேராகக் காட்சி தங்தோர்
     நிலையருள் துதிசெய் கின்றேன்.

१८

50 O முராசாமி அருள் மணி மாலை

விரிசுடர், வான்மன் ஞூக்கும்,
 வெண்ணிலாக் கோள்க ஞக்கும்,
 விரிவாகி, அணுவு மாகி
 வீடாகிப் புறமு மாகி,
 அரிதாகி அன்புக் கைக்குள்
 அகப்படும் சேயு மாகும்
 சுரிகுழல் வள்ளி நேசா
 சுகம்பெறத் துதிசெய் கின்றேன். 98

வேதங்கள் நான்கும் போற்றும்
 வித்தகா முத்தை யா உன்
 பாதங்கள் அன்றி வேறோர்
 பாதாரம் பற்றே ணையா,
 நாது உன் னடியார் கூட்ட
 நயப்பன்றி எதுவும் வேண்டேன்;
 தீதிலா மோனம் நல்கும்
 தெய்வமே துதிசெய் கின்றேன். 100

அழக்கூட அறியாப் பின்னை,
 அருட்பாலுக் கேங்கு கின்றேன்.
 மழவுரு மழூர நாதா!
 மங்களத் தரசே போதா!
 தொழுவுமுன் னருள்தான் வேண்டும்
 தொழுதுமெய் சிலிர்ப்ப டைங்தேன்;
 பழங்கில் நிற்கும் ஞானப்
 பழமுளைத் துதிசெய் கின்றேன்! 101

விதித்தடம் மறையும் உன்றன்
 விரைமலர்ப் பாதம் பட்டு,
 கதியென வாகி நிற்கும்
 கந்தான் புகழ்ப்பா கேட்டு,
 மதிப்புலம், ஞான தீப
 மாவிளக் கேற்றும் அப்பா!
 நதிமகன் வளங்கொ டுக்கும்
 குருபரா! துதிசெய் கின்றேன்.

102

வாணியார் வாக்கில் நின்று
 வருணனாய்ப் பொழிவ தற்கும்,
 மாணியல் மடங்கை செய்யாள்
 மனையில் வீற்றிருப்ப தற்கும்,
 வேணியாள் சக்தி வந்தென்
 விழைவெலாம் முடிப்ப தற்கும்,
 தேனினும் இனியாய் செவ்வேட்
 தெய்வமோ துதிசெய் கின்றேன்.

103

வெற்றியைத் தவிரக் கந்தா
 வேறொன்றும் அறியா உன்னை(ப)
 பற்றினால் எலாம்கி டைக்கும்;
 பரவாழ்வும் வீடும் கிட்டும்.
 வற்றாத அருட்பெ ருக்கே
 வரம்பிலா ஆற்றல் வானே!
 நற்றாய்போல் புரக்கும் மன்னே
 நம்பியே துதிசெய் கின்றேன்.

104

52 O சூராசி அருள் மணி மாலை

தாழ்ந்துளை வணங்கு தற்குத்
 தலையுடன் அறிவும் தந்தாய்;
 வாழ்த்தியே துதித்துப் பாட,
 வாயுடன் மொழியும் தந்தாய்;
 ஆழ்கடல் போன்றாய், பூவால்
 அர்ச்சிக்கக் கரங்கள் தந்தாய்;
 வாழ்விக்கும் இன்ப ஊற்றே!
 வடிவேலா! துதிசெய் கின்றேன்.

105.

வேண்டிய வற்றை யெல்லாம்,
 வேண்டுவார்க் கருஞு கின்ற
 ஆண்டவா... பூர்ணா... வங்கம்
 அலைக்கையால் துதிக்க நிற்கும்,
 ஆண்டகை சுப்ர மண்யா!
 அடைக்கலம் காத்தல் வேண்டும்;
 ஈண்டெனைத் தொட்டுத் தூக்கும்
 கேள்வனோ... துதிசெய் கின்றேன்.

106

இல்லறத் திருப்ப வர்க்கும்
 இருந்தவம் புரிவோ ருக்கும்,
 நல்லன செய்யும் வேலா!
 நானிலம் செழிக்க வேண்டும்;
 நல்லறம், அமைதி யோங்க,
 நலிவுசெய் பகைகள் ஓய
 எல்லையிற் பரம்பொ ருள்ளீ
 அருள்செயத் துதிசெய் கின்றேன்.

107

சர்வ மங்களம் சரவணனே!

சர்வகல் யாண குணகுகனே!

சர்வ லோகமும் ஆள்பவனே!

சரவணபவ ஒம் அறுமுகனே!

சர்வமும் உன்னருள் சட்டசரனே!

சண்முகா பன்னிரு வரைபுயனே!

சர்வமும் உன்பொருள் அரன்மகனே!

சரணம் சரணம் பூரணனே!

108

ஓம் சரவணபவ

மனோபாள முருகன்

தாந்தி

(ஆறு பட்ட வீடுகளில் அமர்த்தவன் முருகன். முதற்பட்ட வீடு திருப்பாங்குள்றம். தெய்வாளையை மனம் புரிந்து கொண்டவனாகத் திகழும் பரங்கிரி முருகனை ஞானியிற்றுக் கிழமை வழிபாடு செய்கிறோம். இப்பா மலர்கள், ஞானியிற்றுக்கிழமை வழிபாட்டுக்கு உகந்தவையாகும்.)

திருப்பரங் குன்ற வீடு
கல்யாணக் கோல வீடு;
பொருப்பெலாம் மனிதப் பூக்கள்;
புரந்தரன் உலக மக்கள்;
திருமகள், வாணி, சக்தி,
திருமூர்த்தி மகள்வீட் டார்கள்,
வருகைதாங் திருக்கத்) தேவ
யானையை மணந்தாய் வேலா!

வெற்றியே ! இடர்கள் தீர்க்கும்
வீரமே ! மணாள நாதா !
தற்பரா ! சுகிர்தா ! சூரத்
தாரகன் தலையைக் கொய்த
அற்புதா ! செம்பொன் வண்ணா !
அடிமலர் சூடிக்கொள்ளப்
பொற்பதம் தருவாய் ஜயா
மணமேடைக் குமரா ! போற்றி;

நாரதர் கானம் பாட

நங்கையர் நடனம் ஆட,
வாரணம் நாணிக் கொள்ள
வங்கோர்கள் வாழ்த்தி சைக்க,(ப)

பூரணா மறைற்று மூங்கத்
திருப்பூட்டிச் சிறப்பித் தாய்னி;
நாரணன் மருகா ! வேண்டும்
நலம்செயும் முருகா போற்றி; ३

அகத்தியர் அருகி ருக்க,
அமரர்கோன் மகிழ்ந்து நிற்கக்
குபதீ ! வெள்ளை யானை
கொணர்பொருள் நிறைந்தி ருக்க
ஜூதலத் தரசே ! தேவ
குஞ்சரி தனைம ணந்தாய்;
அகரமே ! இலஞ்செ ழிக்க
அருளுவாய் மலர்த்தாள் போற்றி; ४.

படைவீ டமைத்த சாமி,
பரங்கிரி நாதா உன்றன்
அடைக்கலம் காத்தல் வேண்டும்;
அவுண்ணரை வேலால் வென்ற
கொடைமுகில் செவ்வேள் ஞானக்
குமரனே ! தொழுகின் நேன்நான்;
நடையலங் கார யானை,
நாயகா ! கடைக்கண் பாராய் ! ५

56 O குராசாமி அருள் மணி மாலை

இளவ்ளே மணப்பூ மேடை
 இருந்திடும் குணாளா ! நேய
 வளமெலாம் எனக்குக் காட்டி,
 வளர்நெறி உணர்வை ஊட்டி,
 உளத்தினிற் கவித்தீ மூட்டி,
 ஒங்கார சொரூப மாக்கி,(க்)
 களங்கமிற் பெரும்ப ரப்பிற்
 கலந்திடச் செய்வாய் ஜயா !

6

ஆளிப்பொன் மேளி மங்கை
 அழகுத்தேர் மின்னல் ஊற்று
 மாளின்கண் போல்ம ருண்ட
 குளிர்விழித் தேவ யானை,
 தேனிலும் இனியா ளன்றே
 தேர்ந்திட்ட வெற்பா ! என்பால்
 ஏளின்னும் தயக்கம் ? ஏதம்
 களையா திருத்தல் நன்றோ ?

7

வள்ளலார் போல்வ ருந்தி
 வடித்திடக் கண்ணீர் இல்லை;
 தெள்ளுறும் தமிழாற் பாடித்
 தேடவும் தெரிய வில்லை;
 உள்ளத்திற் பாம்ப னார்போல்
 உறுதியும் தெளிவும் இல்லை;
 வள்ளலே ! முருகா ! யோக
 வலியிலை அருள்வாய் ஜயா !

8

பூசலார் கோயில் கட்டிப்
 பூரித்தார்; அதுபோற் கட்ட
 ஜைசல்போல் ஆடும் உள்ளாம்
 ஒருப்பட இல்லை; கையேன்
 ஆசைகள் அற்று நிட்டை
 ஆளவும் தெரிய வில்லை:
 நேசனே ! பரங்குன் றத்து
 நிமலனே ! இரங்கு வாய்ந்.

9

நவநிதிக் குவைக்கும் செல்வ
 நலத்திற்கும் உரிய யானை,
 உவந்திட மணங்த கந்தா !
 உலகெலாம் உன்ப டைப்பே !
 சிவமணி ! சைவக் காற்றே !
 சிறுகிள்ளை யோடி ருக்கும்
 யுவராஜா ! தவறா வானே !
 உனதருள் மாரி வேண்டும்;

10

வெற்றிவேல், மழைபொ ழிந்து
 வெறிமிகும் அசரர் கூட்டம்,
 முற்றாக அழியச் செய்தாய்;
 முருகையா ! துயரம் தீர்த்தாய்;
 சற்றேனும் இரங்கா விட்டாற்
 சாதகற் குய்வும் ஏது?
 அற்புதா ! பரங்குன் றத்தில்
 அமர்குா ! போற்று கின்றேன்:

11

58 O குமாரசாமி அனுள் மணி மாலை

மதங்கொண்ட களிற்றைப் போல
 மமதையாற் றனையியிழுந்து
 வதம்புரி விடநாக் காலே,
 வதைக்கின்ற பொழுதி லெல்லாம்,
 சுத்கோடி நிலவே ! என்னைச்
 சரவணா காத்தல் வேண்டும்;
 விதவிதப் பகைதாக் காமல்
 பரங்கிரிக் கரசே காப்பாய் !

12

அடுபடைக் கொடுலாள் ஏந்தி
 அழல்விழி வெளிச்சம் காட்டி,
 முடுகியென் முன்னால் தெவ்வர்
 முரண்செய முனைந்திட் டாலும்,
 கடும்பனி வெயிலில் ஆகும்
 கஸதயாகச் செய்து காப்பாய்;
 நெடும்படைக் கரசே ! தெய்வ
 யானையின் கேள்வா ! போற்றி:

13

சத்துருசம் கார வேலா
 சிவசக்தி மெச்சம் பாலா !
 வித்தகா ! ஞான ரூபா !
 வேத சித்தாந்தம் காணா,
 முத்தையா ‘கவசம் தந்து
 முழுதுமாய் என்னைக் காப்பாய்;
 அத்தனே ! பரங்குன் நத்தின்
 அரசனே ! சரணம் போற்றி:

14

கல்யாண குணாளா ! வேட்டைக்

காரர்கள் சூழ்ந்து கொண்டு

மல்லுக்கு இழுக்கின் நார்கள் !

மாயையும் பற்றி யுள்ளாள் ;

வெல்வதற் கியலா மல்நான்

வேலவா ! சுற்று கின்றேன் ;

இல்லறக் கடன்கள் தீர்த்து

எனையேற்கத் தொழுகின் றேன்நான் !

15

கோடான கோடி மேன்மைக்

குணங்களைக் கொண்ட தோழா !

பாடாமல் இருந்த என்னைப்

பாடவும் செய்த வேலா !

கூடாத தெல்லாம் கூட்டும்

சிலம்பனே ! குறைகள் தீர்த்து

ஆடாத விளக்காய் நிற்க

அருளாயோ யோக மார்க்கம் ?

16

முருகாற்றுப் படையைக் கேட்டு

முதல்வன்றீ கீர்க் குள்ள,

ஒருபெரும் இடரைத் தீர்த்தாய்;

குன்றுபக வேல்ள நிந்தாய் !

பெருமையே ! ஞான வெற்பே !

பிறரையுஞ் சிறைவி டுத்தாய்;

திருப்பரங் கிரியாய் ! நோய்கள்,

தீண்டாமல் எனையும் தாப்பாய் ;

17

இருமல்சேர் காய்ச்சல் வாதம்
 ஈழோய் வயிற்றுப் போக்கு,
 மருத்துவர்க் கடங்காப் புற்று,
 மஞ்சட்கா மாலை குட்டம்,
 துருப்போலத் தின்னும் காசம்
 துயர்தரும் பிளவை குன்மம்,
 குருதியின் கொதிப்பு, யாவும்
 தொடாவணம் குமரா காப்பாய் !

18

செல்வனே ! வானோர் போற்றும்
 சிவசுப்ர மண்யா ! என்றன்
 வல்லினை வயத்தால் நோய்கள்
 வந்தாலும் நீறு தந்துன்
 எல்லையில் அருளால் தீர்ப்பாய்;
 ஏற்றமும் கொடுப்பாய் அப்பா !
 அல்லிப்பூச் செவ்வாய் யானைக்
 கரசனே ! சரணம் போற்றி

19

எடுத்தடி வைப்ப தெல்லாம்
 இறையுனை நோக்கி யேதான்;
 விடுத்தும்உள் இமுக்கும் முச்சும்
 வேலன்பேர் உச்ச ரிப்பே !
 படுத்தாலும் நினைவில் நீயென்
 பாட்டிற்கும் உயிரா கிண்றாய்;
 வடுப்படாக் கீர்த்தி யுள்ளாய்
 வருத்தத்தைத் தீர்ப்பாய் வந்தே !

20

தோரணம் பூரண கும்பம்
 தொங்கல்கள் அலர்ந்த பூக்கள்;
 வாரணம் மணிகள் செல்வ
 வளமெலாம் காட்டும் குன்றம்;
 ஆரணங் கென்னும் பூக்கள்,
 அமரர்கள் சூழ்ந்தி றைஞ்ச
 பூரணா குஞ்ச ரிக்குப்
 புகலிடம் அளித்தாய் போற்றி.

21

அழிமைய் வெளிச்சம் காட்டின்
 அடியனேனின் விழிச்கூ றென்றோ
 குழகாடன் தெய்வக் காட்சி
 கொடுக்காமல் நீட்டிக் கிண்றாய்?
 பழகுதற் கெளிமைப் பாங்கே
 பரங்கிரி மணாள நாதா !
 வழக்காடிக் கொண்டி ராமல்
 வந்தெனக் கருள்வாய் அம்மா !

22

குருவருள் இருந்தால் எல்லாம்
 கொள்ளலாம் நான்கும் வாய்க்கும்;
 திருவருள் வாய்க்கப் பெற்றால்
 தேடாமற் குருவும் வாய்ப்பார்,
 ஒருவகை அருளு மின்றி
 ஒலமிட் டிருத்தல் கண்டும்
 குருபரா ! அருள் செய் யாதென் ?
 குறைதானோ...? இறைஞ்ச கிண்றேன்.

23

மழைமுகம் காணா மன்போல்,
 மாதாவைக் காணாச் சேய்போல்,
 அழைத்தழைத் தேங்கு கிள் ரேன்
 ஆகாயங் தனைப்பார்க் கிள் ரேன்;
 பிழையென்மேல் இருந்திட் டாலும்
 பெரியோய்நீ பொறுத்துக் கொண்டென்
 அழைப்பிற்கும் இரங்கி வாராய்
 அத்தனே முருகா போற்றி; 24

நாடுதற் குன்னை யன்றி
 நானிலத் தொன்றும் இல்லை;
 கோடுகள், குன்ற மெங்கும்
 தேடியான் அலைவ தாலே,
 பாடுதற் குரிய மேன்மைப்
 பரங்குன்றக் கந்த வேளே
 ஆடுமா மயில்மேல் வந்தென்
 அவலத்தைத் தீர்த்து வைப்பாய்; 25

பேசாமற் பேசி யென்னைப்
 பிறர்நலம் பேணாச் செய்வாய்;
 சேசனே! தேவ சேனா
 கெஞ்சில்வாழ் சுப்ர மன்யா!
 வாசமா மலர்கள் தூவி
 வழுத்தியே வணங்கு கிள் ரேன்;
 ஆசானீ! வைய வாழ்விற்
 காதாரம்; சரணம் போற்றி; 26

செந்தூர்ப்பதி

கந்தா

(இரண்டாவது படைவீடாக இலங்குவது திருச்சீரலவாய் என்னும் திருச்செந்தூர். வெற்றிக்கொடி காட்டிய வேலவளை விண்ணோரும் வந்து வழிபட்டுயியும் படியாய் எறுங்தருளி விற்கும் சிவகப்ரமண்யனாத் திங்கட்கிழமை யன்று இப்பாடல்களால் அரிசித்து வழிபடுகின்றோம்)

அகரம் மொழிக்கு முதலாகும்;
 அண்ட சராசரப் புவிக்கெல்லாம்,
 சிகரமாய் விளங்கிடும் குகாநாதா
 செந்திலம் பதியிறை தசநாதா!
 இகரம் மகரம் எலாமாகி,
 இதயத் துறையும் மாமணியே।
 இகபர சுகவீ டளிப்பவனே
 இணையடிப் புணையைத் துதிக்கின்றேன்!   1

துதிப்பவர்க் கிரங்கும் வேல்மறவா!
 அலைக்கை கொண்டு நுரைப்புவை
 அதிரச இசையுடன் சொரிமுந்தீர்க்
 கருகே யமர்க்க பேரழகே!
 மதிபோற் றன்னருள் பொழிமுகிலே,
 மலைமகள் சிவக்கனால் சேர்வடிவே
 கதிமதி சுடரே! பூங்காற்றே!
 செந்தூர்ப் பதிகங் தா கோவர!

2

64 O முராசாமி அருள் மணி மாலை

கோவே வினைவெயிற் கோட்டைக்குக்
 குளிர்நிழல் கொடுக்கும் கற்பகம்மே।
 பாலே பைந்தமிழ்ப் பாவியமே।
 பழமைக் கிழங்கே புதுக்கொழுந்தே।
 தேவே மும்மல் வேர்களையும்
 திருவருள் மருத்துவச் செவ்வேளே।
 காவே என்குண பஞ்சரனே।
 கலியுக வரதா! வந்தருள்வாய்; 3

வந்தருள் செய்தால் வினையோடும்
 வடிவேல் எனக்குத் துணையாகும்;
 செந்தில் நாதா! திருமுருகா!
 செந்தமிழ்த் தாயை எமக்களித்த
 எந்தாய் தந்தை ஆசானே।
 இணையடிப் பொன்னாம் கமலத்தை
 அந்தகள் வருங்கால் முன்வைப்பாய்
 அழகுப் பிழும்பே சுடர் வேலா! 4

சுடர் வேல்; ஒளிக்கை மிகக்கொண்ட
 ஆயிரங் கோடிச் சூரியர்கள்,
 தடக்கை யிருக்கும் நின்கைவேல்,
 தக்கார்க் கருளும் வச்சிரவேல்;
 இடர்ப்பிணி தீர்க்கும்; மெய்யன்பர்
 இருபகை வேர்களைச் சுட்டறுக்கும்;.
 படவர வொடுமயில் கொண்டவனே।
 வரம்பில் ஆற்றல் பரம்பொருளே! 5

பரம்பொருள் நிர்க்குணன் உமைசிவமாய்ப்

பாவித் திரண்டென நின்றதனால்,

வரம்பெற் றுலகைப் பந்தாடி,

வந்தார் அசுரர் வேர்ருக்க,

இரண்டும் ஒன்றாய்த் தான்தோன்றி

எண்குண னான செவ்வேளே!

நிரந்தரா! செங்திற் பதியோனே!

நினைத்தொழுப் பேறெனக் கருள்வாயே.

6

அருள்வாய் மருள்வாழ் உலகில்நான்

அகந்தைக் கடங்கி வீழாமல்,

அருள்வாய்; மலரகிற் கர்ப்புரம்

மனங்கமழ் திருவடிப் பொற்கமலம்;

அருள்வாய் மாயத் திரைவிலக்கி

அகத்துனைப் பார்க்கும் தற்காட்சி;

அருள்வாய் குறைவிலா தொருநான்கும்

அலைவாய் உகந்தாய் பெருமானே!

7

பெருமான் பார்வை நிலவாலே,

பிறவிக் கடவிலும் வளங்கிட்டும்;

திருவரும் வாணியின் அருஞம்வரும்;

தெவ்வரை வென்றிடும் வீரம்வரும்;

இருநிலம் கைதொழும் கீர்த்திவரும்

இடர்தரா மாயைகள் பணிகேட்கும்;

இருமை வடிவிலும் அழகுவரும்

செங்தில் நாதா தொழுகின்றேன்!

8

தொழுதும் அழுதும் வயயிழுந்து
 துதித்து மதித்துப் பரவுகிறேன் !
 விழுமிய தோழா ! கடப்பமலர்
 விழைகுகா ! குறத்தி மணவாளா !
 முழுதும் பழுதில் தமிழ்தந்தாய் ;
 மூவா மருங்தே ஆரமுதே !
 அழுவார் அன்பிற் கடங்கிளிற்கும்
 அவனிக் கரசே ! வருவாய் ஸி ;

9

அவனிக் காசுந் ஆறுமுகன் ;
 அண்ணன் விநாயகன் மாறுமுகன் ;
 புவனம் காக்கும் முழுமுதலங்கீ
 பொறிபுலன் பூதம் ஓரைந்தும்
 கவனித் தொடுக்கும் முறைசொல்வாய் ;
 ஆறிஞ்சிக் கிறையே ! மலைவிட்டு
 சிவமணி கெய்தற் குவந்தாய்ஸி
 மரகத மயில்மேல் வருவாயே !

10

மரகத மயில்மேல் வருகின்ற
 மலைமகள் மகனே ! மாமணியே !
 வரப்பில் ஆற்றற் கிலக்கியமே
 வள்ளற் பெருந்தகை முருகோனே !
 விரதா பகைக்குலம் ஒழிதற்கு
 வேல்மழை பொழிந்த வேலவனே !
 பரம்பொருள் விளக்கோ குருபரனே !
 ஞானவா ரிதியருள் செங்தூரா !

11

ஞானவா ரிதியருள் செந்தூரா!

பழுமறை நூல்சொலும் முழுமுதலே!
மோனமாக் கடலில் முளைத்தெழுந்த
முதலிடை முடிவிலாப் பெருநிதியே।
வானமும் வளியும் நீர்நெருப்பும்
வளங்தரும் நிலமுமாய் நிற்பவனே
தேனும் தாகவே வாக்கருள்வாய்
செந்திலம் பதியுறை சிவக்கொழுந்தே! 12

செந்திலம் பதியுறை சிவக்கொழுந்தே।
நோயெலாம் தீர்த்திடும் அருமருந்தே।
சந்தன மலர்த்தேன் போன்றகவிச்
சாகரம் தந்திடும் வித்தகனே!
சுந்தரா கல்யாண குணபாலா
சுரர்குறை தீர்த்த வடிவேலா!
விந்த மலர்த்தாள் பணிகின் நேன்
வினையெனை அனுகா வணம்காப்பாய்; 13

காப்பாய் இருக்கும் கதிரேசா !
கவலைகள் தீர்க்கும் குமரேசா;
மூப்பில் பிணியில் வறுமையினில்
முப்பொருள் மயக்கில் வீழாமல்,
காப்பாய் இருக்கும் உனைக்காண(க)
கார்த்திகை மைந்தா சுகித்திருக்க,
காப்பாய் எனக்கொரு வழிகாட்டி,
கருணைக் கடலே சரணமையா!

14

६४० மூர்சாமி அஞ்ச மணி யாலை

சரணம் சரணமென் றுவங்துவங்து
 தியானித் திருக்கும் அடியவர்க்கு
 நிரம்பு செல்லமும் மணிக்குவையும்
 நிம்மதி, பரகதி, மா சித்தி
 வரம்பல கொடுக்கும் பெருந்தகையே
 வளமிகு செந்தூர்ப் பதிக்கரசே !
 அரக்கர் குலாந்தகா ! குருபரர்க்கு
 அருளிய அப்பா...! துதிக்கின்றேன் !

15.

அப்பா... குறிஞ்சித் தலைவன்னீ;
 அடியவர்க் கிரங்கியோ செந்தூரில்
 தப்பா நெய்தல் தரையினிலே
 தண்ணருன் பொழிய நிற்கின்றாய் ?
 வெப்புக் கொடுமை தனைத் தீர்க்கும்
 பனையிள நூங்காய், முன்வினையின்
 வெப்பம் தீர்க்கும் இளையோனே
 வேலவா ! யானுன் அடைக்கலமே !

16.

அடைக்கலம் காக்கும் தயாபரனே !
 அரனுக் குரைத்த குருபரனே,
 தடைகளை உடைத்து வெற்றிதரும்
 தண்டமிழ்ச் சாமி தாள்சரணம்
 நடையலங் கார வள்ளிமங்கை
 நயக்கும் மறத்தோள் அருட்கடலே !
 கடையனும் உய்தற் கருள்செய்வாய்
 செந்தூர்ப் பதியாய் துதிக்கின்றேன் !

17

துதிக்கின் ரேன்நாத் தழும்பேறத்
 தொடர்ந்துன் புகழைப் பாடுகிறேன்;
 அதிரசச் சுவைச்சொற் புலவர்க்கும்
     ஆசான் ஆன சண்முகனே!
 நிதிக்கும் மதிக்கும் அருளுக்கும்
     நீயலா தெனக்குக் கதியேது ?
 விதிவெயிற் கொடுமை தீர்த்துவைத்து
     வெற்றி விளைப்பாய் மாமணியே !

18

மாமணி புகழ்முனி பெருஞான
     மாக்கட லான கந்தையா !
 ஏமம் சாமம் நேரத்தும்
     இகலெனைத் தாக்கா மற்காப்பாய்;
 பூமகன் வருத்தம் தீர்த்தவனே
     பொய்யாப் பெருமழை போன்றவனே
 காமனைக் கடிந்த சிவனார்க்குக்
     காதில் உரைத்த குருவே, வா

19

குருவே ! அரும்பொருள் உரைப்பவனீ;
     குறைகளைங் தூக்கும் தாயும்நீ;
 அருளும் பொருளும் ஆனவன் நீ;
     அறநெறி யுணர்த்தும் தந்தையும்நீ;
 விருந்தும் மருந்தும் நீயெனக்கு
     வேலும் மயிலும் துணையாகும்
 திருச்செங் தூர்ச்சிவ சுப்ரமண்யா
     தேவியர் உடன்நீ வருவாயே !

20

70 ○ நுமாகாமி அருள் மணி மாலை

வருவாய்; அருள்வாய் வாய்ப்பவள்

முத்தொன் நெனக்கும் அளித்திடுவாய்;

திருவாய் மலர்வாய் சரவண னே

தியானத் திருக்கும் பேற்றுள்வாய்;

குருவாய் அலைவாய்ச் செந்தூரிற்

கோயில் கொண்ட பெருமானே!

திருச்செந் தூர்ச்சூயம் பிரகாசத்

தெய்வமே நான்கும் அளப்பாயே!

21

நான்கும் அளக்கும் முதற்பொருளே!

நான்முகன் செருக்கை அழித்தவனே,

நான்மறை புகழும் விழுப்பொருளே

தற்பிர தாப முருகோனே !

மான்விழிக் குறத்திக் கருளினாற்போல்,

ஏருதத் தில்லிழும் மாமழைபோல்,

ஊன்தடி யேற்கும் அருளாயோ ?

ஒப்பிலாச் செந்தூர் மாணிக்கமே !

22

மாணிக்க வாசகங் தருபவனே

· வைரவேல் ஏந்தும் சிவக்கொழுந்தே !

ஆணிப்பொன் மேனித் தெய்வானை

அர்ச்சித் தேற்றும் குருபரனே !

வாணிகச் செட்டியாய் வந்துவளை

மரகதம் விற்ற இளையவனே,

வாணிபம் வளர்க்கும் செந்தூரா

வைடுர் யப்பாச் சூட்டுகிறேன்:

23

சூட்டுமுன் சூடிக் கொடுத்தவளைச்

சொந்தமாய்க் கொண்டார் மருகோனே !

ஆட்டை அடக்கி நாடுதர்க்கும்

அருளிய முருகா ! மகாசேனா,

நாட்டினில் வறியோர் குறைதீர்க்கும்

நாயகா எனையும் ஏற்றருள்வாய்;

வேட்டைக் காரா சேவற்கொடி

வேலவா ! நீலம் படைக்கின்றேன்.

24

படைப்போன், காப்போன், அழிப்பவனும்

பாராட் டும்படி யமர்ந்தவனே,

விடையவர் மகனே! கெய்தலிலே

வியாழனின் சிறப்புடன் நிற்பவனே!

கொடைமழைக் கோமே தகமே என்

குறையெலாம் தீர்க்கும் சடக்கரனே !

இடையறா அன்பில் உனையெண்ணி

இருக்க அருள்வாய் போற்றுகிறேன்;

25

போற்றுவார் மனைசேய் சுற்றுமெல்லாம்

பொன்மகள் மாரியில் வளர்ந்தோங்கும்

ஆற்றல் ஆயுள் நோயின்மை

அகிலமே வியக்கும் சீர்த்திவரும்;

மாற்றமில் அமைதி அறிவார்ந்த

• மக்கட் செல்வம் எலாங்கிட்டும்;

குற்றையும் வெள்ளெறி உணர்த்துகிற

குலிசா யுதனே வந்தருள்வாய்:

26

72 O குநாசாமி அருள் மணி மாலை

வந்தருள் கந்தா ! உனையென்னி
 வானைப் பார்க்கும் பயிரானேன்;
 சிந்தனை யில்லா உயிரானேன்:
 தாயைத் தேடும் சேயானேன்;
 சிந்தா குலத்தைத் தீர்ப்பவனே
 செந்தில் நாதா அருள்செய்வாய்:
 தொங்தி விநாயகற் கிளையோய் என்
 நெஞ்சக் கவலை நெகிழ்விப்பாய் ।

27

நெஞ்சக் கல்லை நெகிழ்விப்பாய்;
 நீரும் அனலும் வான்வெளியும்
 அஞ்சாக் காற்றும் மண்பரப்பும்
 ஆக்கிய பிரும்ம மணிநீயே ।
 பஞ்சபூ தங்கள் பணியாட்கள்;
 அண்ட புவியெலாம் ஆடலிடம்;
 வஞ்சியர் இருவர் உடனிருக்க
 வருவாய் மயில்மேல் வையத்தே;

28

வையகம் காக்கும் மாலும் நீ
 வாணியின் நாதன் அயனும் நீ;
 தையல் உழைக்குத் தன்னாகப்
 பாதியைக் கொடுத்த சிவனும் நீ;
 மையல் கொடுக்கும் வேஞும் நீ
 மயக்கம் தீர்க்கும் ஞானம் நீ;
 ஜியா செந்தூர்க் கரசே என்
 அத்தொனி ஏற்றி வளர்ப்பாயே ।

29

வளர்ப்பாய் அறத்தை வாழ்விப்பாய்;

வடிவழி கேட்டன் தாள் போற்றி;

தளரா தெனைநீ யாக்குவிப்பாய்

தயாபரா ! முஞ்கா அடிபோற்றி

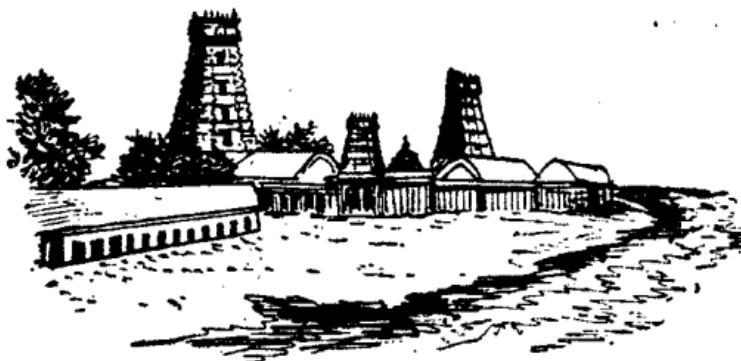
உளமுறும் திங்கட் கிழமையினில்

உருகித் துதித்தேன் மகாசேனா,

களபம் மணக்கும் மணிமார்பா

கருணைக் கடலே சரண்போற்றி !

30

நீர்வாவிளைக்குழத் நெய்வமே போற்றி

(ஆண்டியாய் ஞான தண்டாயுதபாணியாய் எழுந்தருளி யுள்ள முருகன், அதிசயம் நிகழ்த்திவரும் இடமே பழியம் பதியாகும். செவ்வாய்க்கிழமையில் அவன சேவடிக் கமலங்களை இப்பாச்சரங்களால் வணங்குகின்றோம்.)

அறவாழிச் செல்வா போற்றி

அரன்மகன் முருகா போற்றி;

மறவர்தம் தலைவா போற்றி

மாமயில் பிரியா போற்றி;

துறவியர்க் கருள்வாய் போற்றி

தூயவா, பழி யாண்டி,

குறமகள் கேள்வா போற்றி

குறிஞ்சிக் கிறைவா போற்றி; 1

அழகுரு முருகா போற்றி

அவணியாள் அரசே போற்றி!

குழகெனும் இளையாய் போற்றி;

குமரனாம் கடவுள் போற்றி:

பழக்பொருள் நீயே போற்றி

பவவினை அறுப்பாய் போற்றி;

பழங்கியம் பதியில் வாழும்

பண்டிதா சுவாமி போற்றி 2

அருணதள பாத பத்மம்

அடியவர்க் கருள்வாய் போற்றி

திருப்புகழ்க் காரா போற்றி

தெய்வானை மணாளா போற்றி;

மருவினும் மருவே போற்றி

மதிப்புல விளக்கே போற்றி;

திருவாவினன் குடியில் உள்ள

தெய்வமே சரணம் போற்றி; 3

அண்டங்கள் எலாம்ப டைத்த

அபிராமி பாலா போற்றி;

விண்ணவர் துயர் து டைத்த

வெற்றிவேற் கந்தா போற்றி

பண்ணெனும் இசைக்கி ரங்கும்

பரம்பொருட் சேயே போற்றி

புண்ணியா । தண்ட பாணித்

தெய்வமே சரணம் போற்றி; 4

ஆறுமுகச் சிவனே போற்றி

அருஞரு வடிவே போற்றி;

மாறுமுகம் கொண்ட வற்குப்

பின்வந்த மன்னா போற்றி;

வேறுபட் டுலகில் நின்ற

சூரயை வென்றாய் போற்றி

நீறுதந் தடியார் துன்பம்

நீக்கிடும் ஆயா போற்றி; 5

76 O குமாரசாமி அருள் மணி மாலை

ஆனந்த வடிவே போற்றி
 ஆறுதல் அளிப்பாய் போற்றி;
 மேனமும் சுகமும் நல்கும்
 முதற்பொருள் மூர்த்தி போற்றி;
 வானமும் யண்நீர் காற்றும்
 தீயுமாய் ஆனாய் போற்றி
 தேனமுதாய் விளங்கும்
 பழமநீயப்பா போற்றி; 6

ஆதியும் அந்தம் இல்லா
 ஆங்கார முருகா போற்றி;
 சோதியே சுப்ர மண்யா
 சுந்தரா ! பழநி வேலா !
 நீதியை-சத்தி யத்தை
 வியமத்தைக் காப்பாய் போற்றி;
 சூதிலார்க் கருஞும் கோவே
 சுரர்பதீ போற்றி போற்றி; 7

ஆற்றிலே உதித்த பாலா
 ஆறெழுத் ததிபா போற்றி;
 கூற்றுவன் தனையும் வெல்லும்
 டபதேசம் அருள்வாய் போற்றி;
 மாற்றாரை இறைஞ்ச வைக்கும்
 மகாசேனா ! அழகா போற்றி;
 நேற்றின்று நாளை யாகும்
 நித்தியா நாதா போற்றி; 8

இருபெருங் தேவி யோடும்

இல்லறத் திருப்பாய் போற்றி

வருவினை தீர்ப்பாய் போற்றி

வடிவேலா பாலா போற்றி;

ஒருவரும் காண வொன்னா

ஒப்பில்லாப் பரனே போற்றி;

திருமிகும் பழங்கி மேவும்

தெய்வமே சரணம் போற்றி; १.

இன்னலைத் தீர்த்து வைக்கும்

இளமையே செல்வா போற்றி;

மன்னவா...அடியார் நெஞ்சில்

மகிழ்காங் கேயா போற்றி;

நன்னயத் தொகுப்பே போற்றி

நாவலங் தீவாய் போற்றி

மன்னுமோர் பழங்கி நாதா

மலைமகள் புதல்வா போற்றி; १०

இமையவர் தொழுது போற்ற

எட்டியாய் நின்றாய் போற்றி;

சுமையினை இறக்கி வைக்க—

சுகம்பெற நிழல்கொ டுக்கும்

சிமயமே பழங்கி யப்பா

சிக்கல்கள் அறுப்பாய் போற்றி;

இமையெனக் காக்கும் எங்கள்

ஈசனே முருகா போற்றி; ११

78 O குமாரசாமி அருள் மணி மாலை

இம்மையிற் செல்வம் போகம்
 இனியவை கீர்த்தி ஆயுள்
 செம்மையாய் அருளும் வள்ளால்
 சேந்தனே இறைவா போற்றி;
 நம்பினோர்க் கருள்வாய் போற்றி
 நாற்கவி ராஜா போற்றி;
 செம்மான் மகனுக் கேங்கி
 திரிந்தவோர் வேடா போற்றி;

12

ஈதலே இயற்கை என்னும்
 இனியனே ! குருவே போற்றி;
 காதலாற் கண்ணீர் மல்கின்,
 கரவாது காட்சி நல்கும்,
 வேதத்தின் முதல்வா போற்றி
 தண்டாய்த் சாமி போற்றி;
 தீதிலாச் சுவாமி நாதா
 திருவடிச் சரணம் போற்றி;

13

ஸராறு கைகள் தோள்கள்
 கொண்டவா ! சுப்ர மண்யா !
 ஓராறு முகத்தாய் போற்றி;
 ஒங்காரப் பொருளை போற்றி
 தேரூரும் பழு சிக் குன்றின்
 தெய்வமே செய்யோய் போற்றி;
 சீராளா என்கண் ணிருக்கும்
 சிவபாலா ! குமரா போற்றி;

14

ஈசனே மறையைச் சொன்ன
எந்தையே நிமலா போற்றி;

நேசனே கோடி மின்னல்
ஒருரு வான கந்தா
மாசிலா ஜயா போற்றி
மருதமலை வேந்தே போற்றி

காசிலாப் பழங்கிக் குன்றின்
கவின் பெரும் வனப்பே போற்றி; 15

ஈடிலாப் பொருளே போற்றி
பழ ஶியின் இயவுள் போற்றி;
கோடெலாம் வீற்றி ருக்கும்
கொற்றவா ! அமரா போற்றி;
தேடரும் பொருளே போற்றி
சேனாதி பதியே போற்றி;
வாடி னோர் குறைகள் தீர்க்கும்
வடிவேலா ! சரணம் போற்றி 16

உத்தமர் நெஞ்சி ருக்கும்
ஒன்குகா பரனே போற்றி;
சித்திகள் கொடுப்பாய் போற்றி
சிவசக்தி வடிவே போற்றி
முத்தியை வழங்கும் ஞான
முழுமையே விசாகா போற்றி;
அத்தனே ! தாயே போற்றி
அருள்ஞானப் பழமே போற்றி; 17

உயிர்ப்பற வைக்குள் ஸிருக்கும்
 ஓப்பிலாச் சுப்ர மண்யா
 பயிருக்கு மழையாய் நிற்கும்
 பண்டிதா அப்பா போற்றி;
 மயிலேறிப் புவியைச் சுற்றி
 வந்தமா மணியே போற்றி;
 ஆயிலேந்தும் அரோ | போற்றி
 ஆறுமுக நாதா போற்றி;

18

உளத்தினில் உவந்து நிற்கும்
 உமையம்மை மைந்தா போற்றி;
 களத்தினிற் பகைக்கு ழாத்தைக்
 காலனுக் களித்தாய் போற்றி;
 வளமெலாம் வழங்கிக் காக்கும்
 வையாபுரிக் கோவே போற்றி;
 அளவிடற் கரிய தான்
 ஆவினன் குடியாய் போற்றி;

19

உண்மையாய் விளங்கு கின்ற
 உத்தம சீலா போற்றி;
 அண்மையும் சேய்மை என்றும்
 அருட்டரு வடிவம் என்றும்,
 பிண்ணமாய் எண்ண வைக்கும்
 பெருமானே குகனே போற்றி;
 புண்ணியா குமார நாதா
 தண்டரய்த சுவாமி போற்றி;

20

ஆமைக்கு வாக்க ஸித்தே
உலகுய்யச் செய்தாய் போற்றி;
தீமையை வேர ருத்துத
திருவெல்லாம் வழங்கிக் காக்கும்,
சோமய்யன் மகனே போற்றி
சுந்தர வடிவே போற்றி;
ஆமைபோல் ஜந்த டக்க
அருள்தரும் பழம்நீ போற்றி;

21

ஆரெலாம் வணங்கிப் போற்றும்
உயர்கொல்லி வெற்பா போற்றி;
சீரெலாம் வழங்கிக் காக்கும்
ஜெகதலத் தரசே போற்றி;
மாரகம் வருநாள் என்முன்
மயிலொடும் வருவாய் போற்றி;
ஏரகத் திறைவா போற்றி
எனையானும் களியே போற்றி;

22

ஆஞ்சல்போல் ஆடும் கெஞ்சை
ஒருமுனைப் படுத்து கிண்ற
காஞ்சியே ! விழிக்க வைத்துக்
காப்பாற்றும் தலைவா போற்றி;
பூஞ்சிற குடைய மஞ்ஞை
புரவலா ! சிலம்பா போற்றி;
வாஞ்சையாய் அருள்வ ழங்கும்
வள்ளலே ஆண்டி போற்றி;

23

१२० குமாரசாமி அருள் மணி மாலை

அனுடம் பில்லி ருக்கும்
 உயிர்ப்பசு மீள்வ தற்கு
 மானுடம் கொடுத்த தேவா
 மலைக்கெலாம் வேங்தே போற்றி
 கூழுடல் போற்றா வண்ணம்
 குண்டலி போற்றச் செய்யும்
 வானமே பழிக் குன்றில்
 வாழ்ந்திடும் குருவே போற்றி

24

எப்பொருளு மாய்வி ளங்கும்
 எண்குணா கார்த்தி கேயா
 சுப்பையா! னின்தாள் போற்றி
 சுர்திரள் காத்தாய் போற்றி;
 முப்பாலும் வீடும் நல்கும்
 முகுகையா, மலர்த்தாள் போற்றி;
 வெப்புள வினையைத் தீர்க்கும்
 வேலய்யா அருளே போற்றி;

25

எழுத்தையும் இலக்கத் தையும்
 அறிவிக்கும் சுவாமி போற்றி;
 முழுமுதற் பொருளே போற்றி
 முக்காலத் ததிபா போற்றி;
 தொழுபவர்க் கருள்வாய் போற்றி
 தூயவா... விசாகா போற்றி;
 விழுப்பொருள் கல்வி நல்கும்
 விராட்சுதா மலர்த்தாள் போற்றி;

26

எருதூரும் சிவனார் மைந்தா
 ஏகவண்ணத் தரசே போற்றி;
 கிருத்திகைப் பெண்கள் போற்றும்
 காங்கேயா சரணம் போற்றி;
 மருத்துவா ! அக்ளி ஜன்மா
 மறைப்பொருள் முதல்வா போற்றி;
 திருப்பொதினி அரசே போற்றி
 கணசாமி போற்றி போற்றி;

27

ஏரகத் திறைவா போற்றி
 இகபரம் அருள்வாய் போற்றி;
 தாரகாரி யானாய் போற்றி
 தமிழ்தங்த முனியே போற்றி;
 வாராத வித்தை யோடும்
 அணிமாதி சித்தி நல்கும்
 தீராதி தீரா போற்றி
 தென்பழங்கிப் பதியாய் போற்றி;

28

ஏட்டினில் எழுத்தாய் நிற்கும்
 இயவுளே ! தேவா போற்றி;
 பாட்டிற்குப் பொருளாய் நிற்கும்
 பரப்பிர்ம்மக் குகனே போற்றி;
 ஆட்டத்திற் கரசன் மெச்சும்
 அறுகோணத் தரசே ! போற்றி;
 வேட்டுவன் போல்வில் லெங்டி
 விளையாண்ட பாலா போற்றி;

29

ஏழே மீறவிக் கான

இருவினை களெந்து காக்கும்

நாவலா உங்மத் தாயா

குறிஞ்சியின் தலைவா ! போற்றி;

சேவலங் கொடியாய் போற்றி

செவ்வேளே சேயே போற்றி;

பாவலா ! ஞான ராஜா

பண்டிதா ! சரணம் போற்றி; 30

ஏங்காமல், பிற்பாற் சென்றே

இறைஞ்சிடா வண்ணம் காக்கும்
ழங்குழல் வள்ளி சேசா !

புண்ணியா வேதா போற்றி;

பாங்குறும் அழுதே போற்றி

பழநியம் பதியாய் போற்றி;

தூங்குகை கரிமு கற்குப்

பின்வந்த பூர்ணா போற்றி; 31

ஐயனே மெய்யாய் போற்றி

அகளங்கா சந்தர் வர்ணா,

கையனேற் கருள்வாய் போற்றி

கடப்பங்தார் அணிவாய் போற்றி;

துய்யனே தேவர் போற்றும்

அறுகோணத் திறைவா போற்றி;

வையகம் விளங்க நிற்கும்

வடிவேலா பூர்ணா போற்றி; 32

ஜங்கரர்க்குப் பின்னால் வந்த
அங்காயப் பிரபு போற்றி;
பைங்தொடி சக்தி மைந்தா
பரர்த்தி தாயா போற்றி;
நெங்துளம் மாழ்கி சின்றார்
நலம்காத்த பெரியோய் போற்றி;
மைந்துறும் பழநிச் சாமி
மாயவன் மருகா போற்றி; 33

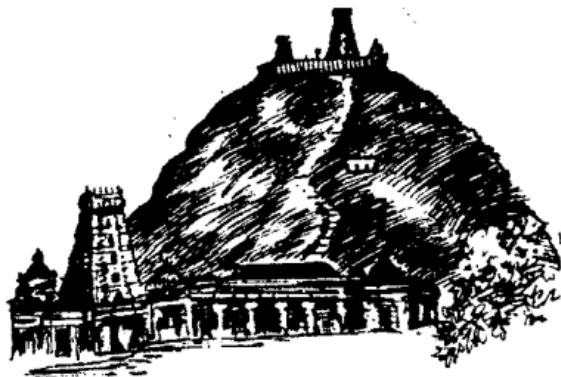
ஒப்பிலா மணியே போற்றி
உயர்வான துறவி போற்றி;
தப்பாத ஞானம் நீயே
தயாபரக் குழகா பொற்றி;
சுப்பையா ஞானஸ் கந்தா
சுடரடி பணிந்தோம் போற்றி;
எப்போதும் உண்ணே பாட
எனக்கருள் செய்வாய் போற்றி; 34

ஒதாமற் சூட்சு மத்தை
உள்ளுக்குள் உணர்த்து கின்ற
வேதாகமப் புலவா போற்றி
விரைமலர்ப் பாதம் போற்றி;
நாதா ! என் கவலை தீர்க்கும்
நஃபனே ! சரணம் போற்றி;
ஆதாரம் யெனக்கு நீயே
ஆசையில் ஆண்டி போற்றி; 35

86 ○ துராக்கிய அருள் மணி மாலை

தூவைக் கருளி னாற்போல்
 அடியேற்கும் அருள்வாய் போற்றி;
 மெளவல்கள் தூவித் தூவி
 மங்கல வாரங் தன்னில்;
 செய்வையாய்த் துதிக்கச் செய்யும்
 சீலனே முருகா போற்றி;
 யொவனப் பழநி வேந்தே
 யாவும்ரீ; போற்றி போற்றி !

36

(பிரளைப் போருள் விளங்க உடற்பெவளாக முநுள் எழுந்தருளி ழிற்கும் சுவாமிமலையே நான்காவது பட்ட ஷ்டாகும். சுவாமியலை நாதனைப் புதக: விழுமையாறு, திப்பாடல் மலர்களால் அரசுக்கிளரோம்)

தந்தைக் குபதேச மந்திரம் அருளிய

சுந்தரா சுப்ர மண்யா !

தண்டமிழ்க் கொண்டலே, மண்ணகம் விண்ணகம் !

தழைத்திடச் செய்த தன்யா !

சிஂதுர வண்ணனே சிவகாமி பாலனே

செவ்வேட் பரம்பொருள் வா ! வா !

சிங்கார ரூபனே ! தற்பிர தாபனே

திண்டோள் மறவன் நீ வாவா !

பந்தபா சங்களால் கட்டுண் டலைகின்ற

பாவியைக் காக்கநீ வாவா !

பார்வதி புத்திரா ஏரகத் தீசனே

பைந்தமிழ்ச் சுவாமி நாதா

தந்தையும் தாயுமநீ தண்ணருள் ஆசானும்

தக்கதோர் நட்பும் நீயே !

சற்குணைப் பிரம்மே ! சுவாமிமலை நாதனே

மயிலேறி விளையாடி வா ! வா !

88 O குமாரசாமி அருள் மணி மாலை

புள்ளிமயில் வாகனா ! வள்ளிமயில் நேசனே
 புரையிலா ஒளிப்பி முப்பே !
 புவல்லா போதகா ! புலவருக் கருள்செயும்
 பொன்னான முருக வேளே !
 அள்ளுறும் அழுதமே ! அளப்பரிய ஞானமே !
 அபிராமி பாலன்நீ வா ! வா !
 அண்டபகி ரண்டமும் எண்டிசைக் கயங்களும்
 அடிபணிந் தேற்றநீ வா ! வா !
 தெள்ளுதமிழ் தந்தவா திருப்புகழ் நாயகா
 தேவர்சிறை மீட்ட கோவே !
 தென்பரங் குன்றினில் தேவானையைக் கொண்ட
 தெய்வமே எளக்குளே வா ! வா !
 கள்ளவிழ் கடப்பமாம் மாலையை அணிந்தவா
 கருணைசேர் குழந்தை ஈசா !
 சற்குணப் பிர்மமே ! சுவாமிமலை நாதனே
 மயிலேறி விளையாடி வா ! வா !

2

அலைகடல் மீதிலோர் துரும்பெனச் சுழன்றுமின்று
 அகப்பகைக் களத்து வீழ்ந்தே !
 அதிரசப் பாவலா ! ஆறுதலை அழகனே
 ஜூயகோ கெட்டழிந்தேன் !
 மலையுச்சியில் நின்றிடும் மால்மருக நின்பத
 மகத்துவம் உணர்ந்தி டாமல்
 மாலையில் பிதற்றினான் வாழ்வெலாம் வெற்றுரை
 பேசியும் கழித்து விட்டேன்

உலைவிலா நட்பென்று உண்மத்த வஞ்சரை
 உளமார நம்பியே மாந்தேஷ்
 உறவுகிளை யென் ரென்று ஒடோடித் திரிங்துபின்
 உண்மையை உணர லானேன்
 நிலையான மெய்ப்பொருள் கீயலால் வேறில்லை
 நித்திலக் குவியல்நீ வா ! வா !
 சற்குணப் பிர்மமே | சுவாமிமலை நாதனே
 மயிலேறி விளையாடி வா ! வா !

3

பலகோடி யின்னல்கள் ஓருரு வாகிவந்த
 பச்சிளாம் குழந்தையே கந்தா !
 பவக்கடல் இருந்துகரை யேற்றிடும் கப்பலே
 பரமகுரு முருகா ! வா ! வா !
 அலகிலா விளையாட்டுக் காரனே ! அகிலாண்ட
 நாயகிக் கண்பு மைந்தே !
 ஆறிரு கையனே ! அழிவிலா மெய்யனே !
 ஆனந்த ஜூயனே ! வா ! வா !
 சிலம்புடன் தன்டையும் கிண்கிணியு மொலிக்களன்
 சிந்தையிக இனிக்க வா ! வா !
 செவ்வாய்க் கொவ்வையில் சிறுநகைப்பூ மின்ன
 சிங்கார மதலைநீ வா ! வா !
 உலகையே வலம்வந்த உத்தண்ட கோலாகலா
 உம்பர்குறை தீர்த்த சாமி
 சற்குணப் பிர்மமே சுவாமிமலை நாதனே !
 மயிலேறி விளையாடி வா ! வா !

4

90 சுமாராயி அருள் மணி மலை

தங்கரதம் ஊர்ந்துவரும் தவயோக சிங்கமே !

தனக்குவமை யிலாத பொன்னே !

தத்துவக் களைப்பிற்கோ ரிதமான நீழலே

தயாபரா ! சுவாமி நாதா !

சிங்கமுக அசரனைச் செருக்களத் தெதிர்த்தவா

சிவசப்ர யண்ய வேலா !

சேவலம் பதாகையாய், பாவலர்க்கருள் செயும்

செப்பொற் குன்றமே ! வா ! வா !

செங்குமுத மத்யானும் சிற்றிடைக் குறமாதும்

விரும்புதட மார்பனே வா ! வா !

சிறியனேன் மிடியினிற் சிக்காமல் உய்வுறச்

செல்வங்கள் நல்குவாய் வா ! வா !

சங்கநிதி பதுமநிதி ஜூர்வஜன வசியமும்

கைவமணி யருளுவாய் வா ! வா !

சற்குணப் பிரமமே ! சுவாமிமலை நாதனே !

மயிலேற்றி விளையாடி வா ! வா !

5

தித்திக்கும் அழுதமே, சித்திச்கும் சித்தியே !

முத்திதரும் முழுமையே பாலா !

திங்களொரு கோடியே பொங்கிவரும் இன்பமே

புதுமைக்கும் புதிய ஊற்றே !

பத்திக் ககப்படும் நித்தியக் குமரனே !

பாடுபொரு ஓனை தூயா !

பாம்பனார்க் கருளிய சேந்தனே உன்னாடல்

சொல்லுதற் கெளிய தாமோ ?

முத்தையா ! வித்தகா ! மூவாத மருந்துநீ
 முருகையா எழுந்தோடி வா ! வா !
 முக்கணன் உவந்திடப் பிரணவம் உரைத்தவா
 முத்தமிழ்க் கடல்நீ வா ! வா !
 சக்சித் தானங்த சண்முகா ! சடக்கரா !
 சாயுச்சியம் அருளாநீ வா ! வா !
 சற்குணப் பிரமமே சுவாமிமலை நாதனே !
 மயிலேறி விளையாடி வா ! வா !

६

வாழையடி வாழையாய் வருகின்ற கூட்டத்தில்
 அடியனும் ஒருவன் இலையோ?
 வட்டிக்கு ரெட்டியாய் வழக்காடு வார்க்கையில்
 வாடுதல் முறைமை தானோ?
 ஏழையர்க் கிரங்கிடும் ஏரகத் தீசனே
 எனைமீட்டுக் கொடுக்க வா ! வா !
 இரங்காதார் கொடுங்கையில் இடர்ப்படும் முன்காக்க
 எட்டியே ! ஓடி வா ! வா !
 அழையும் கூற்றையும் ஒடுக்கித் தன்னடியார்
 உவந்திட ஆள்மகா சேனா !
 உம்பர்குறை தீர்த்தவா ! நம்பிக்கை தொழுகிறேன்
 உனதருள் பொழிந்து காப்பாய் ;
 வாழையும் தென்னையும் வளர்சோலை சூழ்கின்ற
 சுவாமிமலை வள்ளலே வா ! வா !
 சற்குணப் பிரமமே சுவாமிமலை நாதனே !
 மயிலேறி விளையாடி வா ! வா !

७

87 O குமரசாமி அருள் மணி மாலை

விழுமிய மணியும்நீ வேதத்தின் பொருள்நீ
 வீட்ருள் கற்பக மும்நீ;
 வினையிருள் பரவாமல் தடுத்தொளி பரப்பிடும்
 விரிஞானக் கதிரும் நீயே !
 தொழும்பரின் உளக்கோயிற் கொளிதரும் விளக்குதீ;
 தொடமுடியாத் துரைத்த னம்நீ;
 தொகையும்நீ; தொடருப்நீ; தோன்றாத பொருள்நீ;
 தோகைமயில் வாகனா ! வா ! வா !
 அழுஞ்சேய்க் கமுதூட்டா அன்புமிகு தாயுண்டோ?
 நிழல்கொடா ஆலு முண்டோ?
 அதிமதுரக் கவிஞரே ! அகத்தியர்க் காசானே !
 அடியேற்கும் அருளல் வேண்டும்;
 கொழுகொம் பானவா ! விழிநீர் துடைக்கவா
 குமரனே ! என்முன் வா ! வா !
 சற்குணப் பிர்மமே சுவாமிமலை நாதனே !
 மயிலேறி வினையாடி வா ! வா !

8

வாடிய பயிருக்கு வான்மழை தான்வேண்டும்,
 வறியோர்க்குச் செல்வம் வேண்டும்;
 வாடுகிற நோயாளர் நோய்தீர மருத்துவம்
 வாய்த்திட வேண்டும் ஜயா !
 பாடிய கவிஞர்க்கு மனங்குளிர வேண்டுபொருள்
 பரிசாகக் கிடைத்தல் வேண்டும் ;
 பாவியர் வினைதீர்க்கும் அருள்வேண்டும் அது போலென்
 பாடற்கும் அருள்தான் வேண்டும்;

தேடினும் கிடைக்காத தெய்வமே ! விசாகனுள்
 திருவருளாற் சித்தி வேண்டுப் ;
 தென்றமிழ்க் கிரங்கியோர் பூதத்தைக் கொன்றவா
 திருமுருகா எழுந்து வா ! வா !
 பாடினேன் தேடினேன் பரவினேன் படமனே
 பாடற்கு வந்துநீ வா ! வா !
 சுற்குணப் பிரமமே ! சுவாமிமலை நாதனே !
 மயிலேறி விளையாடி வா ! வா !

9

ஆறுமுகம், பனிரெண்டு கைகளும் அலங்கார
 ஆபரணம் அணிந்த மார்பும்,
 அருளொழுகு விழிகளும் அப்புலியின் நிறங்களும்
 கொண்ட வடிவான ஈசா !
 வேறுமுக மறியானின் வேண்டற் கிரங்கிநீ
 வேல்கொடு வினைதீர்க்க வா ! வா !
 வெற்றிமுக மானவா ! நவீரர் சுற்றமொடு
 கொற்றவா ! குழந்தைநீ வா ! வா !
 மாறுமுகன் தம்பியே ! குறமகளின் நம்பியே
 மாலவன் மெச்சுகுன சீலா !
 மாமறை நாயகனைச் சிறைவைத் தவர்தொழிலைச்
 செய்வித்த ஞான வேளே !
 கூறுமொரு சூராதி அவன்றை வேறுத்த
 குருபரா ! மழூர நாதா !
 சுற்குணப் பிரமமே சுவாமிமலை நாதனே !
 மயிலேறி விளையாடி வா ! வா !

10

840 குமாரசாமி அன்ற மணி மாலை

சந்தச்சொல் அருணகிரி சபையிலுள்ள அழைக்கால்
சடுதியில் வரவில் வையோ?

சரவணா! கமலமலர்த் தாள்காட்டி யவர்க்கொரு
தூபமாலை தரவில் வையோ...?

செங்குரில் ஒரு சேய்க்குச் செஞ்சொற் கவிஞாளம்
அளித்தருள் செயவில் வையோ?

செந்தனே! பாம்பனார்க் கருளியவர் காலுக்கு
மருத்துவம் செயவில் வையோ?

எந்தவித மானபிழை எளியன்யான் செய்திடினும்
இவனுன்றன் உறவில் வையோ?

எனதன்பே! ஆருபிரே! இணையடியாம் மலர்தந்து
ஏற்றருள ஓடி வா! வா!

சந்தமணம் உண்டிடும் கும்பமுனி கும்பிடும்
தம்பிரான் ஆன எந்தாய்!

சுற்குணப் பிரம்மே! சுவரமிமலை நாதனே!
மயிலேறி விளையாடி வா! வா!

11

செய்யதிரு மெய்ஞ்ஞான ஜெயன்கீ; சிவகுரு
வடிவான முதலும் நீயே;

சேவலம் பதாகையாய்! சிவசப்ர மண்யனே
சிந்தையில் இனிக்கும் தேனே!

பொய்யரும் வஞ்சரும் புறஞ்சொலும் மனத்தரும்
புண்ணுள புழுப்போல் வாரும்,
பொல்லாத மூர்க்கரும், அஷிகார வெறியரும்
ஏனியனை அனுகி டாமல்,

மெய்யன்பர் குழுவொடு சேர்த்தென உய்விக்க
 மேனெறிக் கூக்கு விப்பாய்;
 மிகுகோடை வெயிலாலே சருகாகும் பயிராக
 யான்னிற்றல் முறைமை தானோ?
 வையகத் தரசுனை வனங்கினேன் எனியனின்
 வருத்தத்தைத் தீர்க்க வா! வா!
 சற்குணப் பிர்மமே! சுவாமிமலை நாதனே!
 மயிலேறி விளையாடி வா! வா!

12

துன்பமுறு வேளையில் துடைக்காத உறவுகள்
 இருந்துமென் கெட்டு மென்ன?
 தோகைமயில் வாகனா! தொடர்துயர் தீராத
 கலைவன்மை இருந்து மென்ன?
 அண்பிலா வாழ்க்கையாய் ஆழியில் மரக்கலம்
 தவிப்பதாய் ஆக லாமோ?
 அகிலத்தில் யாருக்கும் உதவுதற் கியலாத
 ஆற்றலால் நன்மை யென்ன?
 பொன்பொருள் விலையாமை பூடனா உணர்ந்தாலும்
 புவிவாழ்வில் இருப்ப தாலே
 பொருளோடு இகவாழ்வும் பொன்னடியை மறவாத
 பரகதியும் அருளல் வேண்டும்।
 சன்முகா! சுடர்விடும் சக்திவேல் ஏந்திய
 சரவணா! எழுங்தோடி வா! வா!
 சற்குணப் பிர்மமே! சுவாமிமலை நாதனே!
 மயிலேறி விளையாடி வா! வா!

13

செருச்சினம்

தணிந்தாசா

(செருச்சினம் தணிந்து, முருகப் பெருமான் பலயிதமான வளங்களையெல்லாம், அடியவர்க்கு உறங்க எருந்தருளிய ஜூங்தாவது படை வீடு திருத்தணியாகும். செவ்வேட்படமன் வேண்டுவோர்க்கு வேண்டுவளவற்றை அருளும் ஞான சுக்திதாசாக எழுந்தருளியுள்ளன. இத்தகு முருகப் பெருமானை - தணிகாசலனை வியரமுக்கிறமையில் தித்தப் பாடல்களால் வழிபாடு செய்கிறோம்.)

திருத்தணி வெற்பில் நிற்கும்
 திருவருட் கடலே, நெஞ்சில்
 செருச்சினம் தணிந்த சா !
 சிற்றிடைக் குறத்தி நேசா,
 திருவருட் கேங்கி, மெய்மைத்
 தியானத்தில் சிங்கத வைக்க
 சிருபோதும் முயலா என்னை
 உய்விப்பாய் சரணம் சாமி !

1

அமுக்கேறிச் சிதைந்து நிற்கும்
 அகத்தினில் உன்னைக் காணல்
 விழுமிய மணியே எங்ஙன்?
 வெற்றியாள் கிட்டு வாளோ ?
 தொழுதுணைப் பற்றிக் கொள்ளத்
 தெரியாத எனையும் சர்த்து
 முழுமையாய்ப் புரத்தல் வேண்டும் ;
 முருகேசா சரணம் சாமி !

2

பெருக்கெடுத் தோடும் உன்றன்
 பேரருட் பிரபா கத்தில்,
 திருத்தணிச் செல்வா மூழ்கித்
 திளைத்திடத் தெரியா மல்நான்
 செருக்குடன் சேற்றில் வீழ்ந்து
 தினம்தினம் புரஞ் கின்றேன்;
 உருகிடாப் பாறை நெஞ்சில்
 ஒன்றாகச் சரணம் சாமி

3

கடுஞ்சினம், தலையைக் காட்டும்
 காமமும் நசிந்த தில்லை;
 தடுமாறிப் புகழுக் கேங்கும்
 தன்மையில் மாற்றம் இல்லை;
 விடுபட்டு, ஞான முத்தி
 சித்திக்க ஓடுங்க வில்லை;
 எடுப்பார்கைப் பிள்ளை யானேன்;
 எனையாளச் சரணம் சாமி !

4

அறுசுவைக் கேங்கும் நாக்கு;
 சுகந்தத்தை விரும்பும் மூக்கு;
 முறுக்கவிழ் எழிலை உண்டு
 மூழ்கியே கிடக்கும் கணகள் !
 வெறுக்காமல் இசையில் வீழ்ந்து
 வெறிகொணும் செவிகள், யாக்கை
 விருத்திடா நெஞ்சம் கொண்டேன்
 விலைக்கருள் சரணம் சாமி !

5

தாய்க்குமேல் அன்பைக் கொட்டித்
தயையருள் சிவககொ முந்தே !
வாய்க்குனுன் பெயரை வைத்தால்
வளந்தரும் தனிகை வேளே,
நோய்க்குளே இருக்கின் நேளே
அருள்மருங் தளித்துக் காப்பாய்;
காய்க்குமோ வினைகள் இன்னும்?
கழல்களிற் சரணம் சாமி

6

செல்வத்தைக் கேட்டால் மாமி
செய்மாயை வலைக்குள் வீழ்வேன் |
கல்லியிற் சிறக்கக் கேட்டால்
கருவத்தால் பேதை யாவேன்;
வல்லமை வீரம் கேட்டால்
அறத்தையும் மறந்து போவேன்;
எல்லையில் முருகா | செஞ்சில்
எழுந்தருள் சரணம் சாமி |

7

அரசானும் வாய்ப்பைக் கேட்டால்
அவலமும் சுமக்க வேண்டும்;
சரவணா | புகழைக் கேட்டால்,
உன்னையும் மறக்கக் கூடும் |
வரமாக உளையே கேட்டால்
வழங்குவாய்; தாங்கிக் கொள்ளும்
உரமெனக் கிருத்தல் வேண்டும்
உயர்குகா சரணப் சாமி |

8

உச்சித்தேன் பருக, உன்மெய்
 ஒளியினில் குளிக்க, வாழ
 இச்சித்தேன் தணிகை நாதா!
 என்செல்லச் சாமி யுன்னை
 உச்சிக்குள் கூடல் என்றோ?
 உனையன்றிக் கதியே தய்யா?
 நிச்சயம் செய்த ராஜா
 நின்னடி சரணம் சாமி !

9

காப்பாய் நீ அமைந்த தாலே,
 கருணையங் கடலே யானோர்
 பாப்புனை கவிஞ ளென்று
 பனுவல்கள் தீட்டு கிண்றேன்;
 தோப்புக்குள் மந்திக் கூட்டம்
 தொடுத்திடும் அத்தி ரத்தால்
 நாப்பண்ணும் சிதையா வண்ணம்
 தணிகோசா புரப்பாய் ஜயா !

10

ஜயனா; அழகன்; அப்பன்;
 அடியார்க்குத் தீங்கு செய்வார்
 வெயிலின்முன் புழுவாய் ஆக,
 வெங்குநீ றாகிப் போகச்
 செய்பவன் தணிகை யீசன்
 சிவனார்க்கும் உரைத்த ஆசான்
 கையனேன் கவியைத் தீர்ப்பாய்
 கவிக்கோவே சரணம் சாமி !

11

கவித்துவம் அறியா அற்பர்,
 கலைமகள் அருளில் லாதார்,
 புவிமெச்ச வாழும் புல்லர்
 புலமையை மதிப்பா ரென்று
 தவிமனத் தோடு நின்றேன்;
 தயாபரா, தணிகை நாதா !
 புவியிலென் ஸிடர்கள் தீர்த்துப்
 புரக்கவே சரணம் சாமி

12

அறியாமைச் சேற்றை உண்டும்
 அகந்தைப்பேய் தனைய ணைத்தும்
 நெறியிலா நிருக்கும் பல்லோர்,
 நேரியர் இவர்கள் முன்போய்
 வறியவெங் கொடுமை சொல்லி
 வளைந்துநான் நின்றி டாத
 செறிவையும் செல்வத் தையும்
 வேண்டினேன் சரணம் சாமி!

13

பசித்தமும் குரலைக் கேட்டுப்
 பாலூட்டி மகிழும் தாயாய்
 கசிந்தெனக் கருள்செய் யாயோ?
 கருணைமா மழையே! வைய
 வசிகரம் ஞானப் பார்வை
 வழங்கியித் தருணம் காப்பாய்;
 சசிதேவி போற்றும் செவ்வேட்
 சற்குணா சரணம் சாமி!

14

எடுக்கின்ற செயலி லெல்லாம்
 எதிராகும் தட்டைகள் நீங்க,
 கடுஞ்சினத் துறுத்துப் பார்க்கும்
 வினைகளும் பொடியாய்ப் போக,
 விடுத்தருள் வேலால் காப்பாய்;
 வெற்றிவேல் முருகே, யென்னைத்
 தடுத்தாண்ட தணிகைக் குன்றே
 தாள்களிற் சரணம் சாமி 15

பன்னிரு விழியில் ஒன்றாற்
 பார்த்தாலே இடர்கள் தீரும்;
 அன்பிலாப் பொய்யன் நெஞ்ச
 அழுக்குடன் வாழ்வ தாலோ
 உன்னருட் பார்வை யில்லை...?
 உமைபாலா என்ன செய்வேன்?
 சென்னியைத் தாழ்த்தி வீழ்ந்தேன்
 தணிகேசா சரணம் சாமி 16

குரியன் சோமன் செவ்வாய்
 ஈற்றிடும் கோள்கள் எங்கே?
 வாரிகள் உடுக்கள் எங்கே?
 வானவர் மனிதர் எங்கே?
 நேரிழை தலைவன் எங்கே?
 நான்முகன் படைப்பு மெங்கே?
 போரில்கீ முருகா வேலைப்
 பொழியாமல் இருந்தி ருந்தால்? 17

துதிப்பவர்க் கெதிரி யேதுன்
 தொண்டர்க்குத் துன்பம் ஏது?
 மதிக்குல நிதியே ஜோதி
 மாமணித் தெய்வம் காப்பாய்;
 எதிர்ப்புகள், மிடிமை, கோய்கள்
 எனைக்கண்டா லஞ்சி யோட
 நிதிபுகழ் ஆயுள் நல்கும்
 குகமணீ சரணம் சாமி।

18

கோடியாய் நிதிகு வித்துக்
 குவலயத் தாண்டிட் டாலும்,
 ஈடிலுன் னருளை யன்றி
 இணையடி தொழும்பே றன்றி,
 தேடிடப் பொருளொன் றில்லை
 திருத்தணிக் கிரியாய் வங்தென்
 பாடலுக் கருள்வாய் அம்மா!
 பாவகி சரணம் சாமி.

19

குழந்தையாய் உன்னை வாரிக்
 கொஞ்சிடத் துடிக்கின் றேன்னான்
 பழகிய நட்பாய் என்னிப்
 பாரத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ள
 அழகனே தேடு கின்றேன்
 அன்னையாய் உனைப்பார்க் கின்றேன்;
 பழமேன் குருவே ஞான
 பண்டிதா! சரணம் சாமி.

20

திருத்தணி மூலையை நோக்கித்
 தொழுதாலே குறைகள் தீரும்
 வருத்தங்கள் பறந்து போகும்
 வளம்பொங்கும் ஞானம் கிட்டும்;
 விருத்தியை வேண்டு வார்க்கு
 வெற்றிகள் குவியும் வந்து;
 அருட்பெருங் கடலே உன்றன்
 அடிகளிற் சரணம் சாமி!

21

வள்ளிமா தேவி யார்க்காய்
 வலியவந் தேற்றுக் கொண்டாய்;
 உள்ளத்தால் வணங்கக் கற்றார்க்
 கோடோடி அருள்பா லிக்கும்
 வள்ளலே தணிகை சசா
 வள்ளலார் உள்ளம் தாராய்;
 உள்ளஞவ தெலாம்ந டக்க
 அருளுக் சரணம் சாமி!

22

அதிகார வெறியி னாலும்
 அகந்தைப்பேய்ப் பிடியி னாலும்
 குதியாட்டம் போடு வாரைக்
 குனிந்துநான் வணங்கா வாறும்
 மதித்தெனை நம்பீங்நின்றார்
 மகிழ்ச்சியில் திளைக்கு மாறும்
 அதிகனோ அருள்வாய் நாலுன்
 அடைக்கலம் சரணம் சாமி!

28

கவசமே என்மெய்க் காப்பே

கவிதையின் ஊற்றுக் கண்ணோ

சிவசக்தி ஞானச் செல்வா

சிங்கார வேலா என்னை

அவத்திருந் தேற்றம் நல்கி

ஆனந்த வாரி சேர்ப்பாய்;

தவத்தீயும் இயல்பா யாகத்

தணிகையா சரணம் சாமி

24

விட்டால்நான் வீழ்ந்து போவேன்

விழியருள் துளிகள் என்மேல்

பட்டால்தான் உன்னைப் பற்றிப்

பாடவும் நினைப்பேன் யோ!

குட்டையாய்க் கிடக்கும் என்னை

அருட்குளம் ஆகச் செய்வாய்;

எட்டாவான் போன்றில் லாமல்

எனக்கருள் சரணம் சாமி!

25

நச்சுநா என்னைக் கண்டால்

நடுங்கிப்போ யடங்கி டட்டும்;

அச்சப்பேய் எனைப்பார்த் தற்கும்

அஞ்சினின் ரொடுங்கி டட்டும்;

வச்சிரவேல் தணிகை ஈசா

வருபகை யிலாதா கட்டும்;

பச்சைமா யிலோய் தாளைப்

பணிகிறேன் சரணம் சாமி;

26

சிடுங்காமல் விரிந்து கைக்குள்
உலகினை வைத்தி ருக்கும்
நெடுமானைய வணங்கி நிற்க
நிமலன் யருளால் வேண்டும்;
தொடுவதற் கெண்ணும் போதே
சுடுபகை யழிய வேண்டும்;
வடுப்படா மெய்யும் வேண்டும்
வடிவேலா சரணம் சாமி!

27

என்னெனான் பார்க்கும் போதுன்
எழில்முகம் தெரிதல் வேண்டும்;
மண்மகள் வானம் காற்று
புனலனால் எனக்கு நட்பாய்
இன்னலம் செய்தல் வேண்டும்
நோயிலா வாழ்வும் வேண்டும்;
சொன்னசொற் பலிக்க வேண்டும்
சிவசாமி சரணம் சாமி!

28

வானத்தின் குறிப்புப் பேச்சும்
வருகதீர் மொழியும் கேட்டு
ஆனந்தம் அடைய வேண்டும்
ஆருயிர்க் கெல்லாம் என்றன்
கானகச் சுனைபோ லன்பாற்
காரியம் ஆக வேண்டும்!
மோனமாய்ப் பேசும் என்றன்
முருகையா... சரணம் சாமி!

29

ஆலால விடத்தை யுன்டோன
 அக்கினிப் பிழும்பே, சக்தி
 வேலாலே விளைகள் தீர்த்த
 வெற்பனே! விடங்கள் எந்தக்
 காலத்தும் அனுஷா வண்ணம்
 வேண்டிய சித்தி தாராய்!
 கோலமா மயில்க ளாடும்
 குன்றனே சரணம் சாமி! 30

ஒருசுடர் வேலைக் கொண்டுன
 ஒன்னாரை வென்று நின்றாய்;
 இருசுடர் விழிவேல் கொண்டாள்
 எட்டியே, உனையே வென்றாள்!
 திருவருள் பெருக்கி, கெஞ்சில்
 தித்திக்கும் அழுத ஊற்றாம்
 திருத்தணிக் குமரா! வாழ்வின்
 சுகம்நீயே சரணம் சாமி! 31

அருட்செல்வம் கிட்டு மென்றே
 அலைந்தேன்நான் பலர்பால் நின்றேன்;
 பொருட்செல்வப் போதை யேறிப்
 புண்ணானார் பக்கல் நின்று
 திருவருட் கேங்கி யேங்கித்
 தின்றினேன் குமார சாமி!
 குருவாக உனைவ ரித்துக்
 கொண்டுளேன் சரணம் சாமி! 32

ஜங்குபேர் வசிய மாக,
 அன்புசெய் தினிதி ருக்க,
 மைந்துறும் முருகா, என்றன
     மனத்தையே மயிலாய்க் கொள்வாய்.
 ஜைந்தது போது மப்பா
     நற்றமிழ் தந்த வேளே
 ஜங்திற்கும் அப்பா லான
     அழகையா சரணம் சாமி!

33.

இல்லாமை ஒழிதல் வேண்டும்
     எல்லார்க்கும் வாழ்வு வேண்டும்
 நல்லாட்சி சிறுக்க வேண்டும்
     நாமகள் கருணை வேண்டும்
 பொல்லாங்கே இல்லா வையம்
     புதுவையம் அருள வேண்டும்;
 வல்லமை யுடைய சசா
     வடிவேலா சரணம் சாமி!

34.

இழுதீர்ச்சோலைச்
செம்மல்

திருமாலிஞ்சு சோலை பழுதுர் சோலை என்றழகுக்கப் படும் குளத்தில், முருகன வள்ளி தெய்வரளையுடன் எழுங்கருளி அடியவர்க்கருளுகின்றான். அற்புதம் செய்து வரும் ஆழகள் முருகனை வெள்ளிக்கிழமை நோறும் - இப் பாடல்களைப் பாடிப் பறவுகின்றோம்; துதிக்கின்றோம்.

மாலிருஞ் சோலைக் குன்றில்
 மங்கையர் இருவ ரோடும்
 தாளிணை காட்டி நிற்கும்
 தயாபரா! குறிஞ்சிக் கந்தா,
 வேவினால் எலாபவ மூங்கும்
 விண்ணவா! ஆட்சி யோச்சும்
 கோவினால் குறைவா ராமல்
 காக்கவே வணங்கு கின்றேன்

1

அடித்திடும் காற்று, மின்னல்,
 அக்கினி தேவன், இந்தரன்,
 கடித்திடும் நச்சுப் பாமடு
 காலுறை விலங்கும் என்னை
 நொடியேனும் எதிர்க்கா வாறு
 சிமலன் முருகன் காக்க;
 கடியநோய் அடங்கி விற்கக்
 கவசம்; வணங்கு கின்றேன்

2

நெடியவன் ஆழி, சக்தி
நீலியின் சூலம், வில்வாள்
கொடியவள் தண்டாம், தில்லைக்
கூத்தனார் சூலம் யாவும்
வடிவேலில் அடங்கி நிற்ஞும்
வரோதயன் என்னைக் காக்க
அடிகளிற் சரண்பு குந்தேன்
ஆறுமுகா வணங்கு கிண்றேன் 3

கரும்பினில் இனிப்பு வைத்தாய்
கனியினிற் சுவையை வைத்தாய்;
அரும்பினிற் மணத்தை வைத்தாய்
அகிலத்திற் கியக்கம் வைத்தாய்;
விரும்பிய பக்தர் நெஞ்ச
வேட்கையைத் தீர்த்து வைத்தாய்;
வருபகை யடங்கி நிற்க
முருகையா வணங்கு கிண்றேன் 4

மல்லர்கள் நச்ச நெஞ்ச
மாயர்கள், பழிகா ரர்கள்,
வல்வினைக் கஞ்சாத் தீயர்
பல்வகைக் கருவி கொண்டும்
ஒல்லெனத் தாக்க வந்தால்
ஒங்கார முருகா காப்பாய்.
இல்லத்தும் வெளியும் என்றங்
எஃகம்னி; வணங்கு கிண்றேன். 5

சிரம்நெற்றி புருவம் கண்கள்
 செவ்வாயின் நாவும் பல்லும்
 உரமிகும் முருகன் காப்பாய்
 உயர்செவி தோள்கள் மார்பும்
 விரலோடு முன்கை பின்கை
 வேலவன் காக்க வேண்டும்;
 பரம்பொருட் செவ்வேள் உன்னைப்
 பள்ளிந்துநான் வணங்கு கின்றேன்

6

உந்தியும் வயிறும் மார்புக்
 குள்ஞாறும் உறுப்பை யெல்லாம்
 செந்தமிழ்க் கடவுளான
 செந்தனார் காக்க வேண்டும்;
 முந்தைய சக்திக் கெல்லாம்
 மூலமே! முதுகைக் காப்பாய்;
 கந்தனார், இடுப்பும் குண்டிக்
 காய்குறி யாவும் காக்க.

7

இருதொடை முன்கால் பிள்கால்
 எட்டியுன் காப்ப தாகும்
 இருஞ்சோலை யிருக்கும் குன்றன்
 எழிற்பாதம் காக்க வேண்டும்;
 மருவினும் மருவே! என்றன்
 கால்விரல் பத்தும் காக்க;
 திருக்குரா உயிரும் மெய்யும்
 உன்பொருள்; வணங்கு கின்றேன்;

8

தென்னிலத் திலங்கும் தெய்வம்
 சத்தியம் புரக்கும் தெய்வம்
 நன்னை முருகன் என்றன்
 சிந்தையை உணர்வைக் காக்க
 உண்ணத மாவிருஞ் சோலை
 உறையிளம் பூர்ணன் வேலன்
 என்னோன்பு தவமும் காக்க
 எந்நாளும் வணங்கு கின்றேன்;

9

வித்தைகள் கற்று வந்தோர்,
 விஞ்ஞானக் கருவிக் காரர்,
 சித்திகள் வாய்க்கப் பெற்றோர்
 சிறுமதி யாளர் வந்தென்
 முத்தையா! எதிர்ப்பா ரானால்,
 முழுதுமாய் என்னைக் காப்பாய்;
 சுத்தனே சிவனே! பாப்பூச்
 சொரிந்துளை வணங்கு கின்றேன்

10

அழகிற்கும் அழகே! நெஞ்சை
 யடக்கிட அருளால் வேண்டும்
 பழகிய நட்பே, கோள்கள்
 பலங்கொண்டு தாக்க வந்தால்
 குழகனீ தடுத்துக் காப்பாய்
 குணக்குன்றில் ஏற்றி வைப்பாய்;
 பழமுதிர் சோலை வந்துன்
 பாதத்தை வணங்கு கின்றேன்

11

அட்டமா திக்கில் நிற்பார்
 ஆகாயம் குபேர் போன்றோர்
 சுட்கோணா! வின்னால் வங்தோர்,
 சராசரம் எல்லாம் நீயே;
 நட்பிற்கு வணங்கு கிண்றேன்
 நம்பன்னீ இரவில் காக்க;
 திட்பமாய்த் தின்டோள் மீளி
 பகலிலும் காக்க காக்க;

12

இருமல்நோய், இளைப்பு, வாதம்,
 சர்க்கரை வியாதி, காய்ச்சல்
 பொருமலால் வயிற்றைத் தாக்கும்
 புளியேப்பம் அக்ளி மந்தம்,
 பெரும்பினீக் குட்டம், பாண்டு
 பிளவையும் மூலம் யாவும்
 நெருங்கிடா வண்ணம் காக்க,
 முருகையா கவசம் நீயே।

13

குருதியின் கொதிப்பு நெஞ்சாங்
 குலைநோய் சொறிசி ரங்கு,
 பெருந்தன ஏக்கம், மாதர்
 பின்செலும் ஈனம், நோய்கள்
 திருவருட் பயண வாழ்வைத்
 தேய்த்திடா வண்ணம் காக்க
 முருகையா! முற்றா யுன்னை
 நம்பிநான் வணங்கு கிண்றேன்

14

பழமுதிர் சோலைக் குன்றில்
பழம்ஞானப் பழமா யுள்ள
கிழவனே! சுக்ர வாரம்
சுகந்தப்பூ மாலை குடடி
அழகேசா வணங்கு கின ரேன்
அறுபடை வீட்டி ருக்கும்
குழகன்; உலகைக் காக்கும்
குகாநாதா சரணம் சாமி!

15

வையகம் செழிக்க வேண்டும்
வளம்பொங்கிக் கொழிக்க வேண்டும்
கையற்று நிற்பார்க் குன்றன்
கருணைமா மழைதான் வேண்டும்;
மெய்யறம் நிலைக்க வேண்டும்
தீயவை ஒழிதல் வேண்டும்
ஜயஞுன் அருளாற் பூமி
ஆனந்தம் அடையும் போற்றி

16

திருப்போகுரு திரு விருத்தம்

ஏறுபடை வீடுகளும் ஒருபடை வீடாக அமைந்த திருத்தலம் திருப்போகுரு. காந்தயிர் வாழ்ந்த குடும்பங்கள், முருகன் யிருந்து வேல் எறிந்து மாய்த்ததும்-சிதமபா சுவாமிகள் குகையுக்கியம் பெற்றதுமான இத்திருத்தலத்தே, மூச்சக்கியோடு முருகன் கங்காமியாக எழுந்தருளியுள்ளன. இப்பெருமான, யாம் கனிக்கிழமை தோறும் ஜப்பாடல்களை வழிபட்டு மகிழ் கின்றோம். அபைகள் பகுதியோடு எங்களும் அடிசித்து, பயனடையலாம்.

போகுரிற் கோயில் கொண்ட
 புரவலா வள்ளி கள்வா |
 சீரார்ந்த மழூர் நாதா
 செந்தமிழ்க் கொண்ட லேஷன்
 வீறார்ந்த தோள்கள் காட்டி
 வினைதீர்க்க வருவாய் ஜயா
 தீராத தெல்லாம் தீர்ச்சும
 தெய்வமே! இலைறஞ்சு கின்றேன்

அழுபவர் குரல்கேட் டாலே
 அடைக்கலம் எனச்சொன் னாலே,
 விழுமிய மணியே, செலவக்
 குட்ரனீ வருவாய் ஒடிஃ;
 அழுகுரல் வேண்டு கோளகள்
 அரற்றலுன் செலககெட் டாமல்
 பழுதான தென்ன செவவேட்
 பரமனே! இறைஞ்சு கின்றேன்.

|

குன்றெலாம் ஆடல் செய்யும்
 குமரனே। திருப்போ ரூரில்
 தென்றலாய்(த) தீயாய் விற்கும்
 தெய்வமே! சுவாமி நாதா
 குன்றாத வளங்கள் நல்கும்
 முருகனுன் தாள்க ளன்றி,
 கன்றிய வினையே னுக்குக்
 கதியுன்டோ? இறைஞ்சு கின்றேன்.

3

முற்றிய காய்ப முக்கும்
 முன்வினை அவ்வர நேயாம்;
 சிற்றிடைக் குறத்தி நேசா
 சத்தியம் புரக்கும் ராஜா...
 அற்றைநாள் வினைதாக் காமல்
 அடுபகை இலாமற் காப்பாய்;
 வற்றாத அருட்பெ ருக்கே
 வடிவேலா! இறைஞ்சு கின்றேன்.

4

அறம்பொருள் இன்பம் வீடும்
 அளிக்கின்ற சுப்ர மண்யா!
 இறவாமற் சுகித்தி ருக்கும்
 இயல்பினார் வணங்கு கின்ற
 அறக்கடல் நீயே ஆவாய்;
 அடியேனின் நிழல்போ லுள்ள
 புறமகத் துன்பம் தீர்ப்பாய்
 போருா இறைஞ்சு கின்றேன்!

5

கொடுவெயிற் கொடுமை தீர்க்கும்
பணையின நுங்கு போன்றாய்!
தடுமாறும் பொழுதி லெல்லாம்
தகுதுணை நீயே ஜூயா!
அடுகளத் தயில்பொ ழிக்த
சண்முகா! போரூர் நாதா
அடுத்தடுத் தெளக்கு வெற்றி
அளிக்கவே இறைஞ்சு கிண்றேன்! 6

எழுகடல் புவனம் ஏழும்
எரிசுடர் கோளும் வானும்
முழுமுதற் பொருளாம் கந்தா
அருட்டரு யாவும் நீயே!
செழுந்தமிழ்ச் சொல்லெ டுத்துச்
செய்யோயுனைப் பாடு தற்கோ
தொழுநோயை அருணை யர்க்குத்
துடைத்தாய்நீ இறைஞ்சு கிண்றேன். 7

வானவர், யோக சித்தர்,
வித்தக முனிகள், தெய்வம்,
ஞானமிக் குடையோர், மக்கள்
யாவரும் வணங்கிப் போற்றும்
மோனமே! குமார சாமி
முதலிடை முடிவு மில்லாய்
தேளாபி சேஷகம் செய்தே
தியானித்து இறைஞ்சு கிண்றேன். 8

எட்டாத இடத்தில் குன்றில்
 இருப்பவன்; திருப்போ ஞரில்,
 தட்டாமல் அருள்செய் தற்கோ
 தரையில்தான் தோன்றி யானாய்?
 விட்டிடா துன்னைப் பற்றி;
 வீடுபே நடைவ தற்கும்
 எட்டியுன் அருள்தான் வேண்டும்
 ஆறுமுகா இறைஞ்சு கின்றேன்.

9

கர்ப்பூரம், கமலம், செம்பொன்,
 கற்பகக் காவின் நீழல்;
 நிர்க்குணம் அளிக்கும் வீடு;
 நிம்மதி; சுகந்தப் பூக்கள்;
 அர்ச்சித்து வணங்கத் தக்க
 அழகாடுன் திருப்பா தங்கள்,
 நிர்க்கதிக் கிரங்கும் போரூர்
 நிமலனே இறைஞ்சு கின்றேன்.

10

விடுபட் டொளிந்த சூரன்
 வேல்பட் டொழிந்து போக,
 கடுஞ்சமர் புரிந்தா யீங்கே
 கணங்கட்கு விருந்து வைத்தாய்;
 அடுத்தவர் துயர்கள் தீர்க்கும்
 அண்ணல்நீ; போரூர் நாதா
 கடுத்தவர் செருக்கர் கட்குக்
 கனலானாய்; வணங்கு கின்றேன்.

12

எச்சக்தி எதிர்த்த போதும்
 எரிக்கின்ற சக்தி யாவாய்;
 முச்சக்திக் கதிபன் நீயே
 மூர்த்திக்கு முதலும் நீயே!
 இச்சித்த தெலாம்வ மூங்கும்
 எந்தையோ போரூர் வந்தால்
 அச்சமும் விதிர்ப்பும் ஏனோ
 அருள்வாய்நீ இறைஞ்சு கின்றேன். 12

வான்பொய்த்து, நீர்க்கிண் ணங்கள்
 வற்றிய பொழுதி லெல்லாம்,
 தான்பொய்த்துப் போகா ஹற்றுத்
 தடாகத்தைத் தந்த ஸ்வாமி
 வான்பார்த்த ழுமி யாயுன்
 வரவிற்கே ஏங்கு கின்றேன்.
 தேன்சொட்டும் தமிழாற் போரூர்த்
 தெய்வமே இறைஞ்சு கின்றேன். 13

அருணையர் சந்தம் கேட்டே
 அகமகிழ் வடைந்த தைப்போல்;
 குருபரர்க் கருள்பொ ழிந்து
 கொடைபல கொடுத்த தைப்போல்
 அருள்மழை பொழிந்தெ னக்கும்
 அன்னையாய் ஆக்கம் செய்வாய்;
 முருகெனும் அமுதே போரூர்
 ஞானமே இறைஞ்சு கின்றேன். 14

கணக்கிலாக் கோடி மின்னல்
 கடுமையை மாற்றிக் கொண்டு
 இளக்கமாய் முருகென் நாகி
 இலகுமோ போரூர் தள்ளில்?
 வணங்குவார் விழைவை எல்லாம்
 வழங்கிடும் சுப்ர மண்யா,
 குணக்குன்றே, ஆண்டு கொண்ட
 குருபரா இறைஞ்சு கிண்றேன்.

15

இருஞக்குக் கைவி எக்குளன்
 எதிர்வரும் பகைக்குச் காலன்;
 அருஞக்கு நற்றாய்; கலவி
 அளிப்பதில் தேர்ந்த ஆசான்;
 வருவாய்க்குத் தப்பா மேகம்;
 வறுமையில் கேஷம் வைப்பு;
 மருளிலே உயிர்த்தோ முனீ
 போரூரா! வணங்கு கிண்றேன்.

16

பேசாமல் பேசி யென்றன்
 பேரிடர் தீர்க்கும் போரூர்
 வாசனே உன்னை யன்றி
 வள்ளல்தான் வையத் துண்டோ?
 ஆசானீ; நெஞ்சி ருக்கும்
 ஆனந்த ஜற்றும் நீயே!
 காசாளா! முருகா உன்றன்
 கழல்களை வணங்கு கிண்றேன்.

17

சிதம்பரர்க் கிடர்கொ டுத்த
 திருடர்கண் ணிழந்து பெற்றார்;
 அதனாற்கண் ணகப்பட் டென்றே
 அதிசயித் துரைக்க வைத்தாய்;
 அதர்மத்திற் கெதிரி யான
 ஆறுமுகா! கடாட்சம் வேண்டி;
 நிதமுன்னை அர்ச்சிக் கிள் ரேன்
 நிமலனே அருளல் வேண்டும்.

18

தேனிலே ஜூறி வந்த
 தீங்கவிச் சுவைதே ராத
 குளிய மாந்தர் இல்லில்
 கொடைகேட்டு நிற்கா வண்ணம்,
 ஞானியே! போரூர் நாதா
 நலஞ்சில அருள வேண்டும்;
 வானிழும் பெரியாய் உன்னை
 வணங்கியே போற்று கிள் ரேன்.

19

பொன்பொருள் போக மெல்லாம்
 போனாட் புண்ணி யங்கள்;
 அன்பர்க்குன் அருளி னாலும்
 அவைகிட்டும் இப்பி நப்பில்;
 தென்பரங் குன்றில் தேவ
 சேளையை மணக்து கொண்ட
 சுண்முகா! போரூர்க் கந்தா!
 வளம்பொங்க இறைஞ்ச கிள் ரேன்!

20

பிழையென உணராப் போதில்

பிரம்பாலே மெல்ல ஒச்சி

அழைத்தெனை அணைத்துக் கொள்ட

ஜூயனே போரு ரப்பா!

தழைக்கட்டும்; அருட்பெ ருக்கால்

தரித்திரம் அழிந்தி டட்டும்;

உழைப்பவர், நெறியா எர்கள்

உயரட்டும், வணங்கு கின்றேன்.

21

அதட்டினாற் சிறிது நேரம்

அடங்கினாற் போலி' ருந்து

வித விதமாய் நடிக்கும்

வேட்டுவர் ஜூவர் கூத்தால்

பதமாக உள்ளொ விக்கும்

உன்மொழி கேட்க வில்லை;

இதமாகக் கார்த்தி கேயா

எனக்கருள் இறைஞ்சு கின்றேன்.

22

உன்னையே தேர்ந்த பின்னும்

ஆமையர் ஆட்டம் ஏனோ?

இன்னருள் காட்டி யென்னை

எல்லார்க்கும் சொன்னா வென்னை?

மின்னியல் வள்ளிக் காக

வளையலைச் சுமந்த வள்ளால்

என்பொருட் டிரங்க வேண்டும்

குகபதீ... வணங்கு கின்றேன்.

23

படிப்படி யேறி வந்து

சேவிக்க முடியா தார்க்காய்,
முடிவிட்டி றங்கி நிற்கும்
முருகையா! போன்ற ஈசா!

அடிக்கடி குடிலை மாற்றும்

அவலத்தைத் தீர்த்து வைத்துக்
குடியோங்க வீட ருள்வாய்
குமரனே வணங்கு கின்றேன்.

24

யாரூர்க்கும் போக வேண்டாம்

யாகமும் வளர்க்க வேண்டாம்
போன்ற கு வந்தாற் போதும்

போம்குறை அருள்சித் திக்கும்;
காருரும் கடல்வ ணங்கும்
காங்கேயன் எலாம் அ ருள்வாய்;
தீரும்வெவ வினைக ளொல்லாம்
திருச்குகா வணங்கு கின்றேன்.

25

கங்கையே வள்ளி யம்மை

பராசக்தி தெய்வ யானை;
சங்கரர், முருகன்— நீயே!

நந்தியே மழூர மானார்;
அங்கணர் மழு,வே லாகும்

அதோமுகம் ஒன்றும் சேர்த்தால்
இங்காறு முகங்கள்; எங்கள்
சிவன்னேயே... வணங்கு கின்றேன்.

26

ஜூங்கரன், ருத்ரன், விஷ்ணு

அகிலத்தைப் படைக்கும் பிரம்மா
யைங்கொடி சக்தி தேவி,
பாரதி, செய்யாள் போன்றோர்
அங்கத்தில் முச்சில் உள்ளார்
ஆகையால் பிரும்மம் நீயே!
எமங்குதுறும் போரூர்ச் செல்வா
மனமொன்றி வணங்கு கின்றேன்.

27

நீறணி முகங்க ளாறும்
நின்கைகள் பன்னி ரண்டும்,
ஆறிரு விழியும், வெற்பின்
அகட்டினைக் கிழித்த தோனும்
மாறுபடு சூர் செய்த
மாயப்போர் அழித்த வேலும்
மாறிலா அழகும் கொண்ட
மகாசேனா வணங்கு கின்றேன்.

28:

இந்திரன் தந்த செல்லக்
குஞ்சரி மணாளா! போரூர்ச்
சுந்தரா! குறிஞ்சி நாடா!
சுயம்பிர காசக் கோவே
மந்திர தந்தி ரத்தில்
மயங்காத தெய்வம் நீயே.
சுந்ததமும் உன்னைப் பாடித்
தியானித்து வணங்கு கின்றேன்.

29

வெற்பனீ வேடன் வேலன்
 விருத்தனீ; குமரன் ஞானன்;
 அற்புத இளைஞன் பாலன்,
 அாத ரட்ச கனீ;
 தற்பிர தாபன்; நீதி
 தவறாமல் காப்ப வனீ;
 கற்பனைக் கைக்கெட்ட டாத
 கதிரேசா வணங்கு கின்றேன்.

30

வள்ளியால் மனைய றத்தை
 வளமாக்கும் வாகு லேயா!
 அன்றாரும் தேனே நெஞ்சில்
 இனித்திடும் இன்ப ஜூற்றே!
 கொள்ளைப்பே ரழகு கொட்டிக்
 கிடக்கின்ற போரூர்க் குன்றே
 உள்ளிலாக் கேற்றி யுன்னை
 உருகியே வணங்கு கின்றேன்.

31

தனக்கென ஒன்றும் வேண்டாத்
 தன்யனே பிறர்க் களாப்பான்;
 தனக்கொன்றும் பற்றில் லாமல்
 தண்டாய்த் பாணி யானாய்;
 மனக்கவல் அடையும் அன்பர்
 மலைவந்தால் வரங்கள் நல்ஞும்
 தனக்குஞ்றே கனியே! போரூர்ப்
 பரமனே! வணங்கு கின்றேன்.

32

பேராசை கூடா தென்றே
 பேசிடும் நூல்கள் கற்றும்,
 மாறாகக் கடல்போல், வான்போல்
 உன்மீது பற்று வைத்தேன்;
 சீராளா! போரூர் நாதா
 சிறியேனைச் சோதிக் காமல்
 நேராக மயில்மேல் வந்தென்
 நிலைக்கருள் வணங்கு கின்றேன்.

33

பற்றினால் பற்றிக் கொள்ளும்
 பாவலா! மழூர நாதா
 குற்றம்நான் செய்த போதும்
 கூட்டாமல் திருந்தச் செய்வாய்;
 வற்றிய குளத்திற் பெய்யும்
 வான்மழை போலெ னக்கும்
 இந்றைநாள் அருள்வாய்; போரூர்
 இயவுளே வணங்கு கின்றேன்.

34

வணங்கிய சிதம்ப ரர்க்கு
 வழிகாட்டி உய்வித் தாயே,
 கணத்திடத் திருந்து கீரன்
 கவிக்காகச் சிறைமீட் டாயே,
 இணக்கமில் அசரர் கூட்டத்
 திடமிருங் தறம்காத் தாயே,
 குணக்குன்றே முன்போல் என்றன்
 குறைதீர்ப்பாய் வணங்கு கின்றேன்.

35

வாணிகம் வளர்க்கும், போரூர்
 வாணிகச் செட்டி யாரே!
 ஆணிப்பொன் மேனி கொண்ட
 அழகரே உம்மை நேரிற்
 காணிய வேண்டி யன்றோ
 கவிவேள்வி வளர்க்கின் ரேன்னான்.
 ஊனிலும், உயிர்க்குள் நிற்கும்
 ஒப்பில்லீர் வணங்கு கின்றேன்.

36

ஆட்டையும் அடக்கி முன்னாள்
 நாரதர்க் கருள்செய் தாய்கீ;
 பாட்டுக்கு இரங்கிக் கூத்தர்
 வயிற்றுநோய் தீர்த்து வைத்தாய்;
 ஓட்டைப்போல் அமைந்த மெய்யில்
 உயிர்குடி யிருக்கும் போதே
 நாட்டிய மயில்மேல் வந்து
 நலம்செய்வாய் வணங்கு கின்றேன்.

37

நாத்தழும் பேறப் பாடி
 நான்டனைப் போற்று கின்றேன்.
 குத்தரின் மகனே தேவர்
 குறையெலாம் தீர்த்த கோவே
 கீத்தவர் தவஷிட் டைக்கும்
 நெஞ்சத்தால் தொழுவா ருக்கும்
 புத்தபுன் னகையிற் ரோன்றும்
 போரூரா! வணங்கு கின்றேன்.

38

பஞ்சடி தங்கள் வந்துன்
 பாதத்தைப் பணிந்து நிற்கும்,
 அஞ்சலார் தேவ தேவர்;
 அகத்தியர் மகிழ்ந்து நிற்பார்;
 குஞ்சரி குறத்தி யோடும்
 குன்றெலாம் ஆளும் உன்னை
 நெஞ்சக்குள் வைத்தேன் கந்தா
 நிமலனே வணங்கு கிண்றேன்.

39

வட்டமாய் வடிவம் காட்டும்
 வான்பொட்டற் பரப்பி னுள்ளே
 கொட்டினாற் போற்கி டக்கும்
 உடுக்களும், கோள்கள் யாவும்,
 மட்டிலா உயிர்கள் பூழி
 யாவுமுன் படைப்பே யாகும்;
 சட்கோணா போரூர்த் தேவா
 சத்தியா வணங்கு கிண்றேன்.

40

உன்னருள் கிடைத்த தென்றால்
 உலகமே வசிய மாகும்
 பொன்பொருள் போக மெல்லாம்
 புகழ்ந்துகொண் டாடி விற்கும்;
 இன்னல்கள் விலகிப் போகும்
 எண்ணிய வெல்லாம் கிட்டும்;
 சொன்னசொற் பலிக்குப்; போரூர்ச்
 சுடருளை வணங்கு கிண்றேன்.

41

ஒளிவிழிக் கருணை யென்மேல்
 திருதுளி விழுந்தாற் கூட
 ஒளியுடல் எனக்குண் டாகும்;
 உயர்மலை அனுபோ லாகும்;
 வனியென்றன் வாய்ச்சொல் கேட்கும்
 வானமும் குடை பிடிக்கும்;
 தெளிவான சித்தி சேரும்
 சேந்தனே! வணங்கு கின்றேன்.

42

வாழ்வியற் சட்ட நூலே
 வள்ளுவர் குறளாம்; எந்தச்
 சூழ்சிலை வந்துற் றாலும்
 என்னமுத் தழிந்தி டாத
 ஆழ்பொருள் தமிழூ, எங்கள்
 அகத்தியர்க் குறைத்த வேதா!
 வாழ்வியல், பரமும் வீடும்
 வழங்குவாய் வணங்கு கின்றேன்.

43

கோதிலா எஃகம், பாசம்
 குக்குடம், வரதம், கத்தி
 மோதும்வேல், வஜ்ரம், ஆழி
 சூலம்வில் அபய முத்திரை,
 நாதவங் குசமும் கையில்
 கொண்டுள குருந்; போருர்
 முதுரைப் பொருள்ளே; ஞான
 முழுமைக் வணங்கு கின்றேன்.

44

ஆழ்கடல் முத்து, வைரம்,
அழகிய நீலம், பச்சை,
தாழ்விலாப் பவளம், ரத்னம்,
கோமேதகம், புட்ப ராகம்,
பாழ்ப்படா வைகூர் யம்மும்
சண்முகா! எனக்கு நீயே;
ஏழ்த்திரை விலக்கி என்னில்
எழுவாயே வணங்கு கின்றேன்.

45

பெயர்வினைச் சொற்கள் நீயே
பேசுபொருள் காஞ்சி யும்நீ;
அயன்—அரி சிவனும் நீயே
தாய்தந்தை குருவும் நீயே;
கயவர்கள் எதிர்த்தால் என்மெய்க்
காப்பாளன் தோழ னும்நீ;
சுயம்பிர காஸப் போருர்ச்
சுப்பையா! வணங்கு கின்றேன்.

46

கிண்ணரர், கருடர், நாகர்,
கிம்புருடர், சாத்யர், யட்சர்,
நன்மைசெய் மருத்து கள்கை
குப்பியே வணங்கு கின்ற
மன்னவா! மழூர நாதா!
மங்கலம் பொங்கச் செய்வாய்;
நின்னிரு கமலத் தாளை
நினைந்தேற்றி வணங்கு கின்றேன்.

47

கலைகளோர் எட்டெட்ட் டந்தக்
 கலைகளும் காலக் கூறும்
 விலையிலாப் புவனம், மற்றும்
 விரிவானும் உன்றன் கையில்;
 மலைமகள் மகிழ்ந்து போற்றும்
 மைந்தனே கெய்தற் போரூர்(த)
 தலைவனே மறைகள் போற்றும்
 தயாபரா வணங்கு கின்றேன்.

48

காரண கார்ய மாகக்
 காங்கேயன் இருப்ப தாலே,
 பூரணா எமக்கு வேண்டும்.
 பொருளெலாம் அருளால் வேண்டும்.
 தீர்கள் திருடர் துட்டர்
 வஞ்சகர் படுத்தா வண்ணம்
 சராறு விழியாய் காப்பாய்
 சரவணா, வணங்கு கின்றேன்.

49

போற்றியே வணங்கு வார்க்குப்
 பொன்பொருள் கீர்த்தி ஆயுள்,
 ஏற்றமாய் அளகக வேண்டும்
 துட்டரை அழிக்க வேண்டும்।
 குற்றெனும் வைக்கு வைக்குக்
 கொள்ளின்; நோய்கள் தீர்ப்பாய்;
 ஆற்றலின் வரையே போரூர்க்
 கரகனே வணங்கு கின்றேன்.

50

பக்தரின் இல்ல மெங்கும்
 நவலீரர் நலஞ்செய் யட்டும்;
 சித்திகள் வரட்டும்; பூழி
 செழிக்கட்டும் பச்சை யாலே!
 இத்தரை மக்க ளெல்லாம்
 இய்வுஞன் அருளி னாலே
 உத்தம வாழ்வா கட்டும்
 குகன்தாளே சரணம் வாழி!

51

வினார்ச்சு வெளிர்த்து

ஒங்கார சக்தி நீயே
 டலகைய் விப்ப தற்கும
 தீங்கினை ஒழிப்ப தற்கும
 தேவியே வேலாய் வந்தாய்;
 ஆங்காரி, கோடி கோடி
 ஆதவன் ஒளியைக் கொண்டாய்;
 காங்கேயன் கையி ருக்கும்
 கதிர்வேலே சரணம் போற்றி.

I

வெங்காள கண்டார் சூலம்
 மாலவன் திருக்கை ஆழி,
 வெங்கனல் நெருப்பைக் கக்கும்
 இந்திரன் குலிசம் யாவும்,
 இங்கொன்றாய்ச் சேர்ந்து வந்த
 சக்திவேல் சுட்டாவேல் போற்றி;
 சங்கரி, சக்தி நீயே...
 சடாட்சரி சரணம் போற்றி.

2

அக்கிளிப் பிழம்பே! ரெளத்ரீ,
 சத்கோடி வதன முள்ளாய்;
 சொக்கர்சேய் கையிரி ருக்கும்
     வேலாம் பிகையே தாயே!
 முக்கணன் சுக்தி; வெற்றி
     முதல்வியே சரணம் போற்றி;
 சிக்கல்சேர் பகைய ருக்கும்
     செவ்வேள்கை வேலே போற்றி!

3

அடுகளத் தெதிர்த்து நின்ற
     அசுரரை அழித்தற் காகக்
 கடுமழை யாய்ப்பொ யிந்த
     கனகவேல், சுடர்வேல் போற்றி;
 சடுதியிற் சடும்நெ ருப்பே
     சத்துருசம் கார வேலே
 தொடுபகை வேர ருக்கும்
     சுடர்க்கொடி காப்பாய் போற்றி.

4

ஞானமே கூர்மை யான
     நங்கையே! சுக்தி தேவி,
 வானமும் மண்ணும் யாவும்
     வணங்கிட நிற்கும் தாயே!
 மோனமாம் மொழியி னாலே
     முத்தியும் சித்தி ஈல்கும்,
 ஞானவேல் காப்பாய் போற்றி
     சுயம்பிர காசி போற்றி.

5

மந்திர வடிவேல் போற்றி;
 மாயைகள் அறுப்பாய் போற்றி;
 சுந்தர வடிவேல் போற்றி
 சுப்பிர மணிவேல் போற்றி
 இந்திரன் முதலா னோர்க்கும்
 இருடிகள் தேவர் கட்கும்
 வந்தவெவ் விளையைத் தீர்த்த
 நாயகி சரணம் போற்றி;

6

அமுக்காற்றுப் பாம்பை நெஞ்சில்
 ஆவலாய் வளர்த்தே ஒன்னார்
 விழுங்கிட நினைப்பா ராணால்
 வேதனை தருவா ராணால்
 தொழுவாரைக் காக்கும் வேலே
 எளியனைக் காப்பாய் போற்றி;
 வழுக்கிய வினைவங் தென்னை
 வாட்டுமுன் புரப்பாய் போற்றி.

7

அதிகாரக் குரல்கொ டுத்தே
 ஆட்டிலைத் தாட்சி செய்யக்
 குதிப்பவர்க் கிடையில் என்னைக்
 குனிந்திடா வகைநி றுத்தி
 னிதி—பதி—சௌ பாக்யம் நல்கி
 னிம்மதி யருள்வாய் தேவி;
 புதுமலர் சொரிந்து னித்தம்
 போற்றினேன் கெளரி போற்றி;

8

வரம்பல பெற்று வையத
 தறந்தனை அழிக்க னின்ற
 அரக்கரை அசுரர் தம்மை
 அழித்தவேல்; குருதிச் சேற்றில்
 நிரம்பவே குளித்த வெவ்வேல்
 நிட்டுரி காளி யும்நீ;
 சீரம்பல கொய்த நுத்தைச்
 சீர்பெறஷ் செய்தாய் போற்றி.

9

அடைக்கலம் காக்கும் தேவி
 அணங்குகள் வணங்க நிற்கும்
 படைக்கலம் நீயோ வெற்றிக்
 கொற்றவை நீயே தாயே!
 தடைகளை உடைக்கு மெங்கள்
 தணிகேசன் கைவேல் போற்றி;
 இடையறாத் தமிழாற் பாடி
 இறைஞ்சினேன் காப்பாய் போற்றி.

10

ழதமும் பேய்க்கு ழாரும்
 போற்றிட னினம் எித்தாய்;
 வேதமும் அறமும் மண்ணில்
 வேர்விடப் பகையொ ழித்தாய்;
 நாதனின் கையி ருக்கும்
 வெற்றிவேல் சரணம் போற்றி;
 மாதவக் கொடியோ ழர்ன
 மதியொளிச் செல்வி போற்றி.

11

பிறங்கலாம் வலாரி மற்றும்
 பெருவரை தலாரி தன்னை
 மறச்சேய்தன் எறிகை யாலே
 பொடிபடச் செய்வேல் போற்றி;
 மறத்தியே மருங்தே எங்கள்
 மனக்கோயிற் கொளிவி ளக்கே
 புறமகப் பகையை வெல்லும்
 புரந்தரி வேலே போற்றி.

12

சண்முகன், முருகன், ஞானன்
 தண்டாய்த் பாணி யின்கை
 வண்மையைக் காட்டு தற்கு
 வடிவேலாய் னின்ற சக்தி!
 பண்பாடும் கவிதா வாணி
 நவதூர்க்கை யெல்லாம் நீயே;
 அண்டசரா சரங்கட் கெல்லாம்
 ஆதிவேலாம் பிகையே போற்றி.

13

மந்திர அட்ச ரங்கள்
 மதுரமாய் இனிக்கும் கானம்
 சந்தனச் சொற்கள் சேர்க்கும்
 நால்வகைக் கவிகள் யாவும்
 தந்தருள் வாணி யும்நீ
 தவம்செயும் முனிவர் போற்றும்
 சுந்தர வாலை யும்நீ
 சடர்வேலே சரணம் போற்றி.

14

குண்டலி, வராகி நீலி,
 குங்குமக் காரி, மாரி,
 மண்டலம் புரக்கும் கன்னி
     மகமாயி, கபாலி, சூலி,
 எண்டோளி, பத்ர காளி,
     அங்கயற் கணிகா மாட்சி;
 பொன்மழை பொழியும் மங்கை
     புலனேஸ்வரி வேல்நீ போற்றி!

15

சிறையிருங் தழுங்கி நின்ற
 தேவர்கள் குறையைத் தீர்த்த
 நிறையொளி முருகன் கைவேல்
     நீள்கடல் தனைக்கு டித்த
 மறைபுகழ்க் கூரவேல் வெவ்வேல்
     மாமரம் தடிந்த வேல்நீ;
 குறையிலாச் சித்தி நல்கும்
     குமரன்கை வேலே போற்றி

16

இடிக்குரல் ஊழிக் காற்று,
 எரிதழல் விழிக் கோடு
 பொடிபடப் பாயும் போர்வேல்
     புரந்தரன் வணங்கும் சீர்வேல்;
 வடிவேல்மா இருளா கற்றும்
     முத்துவேல் வஜ்ர வேல்நீ;
 ஆடியவர் வினையைத் தீர்க்கும்
     ஆதார மானாய் போற்றி

17

முனிவரும் தேவர் ஆற்றல்
 மூர்த்தியும் வணங்கிப் போற்றும்
 வணிதைநீ; செல்வ மும்நீ
 பாற்கடல் மகனும் நீயே।
 புனிதமே! அறமே! எம்மைப்
 புரந்திடும் மனியே! மன்னே!
 இனிக்குமோர் அழுத ஊற்றே!
 எந்தைகை வேலே போற்றி.

18.

வெல்வதற் கியலா ஆற்றல்
 வெவ்வினை அசரர் கூட்டம்,
 சொல்லொணாத் துயர டைந்து
 சோரிஸ்க் கடல்பெ ருக்கப்
 பொல்லாநிட் ஓரம் செய்தாய்
 சினமலர் சிகைமு டித்தாய்;
 வல்வினை யறுக்கும் தேவி
 வடிவே லாம்பிகையே போற்றி.

19.

பகவிராப் பொழுதில் வஞ்சப்
 பகைக்குலம் குழ்ந்த போதும்
 முகமதி(ச) சோபை யாய்நீ
 வைரவேல் எமைப்பு ரப்பாய்;
 இகலுயிர் குடிக்கும் கூற்றே
 எட்டியின் கைவேல் போற்றி;
 தகவறும் குறத்தி கண்போல்
 ஒளிவிடும் சுடர்வேல் போற்றி.

20.

பலகோடி வதன முள்ளாய்
பாவகி கைவேல் போற்றி;
நலந்தரும் திருவே! போற்றி;
ஜூயங்தனைப் புரந்தாய் போற்றி;
உலகெலாம் உடையாய் போற்றி
ஒப்பிலாக் கொடியே போற்றி;
மலக்குறும் பறுக்கும் செவ்வேள்
மரகத வேலே போற்றி.

21

அடியவர்க் கிடர்சொ டுப்பார்
கிளளையையும் களளாந்து காக்கும்
வடிவுடைவே லாம்பி கையே
வாகுலேயன் படையே போற்றி;
கொடியவர் குலத்தைத் தீய்க்கும்
குமரியே அயிலே போற்றி;
கடிதாயென் குறைகள் தீர்த்துக்
காத்திடல் வேண்டும் போற்றி;

22

கல்வியும், ஒழுக்கம், கீர்த்தி,
கற்பமை வாழ்வு, வண்மை,
சொல்வளம், அறிவுக் கூர்மை,
சுதங்திரம், சுற்றும் உண்மை
நல்லதோர் மரபும் யாவும்;
நலிவுசெய் மிடியால் வீழும்;
எல்லையில் சுடர்வேல் என்னை
மிடியின்றிக் காப்பாய் போற்றி.

23

மகாசேனன் குமரன் பாலன்
மழூரப் பிரியன் ஞானன்,
குகதேவன் வாகை சூடக்
கொற்றவை வேலாய் வந்தாய்;
அகமலர்ந் துணைத்து தித்தேன்
அடுபடைச் சூடரவேல் போற்றி;
சுகந்தரும் ஞானம் நீயே
சுந்தரீடு போரவேல் போற்றி.

24

சுடரெலாம் உன்றன் சேய்கள்,
சூரிய சந்தி ராக்கும்,
சுடர்தரும் பிழும்போ ஞான
சௌன்தரி, கடிவேல் போற்றி;
கடல்குடித் துமிழ்ந்த தேவி
கந்தன்கை வேலே போற்றி;
வடமுக நெருப்பைத் தந்த
வாலையோ சரணம் போற்றி.

25

கவிக்கொரு புலவன் கீரன்
முருகாற்றுப் படையைக் கேட்டு
செவியாறிச் சினந்த வேல்நி;
பூதத்தை அழித்த வெவ்வேல்
புவிக்கெலாம் ஞானாச் சார்யன்
கந்தன்கை வேலே போற்றி;
கவிஞர்க்குக் கருணை செய்த
கற்பகக் காவே போற்றி।

26

மாயப்போர் செய்வோர் எய்யும்

மந்தர அஸ்தர சஸ்தரம்,

ஆயவை எலாம ழித்தாய்;

ஆதுமுகன் கைவேல் போற்றி;

தூயவர்க் கருஞும் தேவி

குண்டலில் பலாயை போற்றி;

நேயமாய்த் தொழுதேன் தாயே

நிரஞ்சனி காப்பாய் போற்றி;

27

வினையிருள் விலகிப் போகும்

வெற்றிகள் குவியும் வங்குது;

மனையினிற் செல்வம் சேரும்

மாசக்தி குகாஸ்தரம், உன்னை

இனர்மலர் சொரிந்து வாழ்த்தி

இறைஞ்சினேன் காப்பாய் போற்றி;

தினைமாவும் தேனும் உன்ட

திருமுருகன் கைவேல் போற்றி;

28

சிக்கலை தீர்த்து வைக்கும்

சிவசாமி கைவேல் போற்றி;

முக்காலமும் உனர்த்தும் ஞான

முதல்வளாம் பழங் யாண்டி,

திக்கெலாம் வணங்கும் வண்ணம்

ஏந்திய கூரவேல் போற்றி;

மக்களும் செல்வம் சித்தி

மாண்பொம் அருள்வாய் போற்றி.

29

விடுத்தவர் தடுத்தா வன்றி
வேலுனக் கெதிரி யில்லை
அடுத்தவர் அன்பிற் கன்றி
யார்க்கும் அடங்க மாட்டாய்;
கடுத்தவர், பகைவர் தம்மைக்
கணத்தினில் எரிப்பாய்; செய்யோன்
எடுத்தமா சக்தி வேலே
இருபகை யறுப்பாய் போற்றி; 30

இடம்வலம் முன்னும் பின்னாய்
எனைச்சுற்றி நின்று கொண்டு
இடர்வரா தெதிர்த்துக் காக்கும்
அம்மையே அயிலே போற்றி;
நடமிடும் இளையோன் ஏந்தும்
ஞான வேல் சரணம் போற்றி;
தடவரைக் குலங்கள் சாய
அசையும்பூங் கொடியே போற்றி. 31

உடலங்கள் துடித்துத் துள்ள
ஒன்னார்தம் சிரங்கள் கொய்தாய்;
அடல்வலி அசரர் கூட்டம்
அழியவில் வடிவம் பூண்டாய்;
குடல்களும் தசையும் குன்றாய்க்
குவிந்ததால் அலகைக் கூட்டம்
கடர்வேலே துதித்த துன்னை;
குருநாதர் கைவேல் போற்றி! 32

மனிதர்க்கும், சித்து செய்யும்
 மாசித்தர் முனிக ஞக்கும்
 தனித்தவ வெற்றி யாளர்
 தேவர்கள் கணங்க ஞக்கும்,
 புனிதமாய், காப்பாய் நிற்கும்
 போன்றான் கைவேல் போற்றி;
 வணிகனம் செட்டி ஏந்தும்
 வடிவேலா! சரணம் போற்றி; 33

உலகினை நெறி நடத்தும்
 சத்திய அறத்தாய் நீயே;
 கல்கஞ்சேர் கொடுமை தன்னை
 அழிக்குமோர் மறத்தி நீயே;
 அலகிலா ஆற்றல் உள்ள
 சன்முகன் கைவேல் போற்றி.
 இலகொளிச் சுடரே, வெற்றி
 வேலாய்தப் படையே போற்றி. 34

வளம்பல கொடுப்பாய் போற்றி
 வாக்கினில் நிற்பாய் போற்றி;
 உளத்துள மறையு ணர்த்தும்
 ஒப்பிலாத் தெய்வம் போற்றி;
 களத்தினில் ரெளத்ரி யாகிக்
 கண்றவோர் மின்னல் ஆற்றே;
 உளத்தினால் துதித்தேன் போற்றி
 உமையம்மை அருள்வேல் போற்றி; 35

மங்கலம் அருள்வாய் போற்றி
மனையறம் காப்பாய் போற்றி;
செங்கமலச் செல்வி போற்றி
சிங்கார வேலே போற்றி;
எங்களின் சியம நிட்டை
ஈடேற அருள்வாய் போற்றி;
மங்கையர் குறைகள் தீர்க்கும்
மால்முருகன் சீர்வேல் போற்றி.

36.

அத்திர சன்திரங் கட்கோர்
அரசியே எதிர்ப்பில் லாத
வித்தகி அழித் தீயை
உருவாக்கும் சக்தி போற்றி;
முத்தீக்கும் முதல்வி ஞானி
கோடிமதி வதனி போற்றி;
சக்தியில் காயத்ரி யெங்கள்
சரவணன் கைவேல் போற்றி;

37

குருதாஸர்க் கருள்பொ ழிந்த
குமரன்கை வேலே போற்றி;
அருணையர் நாக்கைத் தொட்டு
அதிமதுரப் பார்ததேன் சிந்த
அருள்மழை பொழிந்தாய் தேவி
கடம்பன்கை வேலே போற்றி;
திருச்செந்தில் நாதன் ஏந்திச்
செநுவென்ற கூர்வேல் போற்றி;

38

தூட்டைப் படகுக் குள்ளே
டூட்டென்னும் கூண்டுக் குள்ளே,
வேட்டுவர் பலரும் சுற்ற
வியாபாரம் செயப் பணித்தால்
தேட்டாளன், செவ்வேள் தன்னைத்
தேடியான் காண்ப தெங்கே?
காட்டுதற் கொண்ணாத் தாயே
கதிர் வேலே அருள்வாய் போற்றி; 39

வாசனை இழுப்ப தாலே
வலுவின்றி டூடலம் சோர்ந்து
ஆசையாய் ஆழிக் குள்நான்
அகப்பட்டுத் தவிக்க லாமோ?
நேசமாய்ப் பொருளும் தந்து
நிலையான வீடும் தாராய்;
மாசிலாச் சுடர்வேல் போற்றி
மருதமலை யான்வேல் போற்றி; 40

ஶஞ்சல்போல் ஆடும் உள்ளம்
ஒருநிலைப் படுவ தற்கும்
காஞ்சியை உணர்த்தி யற்றும்
தவமுறைத் தியானத் திற்கும்
வாஞ்சையாய் அருள்வாய் அம்மா
வழுவினும் பொறுத்தல் வேண்டும்
மாங்குயில் அனையாயி சக்தி
ஆயுதா சூகன்வேல் போற்றி; 41

மறவிக்கும் மறவி நீயே
 மகாசிவன் மழுவும் நீயே;
 விறல்தரும் தெய்வம் நீயே
 வெற்றிவேல் திருவே போற்றி;
 அறம்முதல் நான்கும் நல்கும்
 ஆதினி; ஜோதி போற்றி;
 அறவோரும் பிறரும் போற்றும்
 அறமுகன்கை அயிலே போற்றி. 42

புதங்கள் பைசா சங்கள்
 பிரும்மமா ராட்டை சர்கள்,
 தீதேதும் செயத்தொ டர்ந்தால்
 திருப்புகழ்க் கிரங்கும் வேலே
 மோதினி அழிப்பா யம்மா
 முரணிருங் தென்னைக் காப்பாய்;
 சாதனை புரியும் எங்கள்
 சட்கோணன் கைவேல் போற்றி; 43

பிரபஞ்சம் தன்னைச் சுற்றிப்
 பேர்ச் சோடசும் மாயை
 உரமிகும் பிடியிற் சிக்கி
 டழன்றாலும், முருகன் தாளை
 மறவாமல் துதிக்க வைப்பாய்
 மகன்பிழை பொறுப்பாய் அம்மா!
 அரன்மகன் கைவேல் போற்றி
 ஜூயனின் திருவேல் போற்றி... 44

மூலாதா ரத்தில் தூங்கும்
மூலமாம் கனவி நீயே;
வேலா யுதமோ சத்ரு
விநாசினி, கெளரி போற்றி;
காலக்னி ருத்தி ரன்போல்
களத்துயிர் பறிக்கும் வேலே
பாலாபி கேஷகம் செய்து
பரவினோம் அறத்தாய் போற்றி.

45

கன்னவின் சாரோ தேனே!
கவியமு தளிக்கும் தேவி
சொன்னலச் சுவாதிஷ் டானச்
சுடர்க்கொடி, வாணி போற்றி;
நன்மணி பூர கத்தின்
நாராயண், லக்ஷ்மி போற்றி;
இன்னனா கத்தி லங்கும்
குகாஸ்தர் ரெளத்ரி போற்றி.

46

விண்வெளித் தத்து வங்தான்
விசுத்தியா தார மாகும்;
உண்மையாய் விசுத்தி தானத்
தோங்கிடும் மகேஸ்வர் யெனி;
பன்களின் முதல்வன் கைவேல்
பரங்கிரிக் கூரவேல் போற்றி;
எண்ணெழுத் தளிக்கும் செல்வி
மும்மையும் அருள்வாய் போற்றி.

47

கெற்றியே ஆக்னூ; பஞ்ச
 பூதத்தை ஒடுக்கிக் காட்டும்,
 நற்றவச் செல்வி நீயோ!
 குகாஸ்த்ரக் கெளரி போற்றி;
 முற்றிய சகல்ரா ரத்தில்
 சற்குரு வடிவாய் நிற்கும்,
 போற்கொடி முச்சக்தி போற்றி
 புரந்தரீ, சரணம் போற்றி.

48

ஒப்பில்லான், உலகம் உய்ய
 கலியுக வரதன் ஞானன்
 சுப்பையன் என்று வந்தான்
 சூடர்வேலால் தீமை கொன்றான்;
 எப்பார்க்கும் காப்பாய் நிற்பான்
 எழிற்கரம் தொடுவேல் போற்றி;
 தப்பாத கற்ப கம்ஸீ
 தயாபரீ குகன்வேல் போற்றி.

49

என்கடன் தீர்த்து வைத்தால்
 எளியேனை மகிழ் வைத்தால்
 பின்னலை எடுத்து விட்டால்,
 பேதைக்குக் குருவாய் வந்தால்,
 என்னதான் குறையும் அம்மா
 எளியேற்கும் இரங்கல் வேண்டும்
 பன்னலம் அருளும் தேவி
 பழங்கிலேல் சரணம் போற்றி.

50

அணிமாநல் மகிமா சித்தி
 கரிமாவும் லகிமா ப்ராப்ததி,
 தனித்துவப் பிரகாம் யம்சீர்
 ராஸித்வம் வளித்வம் யாவும்
 தணிகேசன் கைவேல் நல்கும்
 தயாபா பூர்ணி போற்றி;
 முனிக்குலம் போற்றும் ஞானம்
 அருளும்வேல் போற்றி! போற்றி!

51

குருவாய் வா! வா!

மந்திரம் உரைத் சாமி
 மனம்குவிங் துன்னைப் போற்றி
 சிந்தனை யற்றி ருக்கச்
 சிறிதேனும் அறியா எற்குச்
 சுந்தரச் சுடர்ஸீ அந்தச்
 சூக்குமம் உணர்த்த வேண்டும்
 கந்தையா உன்னை யன்றிக்
 கதியேது? குருவாய் வா!வா!

1

ஜங்குபேர் கலகக் காரர்
 அவர்வழிக் கோடும் நெஞ்சம்
 நொந்துகொண் டிருக்கும் தாம்பாய்
 நாணானும் நலிகின் நேண்நான்
 பைந்தொடி வள்ளி கேள்வா
 பரவித்தை யறியா என்னை
 நொந்திடா வண்ணம் காப்பாய்
 நம்பனே குருவாய் வா!வா!

2

குண்டவி அம்மை என்னெனக்

குருட்டாட்டம் ஆடு வார்க்குள்
கொண்டுபோய்த் தள்ளு தற்குக்

குறியாக இருந்திட் டாலும்

கொண்டலோ தமிழூத் தந்த

குருவன்றன் உபதே சத்தால்

அண்டிடச் செய்வாய், உன்னை

அடைநெறி யுணர்த்த வாவா.

3

சொல்லெடுத் துன்னைப் பாடி

மகிழ்னளி யேனை வீழ்த்த

வில்லொடு சுற்றுங் தேவை

வீழ்த்தியே காப்பாய் என்னை;

கல்லினும் ஊற்றை வைத்த

கருணையோ இன்ப ஹுற்றே

பொல்லானைப் பொறுத்து, மோனம்

புகட்டிடக் குருவாய் வாவா.

4

வல்லமை யொன்றும் இல்லேன்

வாழ்க்கையாம் கடற்குள் சிக்கிச்

சொல்லாணாச் சோர்வுற் றாலும்

சுகங்காண வழிதே டாமல்

பொல்லாத சேற்றில் வீழ்ந்து

புரள்கின்ற மேதி யானேன்;

எல்லையில் அருளே! ஞான

இருப்புங் குருவாய் வாவா.

5

சுத்தனே துன்பம் தீர்த்த
 சிவசுப்ர மண்யா! உன்றன்
 பத்தனிற் கடையன் ஏற்கும்
 பாலித்தல் முறைமை யன்றோ?
 முத்தனே வித்தை தங்கு
 முறையாகப் பயிற்று வித்து
 நித்தியமாய் நிலைக்கும்
 நெறிகாட்டக் குருவாய் வாவா.

6

நெஞ்சினிற் கரவு வைத்தார்
 நேயமொன் நில்லார் முன்போய்க்
 கெஞ்சவோ? வணங்கி வீழ்ந்து
 கிடக்கவோ ஞான வேளே?
 அஞ்சுக மொழியார் போற்றும்
 அரசனே, பழநி யாண்டி
 தஞ்சமென் றடியில் வீழ்ந்தேன்
 தயாபரா குருவாய் வாவா.

7

இருபெருங் தேவி யோடும்
 இருக்கின்ற சிவக்கொ முந்தாம்
 முருகையா! தேவர்க் குள்ள
 இடர்களைத் தீர்த்து வைத்தாய்;
 திருவருள் பொழிந்தென் இன்னல்
 தீராயேல் உய்வு மேது?
 குருவாகிச் செனிக்குள் ஒது
 குமரோசா குருவாய் வாவா.

8

கவ்விக்கொண்டு நங்கு கிண்ற
கனலியை மேலை முப்பிச்
செவ்வேளே உச்சி சேர்க்கும்
செயல்செய் துய்வ தற்கு
இவ்வேளை அருள்செய் வாய்நீ
இடரே தும்வாரா வாறு
தெவ்வாணை நாதா வெற்றி
சேர்க்கவென் குருவாய் வா!வா.

9

மூர்த்தியே குகனே, முற்றும்
முழுமையே, உலகப் பற்றில்
கீர்த்தியில் மயக்கம் கொண்டு
கிடக்கின்றேன் நின்தாள் போற்றும்
மார்க்கழும் அறிந்தேன் அல்லேன்
மாயையின் வலைக்குள் உள்ளேன்;
கார்த்திகை மைந்தா! என்னைக்
கரைசேர்க்கக் குருவாய் வா!வா.

10

உண்டியைச் சுருக்கிக் கொண்டு
உய்யோகத் தவத்தி ருந்து,
மண்டியே பெருகி யோடும்
மாநதி அமுத ருந்தித
தண்டாய்தத் தெய்வ முன்றன்
தாள்களிற் நினைத்தல் என்றோ?
கண்டினும் இனியாய் என்றன்
காப்பகம் குருவாய் வா!வா!

11

கங்கையின் நீரைக் கொண்டு
 கழுவினூடும் மீனின் நாற்றம்
 அங்கேயே நிற்றல் போல
     அகத்தினில் ஆசை நாற்றம்;
 பொங்குமோர் இன்பு வூற்றே
     பூப்பதம் சூடத் தாராய்;
 சங்கரர்க் குறைத்த சாமி
     சற்குரு வாக வாவா!

12

பொய்யன்நான் ஆமை போலப்
     புலன்களை அடக்கி ஆளா
 மெய்யன்நான் சுவையாய் உண்டு(ம்)
     மேலோன்போல் திரிப வணான்
 உய்வழி உணர்ந்தி டாமல்
     உலோகாயம் பேசி ஞோன்நான்;
 ஜெயனே குகனே உய்வுக்
     கருள்செயக் குருவாய் வாவா.

13

வழிபாடு செய்து கோவில்
     வலம்சுற்றித் திரிந்திட் டேனா...?
 எழில்மிகு குமரா! உன்னை
     எண்ணினோன் பிருந்திட் டேனா?
 விழிரைப் பெருக்கி வீழ்ந்து
     வணங்கியே கிடந்திட் டேனா?
 இழிவன்றே செய்தி ருந்தேன்
     எனையேற்கக் குருவாய் வாவா.

14

நார்க்கிள்ற திக்கை நோக்கி
 எடுத்தடி வைத்தி டாமல்
 ஆர்ப்பாட்ட வாழ்வில், கூடி
 அமிழ்கிள்ற மயக்கில் உள்ளேன்;
 கூர்வேலா நிட்டை கூடி(க)
 கூற்றையும் வெல்வ தென்றோ?
 மூர்த்திரீ காத்த ருள்வாய்
 முருகேசா குருவாய் வாவா!

15.

மிடியெனும் பாவி யென்னை
 மிதித்தனன் புலவர் ஏறே!
 கொடிதூக்கிக் கொண்டு நோய்கள்
 குறிபார்த்து கின்ற துண்மை;
 கடித்திட வந்தார் சில்லோர்;
 கடன்சுமை தாளாக் கப்பல்
 பொடியாகிப் போகா வண்ணம்
 புரக்கவே குருவாய் வாவா.

16:

கருவாயில் அமிழ்த்து கின்ற
 கவியிற்கப் படிக னேறி(த)
 தெஞ்செலாம் அலைந்த பாவி
 தெய்வத்தை வணங்காப் பாவி;
 ஒருவற்கும் உதவ வொண்ணா
 தோய்ந்துபோய் நிற்கும் பாவி;
 இருமனப் பாவியேன் நான்
 சண்முகா குருவாய் வாவா.

17

156 O முராசாயி அனுச் சுவரி மாலை

நாத்தமும் பேற வேதம்
 நாணானும் ஒதாப் பாவி;
 சாத்திர நுட்பம் ஆயாச்
 சடகசட மூடன் பாவி;
 பாத்திரம் இருந்து முன்னைப்
 பரவாத பாவி யானேன்;
 காத்திடல் வேண்டும் என்முன்
 காங்கேயா! குருவாய் வாவா!

18

கண்களைக் கட்டிக் கொண்டு
 காட்டினில் உழல்வ தைப்போல்,
 புண்ணியா உழலு கிள்ளேன்
 போரூர்வாழ் கந்தா என்னைத்
 திண்ணிய னாகச் செய்வாய்
 தியரனத்தில் திளைக்க வைப்பாய்;
 மன்னேயிச் சென்மம் வீணோ?
 மயங்கினேன் குருவாய் வாவா!

19

அமுத்தினான் உச்ச ரிக்கும
 ஆறெழுத் தான வேங்தே!
 குழுமிய வேட்டைக் காரர்
 கொடுமைகள் தோற்ற துண்னால்;
 புறுதியிற் கிடக்கும் என்னைப்
 புனிதனாய் மாற்றி முன்னாள்,
 எமுத்தையும் புதுக்கி யேற்க
 முருகேசா! குருவாய் வாவா!

20

தொட்டுக்காட் டாத வித்தை
 தூங்காமல் தூங்கும் யோகம்;
 கிட்டுமோ குருவில் லாமல்?
 கீழ்வளி சொற்கேட் கும்மோ?
 சட்கோணா, மந்தர தந்தரச்
 சாதனை அறியா என்னைக்
 குட்டாமல் வீட்டுப் பாடம்
 கொடுத்தருள் குருவாய் வாவா.

21

பள்ளிக்குச் செல்வ தற்குப்
 பயப்படும் பின்னை யைப்போல்
 உள்மனம் அச்சம் கொண்டு
 ஒலமிட் டழுத போதும்,
 வள்ளியின் முருகா! என்னை
 வழுவாமற் காக்கின் றாய்நீ;
 கள்வன்னன் பிழைபொ றுத்துக்
 கருணையிற் குருவாய் வாவா.

22

மண்வாரி உண்ணு கின்ற
 மழுலையைப் பெற்றோர் கொஞ்சம்
 தண்டித்தல் இயற்கை பின்னர்
 தயைகாட்டிப் பேணு வார்கள்;
 பண்ணவா! செந்தூர் வாசா!
 படுதுயர்ப் பிடிக்குள் உள்ள
 என்னையும் பேணல் வேண்டும்
 இறைஞ்சினேன் குருவாய் வாவா!

23

வித்தைகள் எல்லாம் உன்றன்
 அருள்மாரி யாற்செ ழிக்கும்;
 சித்திகள் யாவும் வந்து
 சேருமுன் னடியார் கட்கு;
 முத்தியும் வீடும் கிட்டும்
 முருகையா! இரக்கம் காட்டி
 சத்தருத் தீய டங்கச்
 சற்குரு வாக வாவா!

24

திண்ணிய நெஞ்சம் இல்லை.
 தீவிரப் பக்தி இல்லை;
 புண்ணியம் இருப்பில் இல்லை
 ஞானிகள் தொடர்பு மில்லை;
 உண்ணற்கும், நாற்ற வாழ்வில்
 உழலற்கும் மயங்கு வேண
 அண்ணலோ முருகே! ஏற்றின்
 னருள்செயக் குருவாய் வாவா.

25

துலக்காமல் விட்டு விட்டால்
 கனிமபேறும் செம்பாய், நானும்
 மலமேறி அழிதல் நன்றோ?
 மாயையை வெல்வ தற்கு.
 புலன்பொறி அடக்கு தற்குப்
 பொன்னடி னிலைப்ப தற்கு
 கலங்கரும் திருவே! செவ்வேள்
 ஞானமே! குருவாய் வாவா!

26

வற்றிய குளம்பெ ருக்க

வருமழை நீ யெனக்கு;

கற்றுக்குப் பால்கொ டுக்கும்

கரவிலாப் புனிற்றா வாவாய்;

சொற்கொண்டல்; கவிஞ ஜுக்குச்

சுகங்தரும் கவியும் நீயே;

தற்பிர தாபா கந்தா

தயாபரா குருவாய் வா!வா!

27

குப்பிர மனியோ பொன்னே!

சுடர்விடும் வைரக் குன்றே,

ஒப்பிலாப் பவளத் தீவே

உயர்நீலக் கடலே முத்தே!

தப்பான ஏதன் மாலை

தருமருட்ப் ரகாசக் கோவே!

இப்போதே மிடிதீர்த் தென்னை

யேற்றிடக் குருவாய் வா!வா!

28

வடிவேலா உன்னை யன்றி

வாழ்வேது? உய்வு மேது?

கடிக்கிண்ற நாக்கு வீரர்

கயவர்கள் தாக்கா வண்ணம்,

நொடிக்குளே காத்த எிப்பாய்

நோயையும் தீர்த்து வைப்பாய்,

முடிவிலா ஒளியே, ஞான

முழுமையே குருவாய் வாவா.

29

உன்னையே வணங்கு தற்கும்
 உன்னருட் பார்வை வேண்டும்;
 உன்னைநான் அடைவ தற்கும்
     குருவாய்நீ வருதல் வேண்டும்;
 என்னிடம் எதுவும் இல்லை
     எலாழுளக் கென்ற எதிததேன்;
 மன்னே!யென் குமார சாமி
     மனம்வைத்துக் குருவாய் வா!வா.   30

கண்களைக் கட்டிக் கொண்டு
     கந்தனோ டாடு தற்கு
 விண்ணோரும் அஞ்ச வார்கள்
     வேலவா என்னால் ஆமோ?
 புண்ணைா் ஆற்றி விட்டுப்
     புதுக்கணக் கெழுது விப்பாய்
 எண்ணிலாக் கோடி மின்னே
     எண்யாளக் குருவாய் வா!வா!   31

தஞ்சமென் நடியார் வந்தால்
     தப்பாமல் அருளும் கந்தன்
 வஞ்சியை வஞ்சிக் காமல்
     வதுவையில் ஏற்றுக் கொண்டாய்;
 நெஞ்சினில் இருந்தென் நேம
     விட்டையை நிகழ்த்து விப்பாய்;
 விஞ்சமோர் இன்ப ஓற்றே
     விரேங்தென்றன் குருவாய் வா!வா!   32

மூவரும் தேவர் வேண்டி
 முறையிட்ட குறையைத் தீர்த்தாய்;
 பாவலர் படையைக் கேட்டுப்
 பலரையும் சிறைவி டுத்தாய்;
 நாவலா, நம்பா, பாம்பன்
 குருதாளர்க் கோடி வந்தாய்;
 காவலா! கந்தா, என்னைக்
 கரையேற்றக் குருவாய் வாவா!   33

எட்டியே உணைப்பி டிக்க
 எளியண்ணான் அறிந்தே னல்லேன்;
 எட்டியே! திடமாய்ப் பற்றிக்
 கெட்டியாய்ப் பிடித்துக் கொள்ள,
 செட்டியே மார்க்கம், சொல்லிச்
 சீரகம் கொடுத்தல் வேண்டும்
 வட்டியும் முதலாய் என்னை
 ஆட்கொளக் குருவாய் வாவா!   34

சற்குரு வடிவில் அண்ட
 சராசரம் எலாம டங்குடி;
 சற்குரு பிரம்மா, விஷ்ணு,
 சர்வேசன் பிரமம் யாவும்;
 பொற்குன்றாம் குருவே! வேதம்
     புகல்கலை மகஞும் நீயே;
 அற்புதச் சக்தி யும்
     அறுகோணா, குருவாய் வாவா!   35

உண்ணிருப் புணர்ந்த பின்னும்
 ஒடோடி வருதற் கொல்லா
 தென்னிலை, தடைக ளொல்லாம்
 எனக்குநான் போட்ட வேவி;
 கண்ணலே! அமுதே! என்னைக்
 களிகொளச் செய்யு மன்பே,
 பின்னலை நீக்கி யேற்கக்
 குருபரா குருவாய் வா!வா!

36

வாசியாம் பரிமீ தேறி
 வல்லோரை வயப்ப டுத்தி
 நாசியில், ஆக்ஞா தன்னில்
 நாணானும் திளைத்தி ருந்து,
 பேசாமற் பேச தற்கும்
 மெருவெளி கிடப்ப தற்கும்,
 தூசிலாக் குமரா! தொடடுக்
 காட்டவென் குருவாய் வா!வா!

37

காய்ததமா மரம்ப முததால
 கல்லடி பட்டு நோகு; ;
 வாய்த்தவெவ் வினைகள் மீண்டும்
 வங்துதம் வலியைக காட்டும்;
 சேய்க்குள நோயைத் தீகக
 மருந்துனும் தாயைட போல்ஸி
 நோய்தீரப் பொறுப்பு மேற்பாய்
 குகநாதா! குருவாய் வா!வா!

38

மின்னலாய்க் கொடியாய்ச் சுற்றி
 மிகநுட்ப முச்சு விட்டுப்
 பொன்னிழை போற்சு ருண்டு
 படுத்துள சக்தி தேவி,
 அன்பினிற் கிளர்ந்தெ முங்தே
 ஆதாரம் உச்சிக் கேகப்
 பின்னலை அவிழ்ப்பாய் செவ்வேட்
 பிர்மமே குருவாய் வா!வா!

39

கோடையின் களைப்பை யாற்றிக்
 கொள்ளற்குக் கிடைத்த நீழல்;
 வாடையின் கொடுமை தீர்க்க
 வாய்த்தவோர் சொந்த இல்லம்;
 மேடையில் உயர்த்தி நிற்கும்
 மேலான கவிதை யூற்று.
 ஒடையில் உதித்த ழாநீ
 உயர்குகா குருவாய் வாவா!

40

பாடிடும் பாட்டிற் கெல்லாம்
 பதப்பொரு ளான வன்னீ;
 ஆடிடும் ஆட்டத் திற்கும்
 ஆதார மான வன்னீ;
 தேடினும் கிட்டாச் செல்வம்;
 திருவருள் பொழியும் கொண்டல்;
 வாடினேன் கண்ணீர் வார்த்தேன்
 வடிவேலா! குருவாய் வா!வா!

41

உற்றாரும் உறவும் நட்பும்
உதறியே விடுத்த போதும்
நற்றாயே முருகே என்னை
நாணாஞும் காக்கின் நாயால்;
நெற்றியில் சகல்ரா ரத்தில்
நிலைத்திடும் நாட்டத் தால்நான்
சற்குரு சுவாயி நாதா
சயனிக்கக் குருவாய் வாவா!

42

உள்ளொளி விளக்கை யேற்றி
என்னிலே உன்னைப் பார்க்க
உள்ளத்தின் பாசி போக்க
தசநாதம் கேட்டி ருக்க,
கொள்ளைப்பே ரழகே வல்ல
கோட்டைக்குள் ஸிருக்கும் சாமி
தள்ளாமல் எலையும் ஏற்பாய்
தயாபரா குருவாய் வாவா!

43:

ஐங்குருள் முகங்க ளோடும்
அதோமுகம் ஓன்று சேர்த்து
மைந்தனென் நாடல் காட்டி,
மகாசிவன் வந்துற் நாயால்;
பைங்தொடி சத்தி, கங்கை
தேவானை வள்ளி யாவார்;
ஐங்குணை மக்கள் போற்றும்
அறமுகா குருவாய் வாவா!

44

உளக்கெனக் கிடையில் உள்ள

இடைவெளி குறைப்ப தெங்வன்?

உளக்கெனக் கிடைத்தொ டர்பை

உறுதியாய் ஆக்கல் எங்வன்?

மனக்கோயில் இருக்கும் சாமி,

மந்திரம் எனக்குங் தாராய்;

இனத்தையும் காத்தற் கென்றன்

இளம்பூர்ணா குருவாய் வா!வா.

45

அடித்துக்கொள் கின்ற தையா

ஆனந்த வாரி யுன்றன்

அடிமலர்க் காக நெஞ்சம்;

யார்வந்து பதேசித் தாலும்

பிடிக்காமல் அழுத ரற்றும்

பேதைக்கும் இரக்கம் காட்டி,

முடிவிலா அழகே! ஞான

முருகேசா குருவாய் வா!வா!

46

நினையாமல் இருந்த என்னை

நினைவூட்டித் தொட்டு விட்டு

எனையேற்கா திருத்தல் நன்றோ

என்னிலைக் கிரங்கல் வேண்டும்

வினைத்தீயன் துரத்தி னாலும்

வேல்விடுத் தாண்டு கொள்வாய்;

நினைத்தென் றறிய வொண்ணாத

தணிகேசா குருவாய் வர!வா!

47

எத்தனை கலகக் காரர்க்
 கீடாகிக் கிடக்கின் ரேண்நான்
 சுத்தனே! கொடியோர் என்னைச்
 சூழுமுன் புரப்பாய் ஜயா!
 சித்திகள் வித்தை கூடச்
 செவ்வேளே எனக்கும் வேண்டும்.
 அத்தனே! அம்மா, என்னை
 ஆட்கொளக் குருவாய் வாவா!

48

அமையாத மனம் மைங்தே
 ஆனந்த வீடு கண்டு,
 இமையாமல் நோக்கி யாங்கே
 இருப்பனோ? ஜன்மம் வீனோ?
 சுமைகளை இறக்கி வைத்துச்
 சுத்தனாய்ச் சுகித்தி ருக்க,
 அமைதோளி தெவானை வேட்கும்
 அறுமுகா குருவாய் வாவா!

49

வெள்ளியும் குருவும் என்னில்
 வீற்றிருங் தாள்வ தாலே,
 உள்ளத்தில் உலகப் பற்றும்
 உன்பற்றும் நிறைந்தி ருக்கும்;
 கள்ளத்தைக் களைந்து பின்புன்
 கருணையால் ஏற்றுக் கொள்வாய்;
 புள்ளிமா மயில்மீ தேறும்
 பொற்குன்றே குருவாய் வாவா!

50

பெருந்தீயிற் குப்பை வீழ்ந்தால்
 பிழையாமல் எரிந்தே போகும்;
 முருகெனும் சக்தி முன்னால்
 முருகனுறும் எல்லாம் மாயும்;
 அருவரு வான வையா,
 அதட்டுமென் பகையை வீழ்த்தித்
 திருவருள் பொழிய வேண்டும்
 தெய்வமே குருவாய் வாவா!

51

நடைகற்காப் போதே யென்னை
 நயந்துநீ முடியும் போட்டாய்;
 இடையிலுன் ஆட லெல்லாம்
 எனியனேன் தாங்க வொன்னேன்.
 கடையனேன் வீணா ளாக்கிக்
 காலத்தைக் கழித்த தாலே,
 படைக்கர சான செவ்வேட்
 பரமனே! குருவாய் வாவா!

52

துண்டாத விளக்கும் கூடத்
 தொடர்ந்து நின்றெரிவ தீல்லை;
 ஆண்டவன் உன்னா லன்றி
 அடியேற்கும் வெற்றி யில்லை;
 தீண்டாமல் ஆகா தப்பா
 தேடரிய சமாதி கிட்டா;
 வேஷ்டினேன் வீழ்ந்தேன் வெற்றி
 வேலொடும் குருவாய் வாவா!

53

தென்பரங் குன்றத் தெய்வம்
 தேவியர்க் கியைந்த தெய்வம்;
 என்பொருட் டிரங்கி வங்குள்
 எநிடரெலாம் தீர்க்கும் தெய்வம்.
 பொன்பொருள் போகம் சித்தி
 புகல்லீடும் அருளும் தெய்வம்
 நன்மைசெய் தெய்வம் நீயே
 முருகையா! குருவாய் வாவா!

54

முருகனே என்றன் மூர்த்தி
 முருகனே என்றன் ஆசான்
 முருகனே என்தாய் தங்கதை
 முருகனே உற்ற நட்பு
 முருகனே என்றன் சக்தி
 முருகனே என்முச் சென்று
 உருகினேன் உள்ளி முந்தேன்
 உமைபாலா குருவாய் வாவா!

55

அருட்பிர காச வள்ளற்
 கழைத்தபோ தாடி நின்றாய்;
 குருபரர்க் கெலாம எித்தாய்;
 கோலங்கள் அனைத்துங் காட்டி
 அருணையர் வண்ணம் ஏற்றாய்
 அடியாரின் மிடிமை தீர்த்தாய்;
 திருவருட் குமரா இன்னும்
 தயக்கமேன் குருவாய் வாவா!

56

குறவரின் குடிலைச் சுற்றி,
 குதியாட்டம் போட்டு நின்ற
 மறவனே! இரக்கம் காட்ட
 மறங்குநீ போன தென்ன?
 அறங்தானோ குமார சாமி
 அழைவத்தல் முறைமை யாமோ?
 குறைகோடி பிருந்திட் டாலும்
 குகநாதா! குருவாய் வா!வா!

57

ஊழ்வினைப் புலிக்குத் தபபி
 உள்ளுரார் கைக்குங் தப்பி,
 பாழ்மனம் படைத்த வேடர்
 பகைக்கணக் கெலலாங் தப்பி,
 வாழ்விப்பாய் முருக ணென்று
 வருகின்றேன பகதி யோடு;
 ஆழ்மனத் திருக்கும் ஜயா
 அருள்செயக் குருவாய் வா!வா!

58

மயக்கிடும் குறிஞ்சித் தேனே!
 மதுரமே! திண்டோள் மீனி,
 பயன்தரும் மாம ருந்தே!
 பவக்கடல் இருந்து மீட்கும்
 தயவான கந்த சாமி,
 தடைகளை உடைத்தெ றிந்து
 உயர்தற்கோர் வழியைக் காட்டு
 ஒப்பிலாய் குருவாய் வா!வா!

59

நெல்கண்ட கோழி யாய்நான்
 நெளியாமல் நிற்க வேண்டும்;
 சொல்லுவார் சொற்ச ரங்கள்
 சுடாதெனை யேற்க வேண்டும்;
 கொல்லிமா மலையிருக்கும்
 குமரணே! யோக சித்தர்
 எல்லார்க்கும் கிடைத்த பேறே
 எனக்கருள் குருவாய் வாவா!

60

சித்தாடல் செய்வோர் மந்தர
 சித்திகள் வாய்க்கப் பெற்றோர்;
 சுத்தனே! ஏதோ என்னைச்
 சுட்டாக்கி மெல்லு கின்றார்;
 சித்தியா! வரம்பில் ஆற்றல்
 விலைக்கலன் நீயென் றாலும்
 தித்தகு நிலையேன் வைத்தாய்
 குகமணீஇ குருவாய் வாவா!

61

குருமொழி யாலே எல்லாம்
 கோடாமல் ஒடுங்கி நிற்கும்
 குருமொழி யாலே, சக்தி
 குண்டலி உச்சிக் கேறும்;
 குருமொழி யாலே மோன
 சுகமெலாம் கிட்டு மந்தக்
 குருமொழி கிடைத்தற் கென்றன்
 குக்கீயே குருவாய் வாவா!

62

பணிவிடப் பாம்பைக் கையால்
பயமின்றி எடுக்க லாகும்;
தனித்தனி அண்டங் கட்கும்
தடையின்றிச் சென்று மீள்வோம்!
ஆணிக்கின்ற கூற்றும் தோற்கும்
தொண்டாற்றும் பஞ்ச ழுதம்
மளியே, என் சிவமே! யோகம்
சித்திக்கக் குருவாய் வாவா!

63

வாராமல் வந்தே என்னை
வளைத்துக்கொண் டுள்ள வேலா!
தீராமல் இருக்கு மென்றன்
தேவையைத் தீர்த்து வைப்பாய்;
பாராமல் விளையாட் டாகப்
பதுங்கிக்கொண் டிருத்தல் நன்றோ?
நேராக நிட்டைக் கூக்க
நிமலனே! குருவாய் வாவா!

64

வினையெனைப் பிடித்துத் தள்ள
வேண்டாத செய்தி ருப்பேன்
மனையறம் செழிக்க வேண்டி
மாசிலுன் னருளை விற்க
வினைத்துமே நடந்தி ருப்பேன்!
நியமத்தும் பிழைத்தி ருப்பேன்;
ஏனையானும் குகன்பொ நுப்பாய்!
வினையேரய் குருவாய் வாவா!

65

சித்தர்க்குச் சித்த னான
 செவ்வேளே! திருப்போ ரூரில்,
 சுத்தனாய் இருக்க என்னைச்
 சுட்டிய கந்த சாமி,
 பித்தன்போல் உன்னைப் பற்றிப்
 பேசியே கிடக்கின் ரேனைச்
 சித்தம்வைத் தாண்டு கொள்ளா,
 சிவமனீ, குருவாய் வாவா!

66

யார்வங் தெதிர்த்திட் டாலும்
 வேல்வங்து காக்கு மென்றே
 போர்வீரன் நெஞ்சத் தோடு
 புவியினில் திரிகின் ரேன்னான்;
 பேர்பெற்ற கருணை வீரா
 பேதையென் நிலைக்கி ரங்கிச்
 சீர்செய்வாய்; யோக சித்தி
 செய்குகா! குருவாய் வாவா!

67

குன்றெலாம் நிற்கும் கோவே
 குகாயுச்யம் கிடைப்ப தென்றோ?
 குன்றினேன் உன்னை நோக்கிக்
 கும்பிட்டு நடைகற் கின்றேன்;
 மன்றாடி யாரின் மைந்தே
 மனக்குறை தீர்த்து வைத்து,
 வென்றிக்கோர் வழியைக் காட்டு
 வேலையா! குருவாய் வாவிஙா!

68

கன்மங்கள் உருக உன்றன்
 கமலத்தாள் கொண்ட மூத்திச்
 சென்மத்தே கரைசேர்ப் பாயோ?
 செய்தவம் கொடுத்தேற் பாயோ?
 மன்மதன் சன்ன தத்தால்
 மனம்யிகக் குதிக்கா வாறு
 கண்ணல்குழ் வயலூர்த் தேவே
 காக்கநீ குருவாய் வா!வா!

68

அருள்மிகு யோக வாழ்வை
 அளித்திடக் குருவும் இல்லை;
 மருள்வாழ்வே யென்ற போதும்
 மகிழ்ந்திடப் புவியின் மீது,
 திருவங்து வாய்க்க வில்லை
 தீயனேன் வாணா ளௌலாம்,
 பொருளாற்ற கவியா யுள்ளேன்
 போத்கா குருவாய் வா!வா!

70

வள்ளியைத் தேடிச் சென்ற
 வடிவேலக் குரிசில், என்றன்
 உள்ளத்தை உணர்ந்த பின்னும்
 ஒதுங்கியே நிற்க லாமோ?
 புள்ளிமா மயின்மேற் செல்லும்
 ஸ்ரணா மிடிமை தீர்ப்பாய்!
 பிள்ளைப்பாத் தமிழூக் கேட்டுப்
 பெம்மான்நீ குருவாய் வா!வா!

71

அடிக்கடி மனமும் காற்றில்
 ஆடும்மோர் விளக்காய் நின்று
 நடிப்பதால் முருகை யாஙான்,
 நலிகின்றேன் உழலு கின்றேன்;
 அடியாரின் தகுதி யேதும்
 அமையாத போதும் என்னை,
 வடிவேலா! புரத்தல் வேண்டும்
 வணங்கினேன் குருவாய் வாவா!

72

கிலையாத பொருட்செல் வத்தை
 வினைந்தேங்கிக் கொண்டி ருக்கும்
 அலையான மனத்தைக் கொஞ்சம்
 அடக்கிடக் கண்பா ராயோ?
 மலையுச்சி மீதி ருக்கும்
 மருங்தே! என்கற் பகம்மே!
 இலைமறை காய்போல் நிற்கும்
 குகமணீதி குருவாய் வாவா!

73

வேண்டிய எல்லாம் ஒன்றாய்
 விடுதற்கும், ஐந்த டக்கி,
 ஆண்டவன் நின்ன ருட்குள்
 ஆனந்தம் அடைவ தற்கும்,
 சண்டுநான் கற்றேன் அல்லேன்
 எண்குணச் செவ்வேள் ஜயா!
 வேண்டுமத் துறவும் நிட்டை
 வேட்கையும்; குருவாய் வாவா!

74

குதிக்கின்ற மந்தி யைப்போல்
கோடுமென் மனதும் உன்னைத்
துதித்துய்ய னிலைநிற் கும்மோ?

தொடுசரம் தொளைக்கொ னாத
அதிவீரத் துறவும் உண்டோ?
ஜூயனே, குகனே, என்றன்
விதிமதி சதிசெய் தாலும்
தடுத்தாளக் குருவாய் வா!வா!

75

ஆசைச் சரக்கை யேற்றி
அறியாமை வலவன் ஓட்டும்,
ஆசைசேர் வாழ்க்கைக் கப்பல்
ஓட்டைகள் மிகுந்த கப்பல்;
தேசம்போய்ச் சேர்ந்தி டாது
திசைமாறிக் கடலிற் சுற்றும்
வாசவன் மருகா। வங்கம்
பிழைத்திடக் குருவாய் வா!வா!

76

கருவாயை மறந்தே உன்றன்
கால்வாயைப் பற்று தற்கு
ஒருவாயும் கிடைக்கா மல்நான்
உழுக்கின்றேன் சுவாமி நாதா!
திருவாயைச் செவியில் வைத்துத்
திருமந்தரம் அருள்வா யம்மா!
முருகெனும் குழந்தை ஈசா
முத்திக்குக் குருவாய் வா!வா!

77

அத்தினாற் காலி செம்யும்
 அவலத்திற் குடியி ருந்து
 விதம்விதக் கோலம் பூண்டேன்
 வீடெனக் கருளல் வேண்டும்।
 பதப்பொருள் நூட்ப மான
 பரமனே! குகனே என்னை
 இதமாக ஏற்றுக் கொள்ள
 இனிமைங் குருவாய் வாவா!

78

இதுவரை கற்ற கல்வி
 இலக்கியப் பயிற்சி ஆற்றல்,
 எதுவுமே உன்னைப் பற்றிக்
 கொண்டுநெறி காட்ட வில்லை;
 புதுமலர்த் தாள்கள் தந்திப்
 பொய்யனை அருளால் ஏற்பாய்;
 சதுர்மறைக் கரசே! பொய்யாச்
 சரவணா! குருவாய் வாவா!

79

கொடுவேடர் பிடியிற் சிக்கிக்
 குவுமென் ஒலம் கேட்டும்
 வடிவேல்நீ கருணை காட்டி
 வளர்பகை முடிக்கா விட்டால்,
 அடுக்குமோ? தெய்வ நீதிக்
 கழகாமோ? பாட்டி ருந்தே,
 விடுவிக்க வெளிவிட் டோடி
 விரைகவே குருவாய் வாவா!

80

விதைரசம் வடித்து மேன்மேல்
 வெறும்முச்சு விடுவதால் நான்,
 சிதைவனோ? அட்ட சித்தி
     சித்தித்து வெல்வ தென்றோ?
 சிதையாத கவசம் தக்கு
     ஜெயமுத்தி யருளல் வேண்டும்;
 வதையிலா வாழ்வ ஸிக்கும்
     வரோதயா! குருவாய் வாவா!

81

பிரமனின் படைப்பில் இன்று
     பிழைமலிங் திருப்ப தாலே,
 கருமத்தின் பயனாய் அந்தக்
     கருத்தன்கைப் படவி ரும்பேன்;
 முருகனுன் படைப்பென் றால்நான்
     பிறத்தற்கும் விரும்பி நிற்பேன்;
 தருமமே! என்னைக் காக்கும்
     தயாந்தி குருவாய் வாவா.

82

கருணையே, எளியோர்க் கெல்லாம்
     காப்பான முருக வேளே!
 இருவினைப் பயனால் இன்ப
     துன்பமும் வாய்க்கு மென்னும்
 இருப்பினாற் பிறந்தேன்; உன்னை
     இதையத்தாற் பாடு கிண்றேன்;
 திருக்குகா நிலைக்கி ரங்கித்
     தெளிவிக்கக் குருவாய் வாவா!

83

178.〇 குருவாயி அருள் மணி மாலை

வினையெள்ளச் சுடும்போ துன்னை
 வெறுக்கவும் மனமில் லாமல்,
 எனையாளும் தெய்வம் பாரம்
     இறக்குவாய் எனவள் ஓன்னான்;
 அனைத்தையும் இருப்புக் கட்டி,
     அறுமுகச் சிவன்னீ ஏற்பாய்;
 தினைக்கிரி வள்ளி நேசா
     தேடினேன் குருவாய் வா!வா!

84

பாருனக் கருள்வேன் என்று
     பலதெய்வம் வந்துற் றாலும்,
 சீரெனக் கொன்றும் வேண்டேன்
     ஜூகத்தையாள் நிலையும் வேண்டேன்;
 யாரெதைச் சொன்ன போதும்
     எனக்கென வாய்த்த செவ்வேன்,
 நேராக வரப்பா யாத்து
     நிற்குவன்; குருவாய் வா!வா!

85

உனக்கெனக் கிடையே உள்ள
     உயிர்த்தொடர் பெங்குன் சொல்ல?
 மனத்துளே இனிக்கும் ஜற்றே!
     மதனையும் மயக்கும் வேளே,
 இனத்தைவிட் டொதுங்கி நிற்கும்
     எருதுபோல் மயங்கு கிண்றேன்;
 எனக்குஞ்றன் அருள்கொ ழிக்க
     இளம்பூர்ணா குருவாய் வா!வா.

86

அசத்தமா மாயை கொண்டென்
 அகக்கண்ணைக் கட்டி விட்டு,
 பசுவென மனத்தென் னாமல்
 பாழ்சேற்றில் புரள விட்டால்,
 விசத்தியில், சகஸ்ரா ரத்தில்
 விததையைக் கற்ப தெங்ஙன்?
 முசுஞ்சற் கருஞும் கோவென்
 முருகையா குருவாய் வாவா!

87

பிடித்துள பிடியை விட்டுப்
 பிசுகுவேன் என்ப தற்கோ
 அடித்தென் ஆட்கொள் கின்றாய்?
 அண்ணலே! குமார சாமி
 அடித்தது போதும் உன்னை
 அயலார்கள் குறைவாய்ச் சொன்னால்
 பொடியாகும் எனிய நெஞ்சம்
 புரவலா குருவாய் வாவா!

88

நற்றாயும் செவிலித் தாயும்
 நமக்குன் டெனாஙி னைத்துப்
 பொற்குன்றே! அழகே நெஞ்சம்
 பூரித்தேன் இதுவ ரைக்கும்;
 பெற்றவள் குறத்தி யேதும்
 பேசுவே இல்லை; என்மேல்
 பற்றிலா திருப்ப தென்ன
 பாவக் குருவாய் வாவா!

89

180 ஓ ஜோசையி அருள் யணி மாலை

கண்களும் செவியும் மூடிக்
கற்பாறை போன்றி ருந்தால்
உண்மையை, ஒளியை நாது
ஒசையை உணர்வ தெங்வன்?
அண்ணலே அகக்கண் காதை
அருளினால் திறந்து வைப்பாய்;
புண்ணியா! முருகா என்னைப்
புரந்திடக் குருவாய் வாவா!

90

நோய்க்கிடம் கொடுக்கும் யாக்கை
நுண்ணறி வில்லாக் கல்வி;
பேய்நிகர்ப் பொறிகள் ஜூந்து
பேதலித் தலையும் நெஞ்சும்;
நாய்க்குணம் அடிமை மோகம்
நாதனே இவற்றை யெல்லாம்
நிலாங்கிக் கொள்வாய் உன்னை
எனக்கருள் முருகா வாவா!

91

சாமிக்குள் பெரிய சாமி
சராசர மான சாமி,
பூமிக்கும் வானத் திற்கும்
புதுவாழ்வு தந்த சாமி,
காமிக்கும் திருத்தம் காட்டும்
கந்தவே ளான சாமி;
யாமிருக்கப் பயமேன் என்றே
நவில்சாமி குருவாய் வாவா!

92

குருவெலி தேடிச் சென்றால்
 சீடலூம் கிட்டான் என்றே
 அருள்மொழி அளித்த வள்ளல்
 அடியேநுக் கிரக்கம் காட்டி
 குருமொழி கொடுக்க வேண்டும்
 குறையெலாம் தீர்க்க வேண்டும்
 முருகையா பிணிகள் தீர்க்கும்
 மருங்குநீ குருவாய் வா/வா!

88

பட்டது போதும் சூடு
 படமுடியா தினிமே லென்னால்;
 கெட்டது போதும் மேலும்
 கெட்டிடா வண்ணம் காப்பாய்;
 விட்டது போதும் என்னில்
 விலகாமல் வீற்றி ருப்பாய்;
 எட்டியே சுவாமி நாதா
 என்குரு வாக வா/வா!

89

சாமியே முருகையா...

சாமி சாமி முருகையா...

செவண பவனே அரன்டமைமகனே,
பரம்பொரு ளான பரங்கிக்கரசே,
அகரரை அழித்த வடிவேல் ஆழகா...
வளம்பல தருவாய் வணங்கினோம் குழகா... (சாமியே)

திருமுரு காற்றுப் படைதனக் குவந்தாய்
குருபரர்க் கருள வாக்கினில் நின்றாய்;
அறுபடை வீட்டில் அருள்தர வமர்ந்தாய்;
குருபர குகனே அருள்தர வருவாய் (சாமியே)

மலைமுடி மேலே அமர்ந்துள குமரா
மாமயில் வாகளா மனக்குறை தீர்ப்பாய்;
கலைக்கர சான கந்தா முருகா
இபர சுகமும் வீடும் அருள்வாய் (சாமியே)

அழகும் இளமையும் ஆனவன் நீயே
அடியவர்க் கிரங்கி அருள்செயும் தாயே
வினையிருள் களையும் எண்குணச் சேயே
வெற்றியும் திருவும் தந்தருள் வாயே. (சாமியே)

வானாய் மண்ணாய் வளியாய் ஒளியாய்,
ஆனாய், உயிராய் நோய் நிற்கும்,
ஞானக் குமரா குருபர நாதா
ஞானமும் சுகமும் அருள்வாய் ஜூயா...   (சாமியே)

ஐங்தொழிற் கதிபா ஆறிரு கையாயி
கைந்தில் சிறந்த மாலவன் மருகா
தண்டமிழ் மொழியை அருளிய முருகா...
தண்ணிகா சலனே தயையுடன் காப்பாயி   (சாமியே)

குறமகள் வள்ளியும் தேவானை நிற்க
அறத்தைக் காக்கும் சுடர்வே லுடனே
அறக்கட லாக இருக்கும் இறையே...
ஜூயா களைவாய் எமக்குள குறையே!   (சாமியே)

ஆவினன் குடியில் ஆண்டிக் கோலம்
பரங்கிரி முடியில் திருமணக் காட்சி,
ஏரகத் தூரில் குருவின் மாட்சி,
தண்ணைக் கலையில் செல்வச் செழிப்பு...   (சாமியே)

பழமுதிர் சோலையின் ஞானச் செல்வா
செந்தூர் தனில்ஸீ வெற்றித் தலைவன்;
அழகிய வடிவே அடைக்கலம் காப்பாய்;
அம்மை அப்பன் குருவென வருவா!   (சாமியே)

மந்திர வடிவேல் உன்பெயர் சொன்னால்
மலையும் கடலும் அடிபணிங் தேற்றும்
சுந்தரத் தமிழால் பாடித் துதித்தோம்
சுரப்தி முருகா காப்பாய் எம்மை!   (சாமியே)

184 ஒ. குஷ்ணமி அருள் மணி மாஸம்

வழிவழி காக்கும் கலியுக வரதா
 வண்ணக் கலப மயிலிலர் சுகிர்தா
 வினையிருள் நீக்கி நினதருள் பொழிவாய்;
 இனையடி சரணம் பழநிக் கரசே   (சாமியே)

உன்னைஷுழியக் கதியெனக் கில்லை
 பின்னை ஒருவர் பின்செல்ல லில்லை;
 எண்ணில் இனிக்கும் குறிஞ்சிக்கிறைவா
 எல்லாமான முருகா காப்பாய்;   (சாமியே)

அமுதும் தொமுதும் அரற்றும் பொழுதே
 விழுமிய மணியே அருள்செய வாராய்;
 முழுமுத லான முருகா குமரா
 அழகே அமுதே சித்திகள் தாராய்;   (சாமியே)

உன்னை நினைத்தே உருகிடு கின்றேன்
 ஓட்டுற வின்றித் துயிலும் மறந்தேன்.
 தன்னிகர் இல்லாத் தலைவா சொருபா
 எண்ணிலைக் கிரங்கி ஏற்றிட வருவாய்;   (சாமியே)

நியமப் பிழைகள் நிகழ்ந்திருந்தாலும்
 கயமைக் குணமென் மனத்திருந்தாலும்
 பெற்றெடுத் தென்னைப் பேணும் தாயாய்
 குற்றம் பொறுப்பாய் குமரா அருள்வாய்;   (சாமியே)

சேவற் கொடியை ஏந்திய வேதா
 செந்தூர்க் கரசே மந்திர போதா!
 பாவலர்க் கருளும் குருபர நாதா
 பணிந்தோம் திருவடி அருள்மழை யாய்வா... (சாமியே)

எண்ணாய் எழுத்தாய் இருப்பவன் நீயே
எனக்குள் இருந்து வாக்கருள் வாயே!
கண்ணே மனியே கடப்பங் தாரா
கண்பதி தமையா சரணம் சரணம்; (சாமியே)

மந்திரம் தன்னை தந்தைக் கருளிய
கந்தா குமரா தகப்பன் சுவாமி,
இந்திரன் டலகை மீட்டுக் கொடுத்தாய்;
சந்தத் தமிழால் துதித்தோம் காப்பாய்; (சாமியே)

அறவழி யெங்கும் நிலைத்திட வேண்டும்
திருமகள் மனையில் கொழித்திட வேண்டும்
பிணியிலா வாழ்வும் அமைதியும் வேண்டும்
தணிகா சலன்நீ அருள்செய் வேண்டும்! (சாமியே)

பாலனைப் போல தோன்றிடும் வேலா
பாதத் தாமரை அருள்வாய் சீலா!
போரூர்க் கரசே பொன்னடி சரணம்;
தேரொடு வந்துன் தெரிசனம் தருவாய்! (சாமியே)

பொல்லாப் பிணியும் போகாப் பழியும்
வல்லினை நோயும் வருத்தும் மிடியும்
நில்லா தோட நீயெனக் கருள்வாய்;
செல்வக் குமரா சேவடி சரணம்! (சாமியே)

திருவருள் வேண்டி விரதமும் ழண்டு
குருபர குகளே நடக்கும் பயணம்;
கல்லும் மூள்ளும் கடுமையும் மாறி
நல்வழி யாகச் செய்வாய் நாதா! (சாமியே)

அடைக்கலம் காக்கும் படையுடை இறையே
 நடையில் களைப்புத் தோன்றா வாறு
 தடைகளில் லாமல் பயணம் சிறுக்க
 விடையவர் மகனே காப்பாய் ஜயா!   (சாமியே)

பாவம் பொடிபட(ப்) பழவினை ஓட(க்)
 கூவும் சேவற் கொடியுடை வேங்தே
 போரூர் செல்லும் புனிதப் பயணம்
 நேராய் அமைய நீயருள் செய்வாய்.   (சாமியே)

(திருப்போரூர், கந்தசாமி கோயிலுக்குப் பாதயாத்திர
 சென்றபோது பாடிய பாடல்கள்)

தாமிழ்த்தமிழ்தமிழ்

ஒங்கார மானகண பதியே
 ஒண்டமிழிற் பாடுமின்தத் துதியே
 பாங்குபெற நீயருள்வாய் மதியே
 பாதமலர் எங்களுக்குக் கதியே!

செந்தில்நகர்க் கோயிலுறை குகனே
 செஞ்சடையிற் கங்கைகாண்டார் மகனே!
 இருள்விலகச் செய்யும் ஆறுமுகனே
 என்றுமள தென்றமிழ் நாயகனே...

நூறுகோடி வேளாவெலும் ரூபா
 சங்கரிததாய் கொஞ்சிமதிழ் நிருபா
 பிறவிக்கடற் கபபலான பூபா
 பேறுபதி னாறருஞம் நீபா!

ஆறுமுகச் சிவனேவடி வேலா
 ஆழியோரச் செந்தில்நகர் லீலா
 ஆதரமே பெருகுமுமை பாலா
 அடியவரைக் காக்குங்குண சீலா!

நீலமயில் ஏறிவரும் முருகா
 நீலவண்ண மாலவனின் மருகா
 கோடி கோடி மின்னலான சொரூபா
 குன்றுமுடி மேலிருக்கும் இறைவா!

ஆயகலை ஆழித்கொரு துறைவா
 அறவாழி அந்தணனே நிறைவா
 மாயணிருள் நீக்குமருள் பொறைவா
 மாமறைகள் போற்றுமுதல் தலைவா!

தேவர்குறை தீர்த்தருஞும் நாதா
 தேர்ந்தமறை ஆய்ந்துரைத்த வேதா
 மூவருக்கும் அருஞும்நாத கீதா
 முத்தீதரும் கதிரவனே நீதா...

வாசமிகும் கடப்பமலர்த் தாரா
 குருபர்க்கு வாக்கருள் செங்தூரா
 ஆசமுதல் நான்குகவித் தீரா
 அமரர்சிறை மீட்டுவந்த சூரா...

பன்னிருகை மேகமான கோவே
 பார்வதித்தாய் முத்தமிடும் ழவே!
 சென்னிமிசைப் பாதம்வைத்த தேவே
 செங்தூரப்பதி வித்தகன்ளம் வாழ்வே!

சேவற்கொடி யாடும் திருக்கரனே...
 தெவர்பயம் தீர்த்தப யங்கரனே
 தேவயானை வள்ளிலிழை உரனே...
 தேவர்களும் காணவொன்றாப் பரனே...!

குருபன்மன் வீறழித்த தோளா
 தேடரிய பொறபதுமத் தாளா!
 வீரம்னிழை வள்ளிமணை வாளா...
 வேண்டும்வரம் தந்தருளும்கு ணாளா...!

குள்ளறவிட்டு வந்துநிற்கும் குமரா...
 குறைகளைந்து ஆண்டுகொள்ளும் அமரா...
 குலிசப்படை ஏந்துகின்ற சமரா
 கோடிகோடி சரணமையா குமரா...

வேண்டும்வரம் தந்தருளும் நேயா
 விண்ணவரும் வணங்கனிற்கும் தூயா...
 ஆண்டியாக ஸின்றதேன்ச காயா?
 ஆயும்மறை சொல்லும்மனோ பாயா...!

ஆற்றுப்படை போற்றுகின்ற சுந்தரா
 ஆறுபடை வீட்டிருக்கும் சிந்தூரா
 போற்றுபவர் வினைதீர்க்கும் தந்திரா
 புரையிலாத ஆறெழுத்து மந்திரா...

தங்கரத மீதிலேறி வருவாய்...

தந்தைக்கருள் செய்ததையும் தருவாய்

சுந்தரன் எங்களுக்கு வருவாய்

சுப்ரமண்யா திறந்திடாதோ திருவாய?

அண்டகோளம் எலாமாக்குப் புரவலா

அருணையரைக் காத்தளித்த கரதலா

சங்கத்தமிழ் கேட்டிருந்த ஜூகதலா!

சௌந்திலங்கர் நிற்கும்மோன முறுவலா!

நம்பியோரைக் காத்தளிக்கும் மலையே

நாதாந்த மெய்ப்பொருளின் நிலையே

மோனசுக வாழ்வனிக்கும் கலையே

அண்பிலார்க்கு வாழ்விலொன் நும் இலையே!

வல்லெழுத்தை மாற்றிவைக்கும் மன்னவா

ஜூந்துகரப் பண்டிதர்க்குப் பின்னவா

அகத்தியர்க்குச் சற்குருவாம் தென்னவா

ஆழியோரக் கோயில்நிற்கும் பண்ணவா!

அந்திலெயில் பொன்னிறமெய் யழகா

ஆடும்பரி யேறிவரும் குழகா

இந்திரனை வாழவைத்த கிழவா

இனியதமிழ் கண்டசெர்லலே ருழவா!

மோன்கும் ஞானமருள் மேரே!
 முற்றுமோனை எதுகையான சீரே...
 தருணமெலாம் அருள்பொழியும் காரே
 தந்தை தாயாய் நிலவுதெய்வத் தாரே.

பாம்பனார்க்குக் காட்சிதந்த புண்ணியா
 பஞ்சமிர்தப் பாவிலமகிழ் திண்ணியா
 யோகியர்க்குப் பதமருஞும் கண்ணியா
 ஆதியந்தம் இடையுமிலா மன்னியா!

சத்தியமும் அறமும்விளை வயலே!
 சமரிடவேல் மாரிபொழி புயலே...
 நித்தியமெய்ப் பொருள்அருஞும் இயலே
 உலகமெல்லாம் உன்னருளின் செயலே...!

தவசியரைக் கீரனுடன் விடுத்தாய்
 தங்கமாலை பகழியர்க்குக் கொடுத்தாய்
 வேலைவாங்கிக் குன்றுபக விடுத்தாய்
 வேலவனே வினைவராமல் தடுத்தாய்!

வண்ணமயில் தோகைவிரித் தாடும்
 வானைத்தொடும் குன்றுக்கி பாடும்
 வின்னெணழிலி கர்ப்பமாகி மூடும்
 வேலா! உனை ஞாலமெலாந் தேடும்...

கட்டுவிட்ட மொட்டு, தேனைச் சொரியும்
 காளமுங்கில் இசையங்கு விரியும்!
 நெட்டைமலை ஒடையாடித் திரியும்
 நின்னாருளால் வினையாவும் இரியும்...

கந்தவேளே நின்கருணை முகிலோ?
 பாதமலர் மணம்வீசும் அகிலோ?
 சந்திரனும் உன்றன்விரல் உகிரோ?
 சண்முகனே! வானமுன்றன் துகிரோ?

அஞ்சதலை(த) தீர்க்கவந்த ஷண்முகா!
 ஆறுதலை ஆனதென்ன ஓண்முகா?
 ஏழிசையில் பாடவருள் வாய்குகா!
 என்குணனாய் நிற்பவனே நமகா...

